சன்னை. திராவிட புத்தக டிபோ பதிப்புகள்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

அருளிச்செய்த

மகாராஜா துறவு.

...யதறிய

...அய்யங்கார் அவர்களால்

...சோதிக்கப்பட்டுப்,

...பட்டது.

MADRAS:
PRINTED AT THE TAYLOR WOR...

1907

சென்னை, திராவிட புத்தக டிபோ பதிப்புகள்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாஸ்திரங்கள் பதினாறனுள்

முதலாவது

மகாராஜா துறவு.

இஃது

"சுந்தரி மனோகரன்" "வேதாந்தபோதினி"

முதலாய

நூல்களியற்றிய

பெ. பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் அவர்களால்

பிழையறப் பரிசோதிக்கப்பட்டுப்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

MADRAS:
PRINTED AT THE TAYLOR WORKS.

1906.

(இதன் விலை அணா 6.)

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

—(:o:)—

சாத்திரங்களின் அட்டவணை

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாஸ்திரங்கள் பதினாறனுள்

முதலாவது

மகாராஜா துறவு.

பாயிரம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள் பரவுந் திருமுதுகுன்றி லாழத்துப்பிள்ளை யைச் சிகரிக், குமரசற்குருவை யிமகிரிராஜ குமாரியாம் பெரியநாயகியை, * மும்மலமு மொருங்கே யகற்றிடு முக்கண் முதல்வனைச் சாந்தநாயகனை, நமதெணப்படியே முடிந்திடத் தினமு நாடிநின் றிறைஞ்சி வாழ்த்திடுவோம். (1)

[முக்குரு வணக்கம்.]

மறைமுடிவ தனில்விளங்கிடு மொளியே மனிதரைப் போலவந்தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசி கன் றன்னை மற்றவன்றன், நறைமலரடியைப் போற்றிடுஞ் சாந்த நாயகன் றன்னைமற்றவன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனி மாமுனியை நெஞ்சினுளிருத்தியே பணிவாம். (2)

* ஆணவம், காமியம், மாயை ஆக—3

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

தொய்யின்முலைக்கோ டிரண்டுகவான் றுதிக்கைமூன்று விழிதுரிசில், துய்யசைவமுதன்மதமுந் துலங்கவருமொண் பிடியுலகம், உய்யவுதவுமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்த சைலத்தில், வையம்பாவுமாழத்து வாழைங்கரனை மன நினைவாம். (3)

[விருத்தாம்பிகை துதி.]

(வேறு.)

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந்துயிர்கொடு நெறிமேவி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்தணு காப்பதிதன்னில், தெருட்சத்திகருணை யுருவதாய்நின்று தெளிவிக்குமிறைவி யெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரிய நாயகியுலகுக் கனைமுதல்வியைப் பணிந்திடுவாம். (4)

[சபாநாயகர் துதி.]

திங்களார்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழை யுமையுளங்களிப்பப், பொங்காரவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மால்போதயனமார்கள் போற்றத், துங்கநான்மறைக டுதித் திடவைந்து தொழில்விரிந்திடப் பொதுவதனிற், செங்கழ லதிர நடஞ் செயும்பொருளைத் தினம்பணிந்திடரொழித் திடுவாம். (5)

[சிவகாமியம்மை துதி.]

(வேறு.)

——அருளுருவா யுயிர்கடமக் கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தனை யகற்றியமலமாகி, மருளிலதாய்மெய்ஞ்ஞானமாகுமுத்திவாய்த்திடவேகாத்தருளிவானேரேத்த, இருள்கெடவே மிளிரு மிருங்கழல்களார்ப்ப விறைபுரியுந் திருநடத்தாற் களித்து வாழுந், தெருண்மருவுமறைநான்கும் பரவுந்தில்லைச் சிவகாம சுந்தரியைச் சிந்தைசெய்வாம். (6)

[விநாயகர் துதி.]

(வேறு.)

செக்கர்போன்றொளிர்முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந்தருவினை
இக்கதைநிறைவேற விறைஞ்சுவாம். (7)

[சுப்பிரமணியர் துதி.]

(வேறு.)

கடிகமிழ்கரியகூந்தற்கனிமொழித்துவர்வாய்த்தெய்வப், பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய,படி புகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவண்கமழுநீர்நீப, மடலவிழ்செழுந் தார்ச்செவ்வேண்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம். (8)

[அடியார் துதி.]

(வேறு.)

வண்டுழாயலங்கன்மாயவன் மலர்மேல் வதிந்தநான் முகன்மறையறியாத், தொண்டைவாய்க் கெண்டைவிழிக் கழைமொழியொண் டொடியிடையுமையை யோரிடத்திற், கொண்டகோனருளைப் பொருளெனக்கருதிக் குலவியசாத னந்தரித்து, மண்டியவடியார்யாவர் மற்றவர்தாண் மனத் தினுஞ் சிரத்தினும் வைப்பாம். (9)

[அவையடக்கம்.]

(வேறு.)

சகரர்தம்வலியையுந் தடந்திரைக்கடல்
அகலமும் பின்புளோரக * ழிலஞ்சிதான்
புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்
தகைதருகலைஞர்நூறனைவிளக்குமால். (10)

---

* இலஞ்சி—குளம்.

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

(வேறு.)

திங்களொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டி கழ்கடற் ருனைமாராஜன், அங்கண்மாநிலத்திற்றுறந்து வீடடைந்தவ ரிய விக்காதையைத்தமிழால், இங்குமாதவத்தோ ரிசையு மென்றிசைப்ப விசைத்தன வீடுறக்கேட்டோர், கொங் கவிழ்பொழில் சூழ்பழமலையுறையுங் குமாரதேவென்னு மாமுனியே. (11)

[வாழ்த்து.]

(வேறு.)

சிவன்றிருவுருவாமைந்துசின் மயவெழுத்தும் வாழி
நவந்தருநீரும்வாழி நயனநன் மணியும் வாழி
கவின்றருங்குமாரதேவன் கழலிணையிரண்டும் வாழி
அவன்றிருவடியார் தம்மோடாருயிரனைத்தும் வாழி. (12)

பாயிரம்—முற்றிற்று.

நூல்.

[நைமிசாரணிவ வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா ராஜன் சரித்திரஞ் சொல்லும்படி வேண்ட சூதமஹா முனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்.]

(வேறு.)

தருக்கிளர்நை மிசாரணியத்திற்றங்கிய முனிவர்கள் சூதன், வரப்பணிந்தேத்திக் கதைகள்பற் பலவாவகுத் துரைத்தனைமஹாராஜன், திருக்கதை யெங்கட்குரைத்திலை யதுநீ செப்பெனச் சுருதியிற்சொல்லுஞ், சுருக்கமில் காதை யிதுவெனத் தொகுத்துத் தோமறக்கேண் மினென்று ரைக்கும். (1)

[இதுமுதல்-7-பாட்டானும் அரசன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததண்சினைத்தேமாவி னொண்கனித்தேன் குல வியபலவினற் பலத்தேன், தழைத்திடுகதலிப் பழமுகுத்திடு தேன்ருன்றிரண்டிலஞ் சிபிற்றதும்பி, விழுத்தகுவயலிற் பாய்தாவிளையுமிகுகருநாடதேசந்தான், இழைத்த நற்றவத் தானுயிரெலாம் புரந்தங் கிருந்தா சாளுமோர்குரிசில். (2)

(வேறு.)

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையிறைவர்தாடொழத்
தஞ்சமென்றடைந்தவர்தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (3)

(வேறு.)

தருநிழலாசுவைகுஞ்சதமகன்றிருவின் மிக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக்கானுலத்தினிற்பலத்ததோளான்
செருவினிலரியேறன்னான்றேனெடுஞ்சிமிறும்பாட
முருகுடைக்தொழுகுந்தாரான்மூவுலகளிக்கும்வேலான். (4)

(வேறு.)

அரசர்வந்திடுதிறையளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார் பினன் யாளி மொய்ம் பினன். (5)
அரசர்தம்முடியுழுதவிருந்தாளினன்
எரிதவழ்திகிரியையேந்துந்தோளினன்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினன்
தருநிதிக்கொடையினன்றருக்குநாளினே. (6)

(வேறு.)

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள்வீசப்
பவளவாயரம்பையன்னார்பாகடையுதவமுத்தத்

தவளவாணகையார்கீதந்தனிநடஞ்செய்யநின்று
குவலயமன்னர்போற்றக்குரைகடற்றானைசூழ. (7)

இந்திரனாலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது
வந்திருந்தவனிதன்னைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். (8)

[அரசன் றனக்குப் புத்திரனில்லாமையால்
வியாகுலமுறல்.]

தூம்புடைப்பிறையெயிற்றுத்துத்தியீராயிரந்தோட்
பாம்பினாற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னர்
மேம்படுபுதல்வர்நந்தம்வீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்பன்சிந்தையாகுலங்களுற்றான். (9)

[இதுமுதல்-2-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

கங்கையேமுதலாமிக்ககடவுண்மாநதியிற்றோய்ந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிங்கட்பவளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (10)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துமீரெட்
டேனுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றானமீந்துந்தருமமெண்ணான்குசெய்தும். (11)

[இதுமுதல்–2–பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்தும்வேந்தன்றனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம்பரமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமநன்மஹாராஜனென்றே. (12)

(வேறு.)

வேதநீதியிற்கூறுவியன்றர
ஓதவெண்ணெண்கலையுமுணர்த்துவித்
தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்
போதுமென்னப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (13)

[இரதமூர்தன் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்
துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தேர்பரி
கடிமலிந்தகயமொண்சிவிகையிப்
படியினூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (14)

[அரசர்களுக்கு விவாகப்பத்திர மனுப்புதலும், அவர்கள்
வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொளெண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்கண்டுமுடிமன்னர்
தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனர். (15)

[இதுமுதல்–2–பாட்டானும் நகரமலங்கரித்தல்
கூறப்பட்டது.]

(வேறு.)

வடிகொள்வெண்சுதையாற் பித்திகைதீற்றி வானுற
மணிக்கொடிநிரைத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தங்குங்குமந்தன்னாற்
கமழ்தரமறுகெலாமெழுகிப், பொடிகொள்சிந்துரத்தாற்கோ
லமே புனைந்து பூமலர்பொரிநனிசிதறிக், கொடிகொண்மூதெ
யின்மேன் மாடமோன்சிகரிகோதறப்புதுக்கியேகுலவ. (16)

(வேறு.)

கதலியுங்கமுகுநட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்

இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார். (17)

[இதுமுதல்–3–பாட்டானும் பெண்ணின் சிறப்பும்,
விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

(வேறு.)

வில்லிலங்குகை வேந்தர் மரபினில்
நல்ல சாமுத்திரிக நூனன் கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தோடு துரிசிலா
முல்லை மாலை முருகு விரியவே. (18)

(வேறு.)

மூவுலக தனிலுள்ள முகிழ்முல்லைக் கருங்கட் செவ்வாய்ப்
பாவைய ரெழிலிற்போதன் பகுத்தெடுத் துயிரோடேய
ஓவியந் தீட்டினனென் றுலகினி லுரைக்கச்செய்ய
பூவுறை திருவிரும்பும் பொற்புட னவதரித்தே. (19)

(வேறு.)

இலங்கியவாலொண் டளிர்குழைத்தினிய விருதனக் கோங்கிணையரும்பி, நலங்கிள* ராம்பல் குமிழிரு குவளை நண்ணு செஞ்சரோருகம் பூத்துத், துலங்கிய புயலைச் சுமந் திரு தாளாற் றேமிலா மின்னென நுடங்கிப், பலந்தரப் படருங் கொடியினை வேதப் புண்பினின் மன்றல் செய் வித்தே. (20)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அருந்ததிகணவன் முதன்முனிவர்க ளருமறைக் கிழவர் கடம்மால், பொருந்திய கங்கைப்பூம் புனலாட்டிப் பொன்

* ஆம்பல் – அதரத்துக்கும், குமிழ் – நாசிக்கும், குவளை – கண்ணுக்கும், சரோருகம் – முகத்துக்கும், புயல் – கூந்தலுக்கும் உவமை.

னவ மணிகளாற குயின்ற, விரிந்திடு மடங்கன் மென்ற விசேற்றிமிளிர் நவமணிமுடிகவித்துப் பருந்தடர் வேலான் பௌவமார்புவியைப் பரியெனத் தோன்றல் பாலளித் தான். (21)

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தனனெனச்
சூதமஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இரு
டிகள் பின்னும் வினவச் சூதமஹாமுனிவர்
சொல்லத் தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றி யிருந்தனன்வேந்தன் றோன்றலும் பார் பொதுநீக்கி, ஏகமாச் செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்ல வெண்டிசை விசயமுஞ் செய்தே, மாகநாடென்னப் போகமே துய்த்து மடந்தையோடிருந்தன னென்றான், வாகைவேலவன் பினென் செய்தானென்ன மறையவர்க்குயர் முனி வகுக்கும். (22)

[இதுமுதல்–2–பாட்டானும் மஹாராஜன் முத்திக்கு ஞானமே
சாதனமென் றுணர்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுந் தானுமோர் நினைவாகி மாறுபாடின்றி யோர் காலுந், தனைபுணர்யோகி தந்தைதாய் கடவுடங்களையனுதினமிறைஞ்சி, அனையவருரைத்த நெறிதனினடந்து மருத் தங்கண் மனதினிற் றரித்தும், வினையமுதுடனே நான்முறை யவரைவினவியுஞ்சில பகல்போக்கி. (23)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுந் தங்களிற்று முணர்ந்துசாவித், துனிசெய்மாமாயைப் பிறப்பது நீங்கிச் சுகமதை யடைந்தனுதினமும், இனிமையதாக விருக்கலா ஞானத் தென்றெனி ஞானிகட்சார்ந்து, நனியவர்பாத பூசனைபுரிந்து நாடொறும் வினவினர் நன்றாய். (24)

[இதுமுதல்–3–பட்டானும் அந்தஞானம் சற்குரு சேவையின்றி விளங்காதெனத்துணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவரிலரசன்றனக்கறிவோங்க* விருவகைச்சார்வையு மகற்றிக், கருவுடற்காவறனையுங் கைவிடுத்துக் கருத்தசையாது மெய்யுணர்வை, மருவிடிலகப்பற்றற்று மேல்வீடு வாய்த்திடுமதற்கு மெய்ஞ்ஞானக், குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொண்டனன்மனத்தினிற்றுணிவே. (25)

மனைதனிலாசை பொருந்தியேநின்று † மகிதனின் ஞானியாமெனவே, தனைமிகமதிப்போன்றன்னை வந்தொருவன்றந்திடுஞானமென்றிரந்து, வினவன்மட்டையினைப் பருகுவோன்றன்னை வேண்டித் தென்னம்பழந்தனையே, இனம்பணித்திரிவோன் புத்திபோன்மெனவே யியம்புவர் முற்றுணர்பெரியோர். (26)

வேதவாகம சாத்திர புராணங்கள் விளங்கவேகற்றுணர்ந்தவற்றைத், தீதறவெவர்க்குந் தெளிவுறவோதிச் செப்பிய வந்நெறியதனிற், சாதகமிலா தகுருவினையொருவன் றனடைந்தானந் தம்வினவல், ஏதமாங்கழுதை தன்னைக் குங்குமத்தினியல்புகேட் டிடுதல்போன்மென்றே. (27)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சீவர்களிடத்தி லருள்சிவபத்தி திருந்திய துறவுமெய்ஞ்ஞானம், ஆவதோர் வடிவாம் வேதமாமுனியை யமலவாரணியத்திலடைந்தே, தேவர்கடேவே துன்பமோர்காலுஞ் சென்றிடாமுத்திதானெய்திச், சாவதும் பிறப்பு நீங்குமோர் நெறியைச் சாற்றெனத் தாழ்ந்திடமுனிவன். (28)

* இருவகைச் சார்வு = உயிர்ச்சார்வு, பொருட்சார்வு. (வைராக்கியதீபம்) 29–வது பாட்டில் காண்க. § மகி–பூமி.

[சற்குரு மாணுக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம் புறப்பற்றைநீக்கி யிச்சையின் மீட்டதினினைவு, மொருவியே யுட்காவலையுங் கைவிடுத்தே யுட்கரணங்கள் வாதனையும், குருவருணெறியே யொடுக்கிடில்வீடுங் கூடுந்தானுகவே பவத்தின், கருவழிந்திடுமிந் நெறியைநீ விரைவிற் கைக்கொண்டு செல்லெனவுரைத்தான்.

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவாலையமுந் திரிவு மகன்றிடத்துணிவதாக்கேட்டு, முன்னெறியான வரசியற்கையினின் முயன்றனன் சிறிதுநாளொருநாட், பின்னெறியதனை நினைந்தனைவரையும் பெயர்ந்திட விடைகொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கோல மகன்றந்தப்புரத்தில் வதிந்தன னொருவனுய்த் தனித்தே. (30)

[இதுமுதல்–2–பாட்டானும் தன்னைவந்து கண்ட அரசர் முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலை வேண்டாது துறவுபூண்டு வீடடைவேனென்பது கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர் புரோகிதர் பெரியோ ரனைவருமவ்விடத்தேகி, அரசனைநோக்கி நித்தியகரும மகன்றுவாளாவிருந்திடுதல், அரசிலக்கணமன் றெனவவர் வேண்டவவர்களைநோக்கியே வேந்தன், அரசியற்கையினை வேண்டலனென்னையறியவே வேண்டினனன்றே. (31)

ஆண்டதோ ராசுதனிலும்போகத்து மாசையற்றேனினிவேண்டேன், மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனுய்த் தனித்தே மனத்தசைவறுத்து வீடடைவேன், பூண்டவென்

* இப்பாட்டு–மெல்லினவெதுகை.

மனமிங்கினித் திரும்பாது போகத்தைப் பொருளென வெண்ணி, வேண்டல னீங்களரசனு வேறே விதித்துக் கொளுங்களென் றுரைத்தான். (32)

[இதுமுதல்–3–பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின் றுன்பமும் முத்தியினின்ப முரைத்தல் கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினது தாதையுநினையே யரசினி னிளமையிற் சூட்டத், தீதின்றியுனது புயவலிமையினிற் செகமதைத் தாங்கினை யினிமேல், நீதியினுணிய மதியினுதரவி னின்னைப் போலொருவர் மற்றுளரோ, ஈதியற்கையதன் றிவ்வுடலுடனே யிச்செல்வ மன்றிவே றுளதோ. (33)

அலதுநீயேகின வனியுங்காப்பற் றவத்திலே யலைந்திடும் யாமும், சலனமது றுவேமித்தகையெமைநீ தவிக்கவிட்டே குதல்கடனன், றிலகிடவெமக் கிதருளெனவமைச்சரியம்பிட வரசனும்பார்த்தே, உலகமெய்யெனவெண் ணுறு மதியுடையோர்க்குரைப்பினுமுணர்வுதியாதால். (34)

இவ்வரசியற்கையற்பமற்றிதனு லெய்திடுந்துன்பினுக் களவின், றவ்வகையதனை யூகமின்மையினு லறிகிலிர் நீங்கவின்பென்றே, எவ்வகை நினைந்தீரினி யெக்காலுங்கட்கிதின்ப மலதெனத்தோன்றும், ஒவ்வமற்றிதனுக் கூகமே தோன்றுதுங்களுக் குலகயூகுதிகரும். (35)

[மஹாராஜன் துறவறம்பூண்டு நகரைவிட்டுப் போம்போது நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்று மற்றனேக மாவிரித்தரச னெடுத்தமைச்சர்கட மக்கியாம்பி, நின்றுபின்னவரை நிலுமெனநிறுத்தி நிதிதுனும் பொனமனைவிடுத்தே, சென்றுபின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்டனைவர்களும் பின்றொடர்ந்து, வன்றுபாடைந்து வாடியே மெலிந்து வாரியினோசையினழுதார். (36)

[இதுமுதல்–2–பாட்டானும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச் சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவர் வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர் வினையளவுக்கே, அவரவர்போக மென்றதேயாயி னுருக்கார் துணையதாகுவர்கள், அவரவர்தேக முளபொழுதுடனே யாதரவாரெனநாடி அவரவரடைத நெறிகன்மத்தடையுமர்தாவாதரவாமோ. (37)

வினையுளவளவுங் கூடியேநிற்கும் வினையகன்றிடிற் பிரிந்திடுமால், வினையினல்வருமா தாவினினியற்கை மெய்புணர்வத்தகையலவே, வினையிலையுங்களிடத்தினுனிருக்க மெய்புணர்வொன்றையேநாடி, வினையறுகானம் புகுதவேவேண்டி விரும்பினேனீர் நிலுமிங்ஙன். (38)

உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத் தடுத்தல்.]

என்றுநல் வேந்தனேதிலார்போல வேகின னனைவருங் கண்ணீர், நின்றெதிர்சொரிய வாய்விட்டேயலறி நின்றனர் தமர்கள் பின்னேகி, இன்றெமையாவர் காத்தளித்திடுவரினியைநீயேகுதனீதி, அன்றெனவுரைத்தாரவர்களை நோக்கியரசனீதுரைத்தன னன்றே. (39)

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக் கூறல்.]

(வேறு.)

உறவாகுமெனவெணீர் தொடர்பதியல்பன்றுகுமுயிர்கட்கெல்லா, முறவாகுஞான னனிபகையாகு மஞ்ஞானமுய்த்துநோக்கி, னுறவானவதையடைந்து பகையானவிதை நீங்கியொருமையாக, உறவாதறனக்குத்தானே யென மற்றுறவு விடுத்துறையு மென்றான். (40)

[தாய் தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந் தம்புதல்வனெனும் வாஞ்சையினாற் றும்பின்னேகி, மைந்தவா வெங்களிருவரையு மெவர்காப் பதற்கு வைத்தாய் நீ தான், சிந்தைதா னுனக்கெங்கே மகனே யுன்றிருமுகததைத் திரும்பிக்காட்டாய், நொந்துதான் பெற்றவயிறெரிகின்ற தெனவுரைக்க நோக்கிமன்னன். (41)

[அரசன் நீவிர் தாய் தந்தையரன்றெனல்.]

அறிவைநோக்கிடி லதற்குத்தாய் தந்தையிலையிவ்வுட லதனைநோக்கி, விறையுநீருபா தானகாரணமன் * றிருமாயை யினிலுண்டாகுங், குறியிதுவிங்காயின் மண்ணிலெனைப் பெறுதவரிலை யக்கொள்கைநீரு, நிறையுமதியிலரேநீர் நில்லு மென விருவரையு நீத்துப்போனான். (42)

[மனைவி ஆவலுடன் வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர் கடமக்கிலக்கணங்கூறு நூலதனிலதனை யெல்லா, முரிமையதாவுடைய வளாமினியமனை தொடர்ந் தேகி யுருகிநின்று, பரிவினுடனடிகள் பணிந்தாற்றியே பதைபதைத்துப் பனிகண்பாயத், தரியனுமைவிடுத்துலக மதனிலொரு கணமேனுஞ் சாவேனென்றாள். (43)

[அரசன் நாயகன் வேறெனக்கூறல்.]

நின்னுடைய நாயகனை நினதுள்ளே யுறநோக்கி நிற்க மாட்டா, துன்னுடைய நாயகனென் றென்றனையே கருதி நீயுழல்வ தென்னே மின்னனையவிடையாய் கேளனைவருக்கு நாயகனோர் மேலாமீசன், அன்னவனையே தேடிப்போகின் றேனென்ன வாசற்கரிவைசாற்றும். (44)

* இருமாயை=சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக் கதியில்லை யெனல்.]

ஞானமானது பொதுவேநூலதனிற் றுறவதற்கு நவில் வதில்லா, வானமாதினையலவோ விடுகவெனவறையும் பதி யானவுன்னை, ஈனமாவ்டுகவென வறையுமதோ துறவறமிங் கெனக்கென்சொல்லும், ஆனதாலுமையொழிந்து கதியிலை யேயென வெணியானடுத்தே னென்றாள். (45)

[அரசன் மறுத்துக் கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறுதறைந்தனை நீ விவேகியேயாவா யானுந், தேகமுதற்பிரபஞ்ச மதனினசைவிடுத்து வனஞ் செல்லா நின்றேன், நாகமுலையாயெனுரை தடுத்தலுன் றன் விரத மலநாடுதன்னிற், போகுதியென்றவளைவிடுத் தேதி லரைப் போலகன்று போகாநின்றான். (46)

[இதுமுதல்–2–பாட்டானும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மாதுலன் வீட்டிற்குப் போய்விடல் கூறப்பட்டது.

விரிவாயஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்க நிற்றல், அரிதாயதகைமையினா லேங்கியே பதைபதைத் தங்கவனைநோக்கித், தரியாது கதறியேவினைதனையே நொந்து தான் றளர்ந்துநின்று தெரியாதுமறைந்தவிடந்தனின் மிகவு முருகியே தேம்பிவீழ்ந்து.] (47)

வேந்தனையுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித் தானீசன், தீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றள விற் சேர்ந்துநிற்கும், போந்தவுமை யெக்காலங்காண்பேனா னினியெனவே புலம்பிமாதும், சார்ந்தனள்பின் றிரும்பியே நகரதனின் மாதுலன்றன் சார்புதன்னில். * (48)

* இப்பாட்டு–ஆசிடையிட்ட வெதுகை.

[இதுமுதல்–14–பாட்டானும் அரசன் வனத்திலே ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந்தநகர்விடுத்துத் தேசநாடுகளுமகன் றடவிசென்றே, இரவுபகலகநிலையே நிலையாகவிருந்தவர்க ளிடமேசேர்ந்து, பரகுருவி னுபதேசத்தரியபொருள் வினவியவர் பகரக்கேட்டுத், திரமனமாயொருவராற் கலங்காத ஞானியாய்த் தீரனுகி. (49)

(வே று.)

நகர்தனிலேகிப்பிச்சை நண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றே யவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுளோர் பேயென்றெண்ணிச் சிரித்திட நாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றே யேகனுயுலாவலுற்றான். (50)

பொருந்திவாழிடமொன்றாகிற் பொருந்திடும் பற்றென்றெண்ணி, இருந்திலனோரிடத்து மெங்கெங்கு மொருவனாகித், திருந்திய சமாதிவிட்டுத் திரும்பிடா துறைக்கவுன்னி இருந்திருந்திடங்களெங்கு மேகமேநோக்கி நின்றான். (51)

தோன்றிடு முலகமெங்கே தோன்றிடு மென்னநோக்கித், தோன்றிடு நினைவிலென்றே தோன்றிய நினைவுதானும், தோன்றிடு மிடத்தைப்பார்த்துத் தோன்றிடுஞ் சொரூபத்தென்றே, தோன்றிடும் பொருள்களெல்லாஞ் சொரூபமேயென்றுகண்டான். (52)

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த் தோன்றியேயின்பமாகித், தோன்றிடு மதனுலந்தச் சொரூபமேயென்றுகண்டு, தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தன்னிற் றோன்றுமீதசத்தேயென்று, தோன்றிடுஞ் சொரூபந்தானுப்த துளக்கமற் றிருந்தான் வேந்தன். (53)

கடிநகர்தோறுஞ்சென்றுங்கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந்தும்பார்வைமாறுட்டமின்றி
மடிவிலாமனத்தனுகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானான். (54)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனெனமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சுத்திசெய்தனைத்துமாகிச்சுயஞ்சோதியாகிநின்றான். (55)

தன்னையேயன்றியொன்றுந்தானுதியாவிடத்தின், மின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பிதமதென்றும், பொன்னையேயன்றிவேறுபூடணமிலதுபோல, என்னையேயன்றியொன்றுமில்லெனத்தேர்ந்தான்வேந்தன். (56)

உலகினைவேறதாகவுணர்ந்திடிற்பந்தமாகும்
உலகினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடின்முத்தியாகும்
இலகிடத்தோன்றலெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கண்டுவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (57)

ஏகசக்கரமதாகவிருந்தரசாள்வோன்செல்வப், போகமுந்திரணமாமப்போதுநாட்டரசியற்கை, யூகபுத்தியினலாசானுபதேசத்தாளவந்தச், சோகமற்றிடுநாடெய்தித் தொழிலெலாமுடித்தான் மன்னன். (58)

,ந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றேயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லாவரும்பொருளுமேயென்று
சந்ததநோக்கியந்தத்தற்பரந்தானேயானான். (59)

குறைவிலாநிறைவதாகிக்குளிர்ந்தினிப்பாறிவேந்தன்
இறையளவேனுந்துன்பமின்றியேயின்பமாகி
உறைவிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றானிகரின்மாராஜன்றானே. (60)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்றவேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தானெனக்கண்டதூயோன்
* இங்குறைந்தகன்றபாண்டத்தியல்பினெஞ்சருவம்பற்றி
அங்குருவகற்றிநின்றானானந்தியாகிவேந்தன். (61)

சீவன்முத்தர்கள்பானிற்குஞ்செப்பியமனத்தரூபம்
மேவரும்பரமமுத்திமேவிடுனாசமாகும்
தாவருநிலைமைநன்றாச்சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்றான்கேடிலாஞானவேந்தன். (62)

[இதுமுதல் - 4 - பாட்டானும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் றன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.]

இத்தகைஞானம்பெற்றேபெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனாய்த்திரிதறன்னைச்செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முள்
வித்தகனொருவன்கேட்டுவினவிடவேண்டுமென்றே
கத்தனாமரசைத்தேடிக்கண்டடிபணிந்துநின்றான். (63)

பூவணையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிந்துசெங்கதிர்வீசுங்காற்று
மேவுசாமரமதாகிவிடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமின்பமாகிக்கிளர்ச்சியாய்நின்றான்வேந்தன். (64)

ரதமுதற்சேனைசூழாதசிங்காசனத்தில்
விதவலங்காரத்தோடுவீற்றிருந்தமரும்வேந்தன்
உதவுகோவணனாய்மேனிபுருத்தெரியாதநீறாய்
முதன்முடிவிரித்துநின்றான்முனிவனாயொருவனாகி. (65)

கரிரதமிவர்தலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்
உரியதோர்மனையூணின்றியூரெங்குமுண்பானாகி
அரியராசாங்கக்கோலமகற்றியேதவாங்கமாகித்
திரியுமவ்வரசைநோக்கிச்செப்பினனமைச்சன்றானே. (66)

* இங்கு=பெருங்காயம்.

[இதுமுதல் - 2 - பாட்டானும் மந்திரி அரசனை
வினாவுதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினினக்குமேலோரரசனுமில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெங்குஞ்சரித்திடலெற்றினுக்கோ
நவமதாயுடலிதோடேநண்ணுவதெனையிதன்றி
இவணெனக்கருளவேண்டுமெனக்கறிவோங்குமாறே. (67)

பதத்தினைவேண்டின்முன்னம்பற்றிநின்றில்லறத்தைப்
பதப்படநிறுத்தியேகல்பண்பதாமேலாமுத்திப்
பதத்தைவேண்டிடிலோஞானப்பார்வையிற்கூடுநீயெப்
பதத்தினைவேண்டியிந்தப்பரதேசியானதென்றான். (68)

[இதுமுதல் - 43 - பாட்டானும் அரசன் மந்திரிக்கு
விடுத்த விடை கூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின்மிக்கோயடைவுடன்வினவிக்கேட்டா
இமையளவேனுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவோடாது [ய்
சமைவுடன்கேணீசொன்னசங்கைக்குத்தரங்கணன்றாய்
நமைவிடவேறோர்வேந்துநாட்டிலையென்பதொக்கும். (69)

பதமதைவேண்டினில்லைப்பதப்படநிறுத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்திபெய்துதன்ஞானப்பார்வை
விதமதிற்றோன்றுமென்றாய்விருப்பமாய்க்குடும்பபாரத்
திதமதாயழுந்துவோருக்கெங்ஙனம்பார்வைதோன்றும். (70)

மனமிருபொருளைப்பற்றமாட்டாதட்டாவதான
இனமவைபுறநோக்கானவேதினாற்கூடும்வீடு
கனவுண்ணோக்காகுமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்வூகந்தோன்றவறைகுவநாமேகேளாய். (71)

(வேறு.)

தென்றிசைநடப்போர்கங்கைசென்றுதோய்ந்திடுவரோதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாந்தம்

ஒன்றியேயூகஞ்செய்வோருலகவேந்தாயினோர்கள்
நின்றிதைநோக்காயில்லினிற்பவர்முத்திசேரார். (72)

பாசந்தான்பகையதாகப் பார்வைபெற்றிடிற்பாசத்தில், பாசந்தான்வைத்துப்பின்னும் பற்றவுங்கூடுமோதான், பாசந்தான்பகையதென்றேபகருநான்மட்டேகற்றோர், பாசந்தான் விடவுமாட்டார்பரமேலாமெனவாய்ப்போக்கும். (73)

அந்தமாதிபுமிலாவீடடைந்துடற்பிறப்பறுக்கச்
சுந்தரஞானம்போதுந்துறவறமேதுக்கென்றே
மந்ததிகாரியோரைமதித்து நாலுரைக்குஞ்செய்தி
அந்தமதானபேருக்கத்தனைவிளம்பாதென்றும். (74)

(வேறு.)

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந்தோற்றுவிக்கும்பொருளியல்பும், தோன்றவுனக்கியாமுரைக்கச் சோகமறவேகேட்டிடுவாய், தோன்றுபொருள்களநித்தமுமாய்த் தூய்மையின்றித் துக்கமுமாய்த், தோன்றுந் தோற்றுவிக்கும்பொருள் சுகமாய்ச் சுத்த நித்தமுமாம். (75)

பாலனானபருவம் போம்பன்னு குமாரப்பருவம்போம், கோலமான தருணம்போங் கோலையூன்றிக் குனித்தெழுந்து, காலன்மாய்க்கவனைவர் களுங்கல்லென் றழுதுபேர்மாற்றி, ஏலப்பிணமென்றொரு பெயரிட்டிடுகாட்டிடுத லொருதலையே. (76)

கருவினின்றுமழிந்துபோங்கண்டகுழந்தைபினுங் குமாரப்
பருவந்தனிலும்போந்தருணப்பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்
உருவநடுங்குமூப்பதினுமொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகுமுலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. (77)

பஞ்சபூதமழிந்துபோம் பானுத்திங்களுடுக்கள்போம், வஞ்சவசுரர்மடிந்திடுவர்மாகர்பதம்போம்வல்லரக்கர், துஞ்சு

வார்கள் * போகிபதந்துஞ்சும்பிரமன்பதந்தானும், துஞ்சுந் திருமால்பதந்துஞ்சுந்துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். (78)

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதைமச்சையொன்றாய்த், தூலிகரித்தவுடம்பாகுந்தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாய்க், கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூறுநோக்காது, போலியுணர்வோர் மகிழ்வெய்தும் புனிதமென்றும் பரமபதம். (79)

அரந்தைபதனை யொழுங்காக வறையக்கேணி யவனியெல்லாம், பரந்தசிருட்டிதிதியொடுக்கம் பண்பாய்நிகழுஞ் சிருட்டிதனில், பொருந்துபெரியதுன்பைந்து போய்மாண்டிலதெண்மடங்கே, இருந்ததிதிபு மிரண்டாகு மிளமையென்று மூப்பென்றும். (80)

விருத்தபருவ மிகத்துன்பம் விளங்குமிளமை யிரண்டவையின், வருத்துபிணியின் மிகத்துன்பம் வளைமையிளமை மூன்றாகும், கருத்ததறியாக்குழந்தையென்றுங் குமாரமென்றுங் காளையென்றும், அருத்தமறியாததிற்றுன் மடையும் பாலப்பருவத்தில். (81)

தந்தைதாயாராசிரியர்தாங்கண்முனிதறனக்கஞ்சிக்.
சிந்தைகலங்குங்கவுமாரஞ்சிறந்தகாளைப்பருவத்தின்
முந்துபசிநோய்காமநோய்முடுகித்தணிக்கப்பொருடேட
இந்தப்புவனத்திரவுபகலிடையறுததொழிற்றுன்பம். (82)

பொருளுண்டாகிற் காப்பதனாற் பொருந்துந்துன்பமரசாகின் ஒருதம்மிகுத்தவரசரா லுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ் நிருபனாகி னேய்மான நேருமென்னும் பயத்தானும் வருவதெனை யோமறுமையினிலென்றும் வாடித்துன்புறுமே. (82)

* போகி—தேவேந்திரன்.

மாகர்க்கசுரர் பகையுளதுமகிழ்ச்சிவாட்ட மிகவுமுள,
தாகத்தகலா நோயுமுள தனங்கனுளது நசையுளது, போகத்
தழுந்தன் மிகவுளதுபொன் றலுளது கற்பத்தே, சோகத்
திறங்களிவை யுடையதுறக்கத் தென்னைசுகமுளதே. (84)

தேவர் மனிதர் துன்பத்தின் றிறங்களிவ்வாறாகியிடில்,
ஆவகிழா * மிருகமுதலசராமீருமை வகையில், ஓவலில்லாத்
துன்புக்கோ ருவமையில்லை நிரயத்தில், நோவதுன்பஞ்
சொல்வதெனை நோயேபவத்திற் சுகம்வீடே. (85)

இந்தவிழிவையுடையவிந்தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடையவந்தப்பிரமஞ்சத்தே
தந்தமனத்திற்றேர்ந்தோர்தள்ளியெஃதைநிற்பர்
உந்தன்மனத்தினன்றாயூகித்தமைச்சபாராய். (86)

பொய்யென்றிதனையறிந்தோர்பொருந்திநிற்பதுளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தோர்மேவாதிருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவிதனிலமைச்சபாராய்நன்றாய்
உய்யவறிவிலாதோருழல்வர்நீக்கமாட்டார். (87)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்துபோதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணிமெலிந்தேயுழல்வருலகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்துபோதகுருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தேமெலிவுதீர்வருயர்ந்தோர். (88)

துன்பந்தோன்றிலெவருந்துறந்தேகாய்த்தனித்தே
இன்பந்தேடலியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்
அன்பதாகநீங்காரவர்கட்செங்ஙன்கூடும்
நஙன்பரமஞானநாட்டமமைச்சசொல்லாய். (89)

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், ஆக—ரு.

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வையெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணராருயர்வையெய்தநோக்காரென்றும்
இழிவையிழிவென்றுணரவெந்தக்காலம்வாய்க்கும்
இழிவையுடையோர்க்கமைச்சவிதனையூகித்துணராய். (90)

பேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்வேறெனவே
ஈதகன்றதலவேயெமையன்றியதில்லென்றே
போதவிழியிற்றுறந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
சீதமதிபோற்குளிர்ந்துசெனனவெப்பந்தீரும். (91)

இருந்தவிடத்தி லிருந்தே யெய்தலாமென், றுரைக்கில்
திருந்துநிமலமனத்தோர் தீரரெனினு மொழிந்தே பொருந்
தியேகாந்தத்திற் போலமடக்கவேண்டும், வருந்துமனத்
தோர்க்கென்னைவாய்க் குமமைச்சசொல்லாய். (92)

முனமேயனைத்துமுடித்துமுழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசென்று நின்றுமேகநீங்காரென்னில்
தினமேயகமாய்நிற்போர்செகத்தினியல்பையுணரார்
கனமாம்பாழ்ப்பாணத்தின்கப்பலோட்டம்போல. (93)

ஒருத்தனே ருருளனை யொருவேந்தாக்கின் முன்னம்,
இருக்குமிடத்தை நீக்கியேகாசதானி, இருக்குமன்றிமுன்
கணிருக்குமோதான்சொல்லாய், * திருக்குஞானமுடையோர்
செகத்தைமெய்யென்றுழலார். (94)

(வேறு.)

மனையினின்றாலும்பொருளுயிர்ச் சார்வின்வருத்தனங்
கெடுதலின் மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம் விடயவின்ப
தனி லெட்டுணையாயினுமாசை, யினையதிற்றமதுபிரவிர்த்தி
தானும்பேசுமிந்நான்குமில்லெனினும், தனையுணர்வதற்குச்
சாதகஞ் செய்யுங்காற்றள்ளி † யின்னிற்றலேதகுதி. (95)

தீதுறுமனையின்பினை யிகழ்ந்தந்தச் செம்பொருளின்ப
மேவேண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயந்தடைய

* திருக்கு=அறிவு. † இல்=மனை.

தாஞ் சாத்தியமான, போதினில்வையுந்தோன்றிடாதந்தப் பொருவிலானந்தமேவிடவே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ் ஞானமாகுமென்றறைகுவர்பெரியோர். (96)

இல்லறமதனி விறைந்துளோரிடத்தி லிருப்பினுஞானங் கிழிரும்பிற், புல்லியமாரத்தின மெனவிளங்கும் போக்கி யில்லினைத்துறவென்னும், நல்லறமடைந்தோ ரிடத்துறை ஞானநற்றங்கமிசை யிரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்கிடுமாயி னில்சிறப்பன்றுஞானிகட்கே. (97)

முனமனைவர்களு முறைவதுமில்ல முத்தியையுணர்ந் தறிஞர்களும், பினமதினின்றபடியினுற் சங்கைபேசுவர் துறவுடையோரை, இனமதைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலை யெனவியம்புவதுண்டோ, மனமதிதனையூகிநீயமைச்சமகிமை யன்றில்ல ஞானிகட்கே. (98)

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுமகற்றியே யொளிப்படை கொண்டு, மூடியவிருளை முழுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனை யேயுணர்ந்தோர், நீடியஞாலமிசையினிற்பால னிசமருளுடை யன்பேய்பிடித்தோன், கூடியகுணத்தினூரிற் போய்க்குடி யின் கூலியாளினி னியல்படைவார். (99)

வினைகளோரிரண்டுஞ் சமமதாய்ஞான மேலிடுசாலையி னிந்த, மனையின்பங்கான்ற சோற்றிற்கண்டுவர்த்து மாற்றி யேகைவிட வருமேல், தனையுளபடியே யநுபவமதனிற் றுனுணர்ந்தானந்தமடைந்தோர், பிணையுமவ்விடயம் பூண்பர்க ளெனவே பேசுதல்வழங்குமோசொல்லாய். (100)

விடயவின்பதனி * னசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம் பேரின்பச்சுவையின், அடைவினைச்செவியிற் கேட்டவக் கணமே யவற்றினையகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீறின்

* நசை = ஆசை.

ஞானவானந்த மெய்தினோர்களும்பினுமிந்தக், கடைமனை வாழ்வை நினைவர்களென்றுற் கண்டனர்நகைபரோ சொல் லாய். (101)

பற்றிலையாயினவையினிலிருப்பேன் பழையவூழ்வினை யெனிலாசை, சற்றெனுமுதிப்பித்தல்லவோவூட்டுஞ் சகவின் பிலிறைபெனுமிச்சை, முற்றுணர்ஞானத்தோர்கள் பூண்பர் களோ முடிவிலதானந்தமேபருகி, நிற்றலேமீட்டும் விழிப் பினுங்கானனீரிற்கண் * டுண்முகமடைவார். (102)

பவமதையினிமையென வெணிவிடயம் பற்றிநின்று ழன்றவர்தாமே, பவமதையினிமையலவெணிவிடயம் பற் றறுத்தருட்குருவடைந்து, பவமதையறுக்குநெறியுணர்ந்தரு ளிற் பாவின்பமடைந்தவர்தாமும், பவமதையினிமை யென வெணினலவோ பற்றுவர்விடயவின்புரையாய். (103)

கொடிமுதல்வாடும்வேர் முழுதினையுங் கோதறக்களைந் திடிற்களைந்தும், படிமிசைகொடிபூகாய்பழமோங்கல் பகரதி சயமஃதினைப்போல், அடிநடுவீறில்பிரமந்தானுகி யகப்பற் றையறுத்தவரிடத்தும், மடிவுறுமனையில்விரும்பியேநெஞ்சம் வருத்தனமாதலென்றறைவார். (104)

ஆணவமதனைத் தோய்ந்துடலினை நானுமெனத்தின வெரிவவையைப், பேணலைச்சுகமென் றுண் மகிழ்ந்திடுவோன் பேரின்பத்தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலையதின்ஞானம் பொருந்தியச் சொரூபந்தானுகி, ஏணவானந்தத்தழுந்து வோன்விடயமெய்திடின்ஞானமேயிலையால். (105)

(வேறு.)

கனவதனிலுணர்விலதுகாணுந் தனுவாதிகளைக் கரு தியேநின், றனுமவரினிதுகனவென்றுணர்ந்தவர் கனசையி

* உண்முகம் = அந்தர்முகம்.

லதினுலகுதன்னில், தனதுசயவுருவதனை யநுபவத்திற்று
னுணர்ந்திச் சகமதெல்லாம், மனமதனிற் சாலமென வுணர்ந்
தவ ரிவ்வுலகின் பின்மையனீங்கும். (106)

கதிரவன்முன்னிருளிருக்கு நயனமுடை யொருவன்
குழிக்கண்ணைவீழும், அதிகவலிச்சூரனமர்க்களத்து வெரு
வுவன் கிருதநறையக்காரம், இதமுளபாயசமுநிரம் பருந்தி
னன் கூழ்தனிற்செய்வ னிச்சையென்றால், விதமிவை
நான்கினுக்குங் குறையதின் ஞானிக்கிழுக்காகும் விடயஞ்
சென்றால். (107)

இங்குறைந்தபாண்டமதின் வாதனையில் வாதனைகளி
ருக்குமென்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட் கின்றியமையாத
தொழிறொடங்கிநிற்றல், அங்கியைத்தம்பனம்வல்லார்க்கனல்
சுடாததின வினைகளடுக்காதென்றல், தங்கும்வினைக்கேது
வாம் விடயமதில்விருப்பாதிசாராதென்றல். (108)

உணர்வுடையஞானிபெவை புரிந்திடினுமிழிவிலிழிவு
ளைத்தாகின், இணையிலிருதீயனென்பர் யூகமிலவதனுன்மற்
றெவைகள்செய்தும், அணைவதிருழ்வெனுமவனை தீயன்மிக
ஞானமதற்காகுந்தாழ்வோ, நணுகினன்றே ஞானமொரு
வனை ஞானியெனப்பெயருநண்ணிநிற்றல். (109)

* கருவயிற்றையுடையதுவுங் கனவயிற்றையுடையது
வுங்கருதிப்பெண்ணின், உருவதனைக்குறிப்பதினைக் கிடிற்
றேன்றமுளபடியேயுலகுதன்னில், குருவையடைந்தவனரு
ளிற் சொரூபத்தையநுபவமாக் குறித்துளோரும், இரு
வைபத்திடம்பமாய்த்தமைஞானி யென்போருமேதிற்றேன்
றும். (110)

* இப்பாட்டு—எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

அருச்சுனற்குமிராமருக்கு மதிகாரமவை பார்த்தே
யறைந்த * நூலின், கருத்தறியாய்ஞானமொன்றே பிரமா
ணஞ்சரிதையதுகணக்கன்றகும், விருத்தமறிவாசாரமுடை
யோனே ஞானியில்லோன்விருத்தனுகும், திருத்தமுடன
மைச்சவிது த்துணிவென்றேயுட்கொள்வாய் தீரனுகி. (111)

[பின்னர் அரசன் சமாதியிலிருக்க மந்திரிகண்டதிசயித்தல்.]

(வே று.)

என்றங்கனேகமாய் விரித்தேயிராசயோகியுரைசெய்து,
நின்றுவாக்குத் தனையடக்கிநிமிடத்தகற்றி மனத்தினையும்,
ஒன்றுமில்லா வெறும்பாழாயொன்றுஞ் சமாதிதனையடைந்
தான், நின்றங்கமைச்சனிதுகண்டிங்நேர்மை புதிதென்றதி
சயித்தான். (112)

[மந்திரிசென்று நகரத்தாருக்கு அரசன்றன்மை கூறல்]

இந்தவுணர்வுநமக்கின்னமெய்தவில்லைநாமிங்கே
எந்தவுணர்வுகொடுநிற்பேமென்னவமைச்சன்யூகித்து
வந்தவழியேதான்றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே [லாம்.
பந்தமுடையோருட னிருந்துபகர்ந்தா னரசனியற்கையெல்

[இதுமுதல்—2—பாட்டானும், கேட்டோர்கள் அரசனைக்
கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள்
தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப்பின் அரசன்
விவேகமுத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்துகிட்டாதென்றுமிம்முனிபோல்
தேட்டமுடனேயவரவர்கடேடிவந்துபணிந்திடவும்
வாட்டமுடனே தாய்தந்தை மனையாள்பதத்தில்வீழ்ந்திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றிநகைசெய்திருந்தானற்றவனே. (114)

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தைமலராதிருப்பதவரறிந்து [பித்
பந்தமுடையேநமக்கென்னை பகர்ந்தாற்றேன்றுமெனத்திரும்

* நூல்—அருச்சுனற்கு-பகவற்கீதை, இராமருக்கு—ஞானவாசிட்டம்.

தந்தமிடத்திற்சென்றூர் கடவனுஞ்சிறிதுநாட்கழித்துத்
தொந்தமொன்றுமில்லாதசுயமாமுத்திதானுனன். (115)

(வேறு.)

[நூற்பயன்.]

இந்தமாராஜன்சென்றவிதிகாசந்தன்னைப்பார்ப்போர்
சிந்தனையொன்றுமின்றித்தீரவேதுறவராகி
அந்தமுமாதியில்லாவமலமேவடிவமாவார்
எந்தமையருளிஞண்டவெழிற்குருபரையேவாழி. (116)

(வேறு.)

அரியதுதுறவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுறவறமொருவிமன்னனாய்
உருகெழுமுடிகவித்துலகமாள்வது
பெருவிலைமணியினைப் * பிண்டிக்கிதலை. (117)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம் - 129.
மஹாராஜா துறவு-முற்றிற்று.

இரண்டாவது.

சுத்தசாதகம்.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

சூதானமாயையோரைத்துதிக்கையாலெடுத்துமேலாம்
ஆதாரமானவந்தவருளினிலிருக்கவைக்கும்
தாதாவாய்விருத்தவெற்பிற்றங்கியேபிரகாசிக்கும்
பாதாளத்தானைபாதம்பணிந்துபோற்றிடுதல்செய்வாம்.

---

* பிண்டி=பிண்ணாக்கு.

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

அருமறை யுச்சிதனில்விளங்குவதா யனுதியாயமலன்
மற்றமலே, இருவர்க்கு நிகழ்ச்சியாயந்த விறைவற்கிதயமாயி
லிங்கரூபமதாய், ஒருகிரிவடிவாய்க் கொடுமுடியனந்த முடை
யதாயுலகெங்கு நிறைவாய்த், திருமுதுகிரியென்றொருபெயர்
படைத்த தேவைநாடொறு மிறைஞ்சிடுவாம். (2)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மாகதவடிவுமதித்திருமுகமு மலர்க்குழலுங்குறுநகை
யும், கரகமலமுங் கூர்விழியுஞ் செவ்வாயுங் கச்சணிதனமு
நூலிடையும், அரகரவென்போர்க் களித்திடும்பதத்தோ
டஞ்சலென் றென்னெதிர்தோன்றி, உரகதியளித்த பெரிய
நாயகியை யுளத்தினிலிருத்தி வாழ்த்திடுவாம். (3)

பங்கயன்றிருமாற்கரியதோர்பரமன் பங்கியே பெரிய
நாயகியே, சங்கைகளிலதாய்த் தடைகண் மற்றிலதாய்த்
தத்துவமசிக் கருத்தமதை, அங்கையினெல்லியென விளக்கு
வதா யமலையே யுனக்கிதயமதாம், துங்கநன்னெறி யொன்
றுளத்தினும் விளக்கித் தொண்டனேன் வாக்கினுமுரைப்
பாய். (4)

நூல்வரலாறு.

உலகிலெச்சமயங்களுமுரைத்திடுதற்கொரு விரோதங்
களுமின்றி, இலகுமச்சமயங்களுக்கு மேலாகியிலங்கிடுமுப
நிட நெறியை, அலகிலெம்மண்ணலருளிய வகையுன்னகத்தி
லும் விளக்கிவாக்கினிலும், குலவிடவுரைப்பேமென்றனள்
விருத்தக்குன்றில் வாழ்பெரியநாயகியே. (5)

பெரியநாயகிதன்கருணையாலிங்குப் பிராரத்தமும் மொ
ழிந்தோர்க்குத், திரிவதாமாயாவடிவது கரைந்து திருவருளே

வடிவாக, அரியவாஞ் சாமத்தசியுரைப்படியே யமைத்திந்தச் சுத்தசாதகத்தைத், தெரிவிலாவெளியேன் வாக்கினினின்று திருவுளம் பற்றியதிதுவே. (6)

பாயிரம் — முற்றிற்று.

நூல்.

ஈசனதுரையுங் கிரியையதென்று மியற்றிடுமுபாசனை யென்றும், பாசமதகன்ற சுத்தமதென்றும் பகர்ந்திடுமூன்று காண்டமதாம், நேசநற்கிரியை சைவம் வைதிகநிழ்ந்திடு முபாசனை சுத்தம், ஆசில்சிவாத்து விதமிவைமூன்று மடங் கிடுந்தத்துவமசியே. (1)

கிரியைபி னெறியையிலங்கிட வியம்புங்கிளர் தந்திரம் மெழுநான்கும், அரியநல்லுபாசனா நெறியதனையறைந்திடு மறைபொருநான்கும், உரியவச்சுத்த நெறிதனையுரைக்கு முப நிடச் சுருதியெண்ணான்கும், கிரியைதொம்ப தந்தற்பத முபாசனையக்கேடில் சுத்தம்மசிபதமே. (2)

இருக்குமுன்னான்கின் முடிவிலெண்ணான் காயிலகிடு முபநிடமவையே, வருக்கமுமிரண்டாம் பூருவமென்றும் வயங்கிடு முத்தரமென்றும், சுருக்கமதின்றியத்தியான்மீகஞ் சொற்றிடும்பூருவபாகந், திருக்குகளின்றியங்கலிங்கயிக்கஞ் செப்பிடு முத்தரபாகம். (3)

முத்தியாமிடத்துமும்முதலென்றே மொழியுமாகமமு மங்கொன்றும், அத்தியான்மீக மறையுப நிடமுமவனியில் வழக்கமேயன்றிப், பத்தியாலடையுமங்கலிங்கயிக்கம் பகர்ந் திடு முபநிடமொன்றும், அத்தினாலிவையி லடக்கமதென்ப ரதைவிளக்கிடுந் தொந்தத்தசியே. (4)

சைவநன்னெறியுந் தந்திரமவையுந் தற்பரன் முகத்தி னின்றுதிக்கும், துய்யவைதிகமும் மறையவையுஞ் சுவாச மற்றதனி னின்றுதிக்கும், உய்யுமச்சிவாத்துவித நெறியதுவு முபநிடமும் முளத்துதிக்கும், ஐயமுந்திரிவு மறவிவைக் கருத்தமறைந்திடுந் தத்துவமசியே. (5)

ஆகமமிருபத்தெட்டினின் முடிவா மாகமம்வாதுளமத னில், ஏகமென்றியம்புமறையனுசரித்தே யியம்பிடுநான்மறை யவையில், பாகமதுறஞ்சாமத்தின் முன்னெறியும் பகர்சி வாத்து விதவங்நெறியும், யூகமதிலங்கவியம்பிடுமதனாலுண் மைசாமத்தினின்முடிவே. (6)

பந்தமதகன்று சுத்தமாயிருத்தல் பரமமாமுத்தியதென் றும், அந்தநல்ல திட்டானம்மதுதானே யாகுதன்முத்திய தென்றும், நந்தலில்சிவத்துக்கங்கமாயிருத்த னன்குறு முத் தியதென்றும், தந்திரமறையுபநிடதமிம்மூன்றுஞ் சாற்றுந் தாற்பரியநீகேட்பாய். (7)

பந்தமதுறுமான் மாவையேநோக்கிப் பந்தநீங்குதன் முத்தியென்றும், அந்தநற்சுத்தான்மாவையேநோக்கி யவ்வ திட்டானநீயென்றும், நந்தலில்பரமானவனையேநோக்கி நற் சிவத்தங்கநீயென்றும், தந்திரமாதி மூன்றுகாண்டமதுஞ்சாற் றிடுமிவை தொந்தத்தசியே. (8)

முன்பதசிருட்டிப் பதிபசுபாச மூன்றையமனாதியாய் நிறுவும், பின்பதசிருட்டிச்சகமித்தையந்தப் பிரமமேயுள தெனநிறுவும், சின்பதமானவசிபதசிருட்டிச் சிவசத்திலீலை யாய் நிறுவும், மன்பதமூன்றும்பின்னையபின்னையு மாசறுசிவமு மென்றுணர்வாய். (9)

முன்பதமானதொம்பதப்பசுவேமூடிருணீங்கிச் சுத்தம தாய்ப், பின்பதமானதற்பதவருளிற் பிறங்குந்தாதான் மிய

மடைந்தே, சின்பதமானவசிபதசிவத்தைச் சேர்ந்ததற்கங்க
மாய்நின்றால், மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகு மற்றவைதனி
னிற்கிற்குறையே. (10)

கங்கையுமிடைச்சேரியுமொன்றுக்கொன்று கைவிட்ட
ததுவிட்டதொக்கும், இங்ஙனங்குந்தமும் மொருவனுமற்
றிடைவிடாததுவிடாதொக்கும், எங்ஙனமவனுமிவனுமற்றி
டைவிட்டிடைவிடா திருத்தலுங்கூடும், தங்கவவ்வசிக்குப்
போந்திடுமருத்தந் தோன்றிடாமறைநெறியோர்க்கே. (11)

சீவனதுபாதியீசனதுபாதி தீர்ந்துசித்திரண்டதுமொன்
றே, ஆவதுவிட்டுவிடாதலக்கணையென் றறைந்திடுபாதி
யோரிரண்டும், மேவலைநீங்கல்விட்டலக்கணையாம் விளங்குஞ்
சித்திரண்டதுமொன்றே, ஆவதுவிடாதலக்கணையாகு மனை
க்குமேலிலக்கணை யின்றாம். (12)

விட்டலக்கணையும் விடாதலக்கணையும் விட்டுவிடாதலக்
கணையும், திட்டமதுறவேதேர்ந்திடிற்பந்தந் தீர்ந்திடல்விட்ட
லக்கணையாம், இட்டநல்லதிட்டானம்மதுதானா யிருத்தலே
விடாதலக்கணையாம், எட்டரு சிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல்
விட்டுவிடாதலக்கணையே. (13)

தத்துவமசியென்றுணாக்கு முப்பதத்திற் றகுவன்ன
நான்கதாமவையும், ஒத்துறுதொந்தற்பதமவைதன்னிலொன்
றொன்றாமசியினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்று சுத்தமா
யிருத்தறொல்லதிட்டானந்தானாதல், ஒத்துறுமவையிலொன்
றொன்றே யசியிலோரிரண்டங்கமுஞ்சிவமே. (14)

சுத்தமாய்நின்றா விச்சைசுத்தியதாந் தொல்லதிட்டான
மாய்நின்றால், சித்தமாஞானஞ்சுத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக்
கங்கமாய்நின்றால், மததமாங்கிரியைசுத்தியதாகும் வகுத்த
விம்மூன்றுமற்றொழுங்கில், சித்தமாய்ச்சுத்தியிலாவிடின்மீட்
டுந் தேகமொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (15)

தொம்பதம்விளங்கின்மேல் வினைமறைத்த தொல்லிரு
ளகன்றுபோயொளிக்கும், தம்பதமானதற்பதம் விளங்கிற்
* சஞ்சிதமாயைபோயொளிக்கும், அம்பதமானவசிபதம் விள
ங்கி லரும்பிராரத்தம்போயொளிக்கும், செம்பரவருளே வடி
வதாயான்மாசிவத்தினுக்கங்கமாய்நிகழும். (16)

அடுத்தமற்றிரண்டுசனனத்தில் வீட்டையடைந்திடுந்
தொம்பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருநற்சனனத்தில் வீட்
டையடைந்திடுந்தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந்தனி
லடைந்திடும்வீடசிபதநெறியுளோரிவரும், அடுத்தவிவ்வுட
லோடடைந்திடாவிடின்மே லாக்கையொன்றெடுக்குமென்
றுணர்வாய். (17)

ஒடுங்கிடுங்காலந்தோன்றினவடைவி னொடுங்கிடுமென்
றுரைப்பதனால், ஒடுங்கிடுங்காலஞ் † சத்தியவாதிக் கொடுக்கு
மிவ்வுடறன் மாத்திரையின், ஒடுங்கிடுங்கால ‡ மசத்திய
வாதிக் கொடுங்குமிவ்வுடலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்காலமுட
லிங்கே வீழ்ந்தா லொடுங்கினதில்லையென்றுணர்வாய். (18)

மேலொருவடிவை யெடுத்ததேயாகின் மேவுமிவ்வுட
லிங்கேவீழும், மேலொருவடிவையெடுத்ததின்றாகின் மேவு
மிவ்வுடலிங்கேவீழா, மேலொரு சிவத்தைச்சீவன் சென்
றடையுமேவுமிவ்வுடலிங்குத்தானே, மேலொரு சிவத்தின்
வடிவதாமருளாய் வெளியதாயுலகுகண்டிடவே. (19)

சூக்குமமதனினின்று முன்வினையிற் றூலதேகமுமுள
தாகும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்
தடையும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையத் தூலமிங்ககன்
றதே யென்றால், சூக்குமந்தனதுகாரணம் விடுத்துத் தூல
மொன்றெடுத்ததென்றுணர்வாய். (20)

---

* சஞ்சி=பை. † சத்தியவாதி எ-து பேதவாதியை.

‡ அசத்தியவாதி எ-து அபேதவாதியை.

தூலவிவ்வுடலைவிடுத்துநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம்
விடுத்துத்; தூலநில்லாதீதிரண்டையும்விடுத்துத் தொல்லு
யிர் நிலாவுயிர்விடுத்துத், தூலசூக்குமங்கணின்றிடாதுயிருஞ்
சூக்குமமும் முடிவடைந்தால், தூலமுமுடிவையடைந்திடா
திந்தத் தொல்லுலகினில்விழுந்திடுமோ. (21)

வினையினிலெடுத்தவிவ்வுடன்மேலும் வினையுளதெனி
லிங்கேயகலும், வினையிலதெனிலிங்கிவ்வுடலுனே வினையறு
மோமயமாகி, வினையுளவுடல்போற்றோற்றன் மாத்திரமாய்
விளங்கியே வெந்துறுபுரிபோல், வினையிலாப்பரமமுத்தியில்
வெளியாய் விமலநல்லருள்தாய்விடுமே. (22)

சிவசிற்றறிவுமிம் முத்தவறிவாய்த் திகழ்ந்திடினுடன்
மருள்வடிவும், தாவருமோங்காரவ்வடிவாகுந் தக்கசிவன்முத்
தவறிவும், மேவரும்பரமுத்தவ்வறிவாகில் விளங்குமோங்
காரவவ்வுடிவும், ஓவலிலந்தவருள்வடிவாகு மொழுங்கிதே
யென் றுணர்ந்திடுவாய். (23)

பிராரத்தமுடன்பாடென் றெந்தநெறியும் பேசிடுமிந்
நெறியதற்குப், பிராரத்தமுடையோருகரேயன்றும் பிராரத்
தம் புசித்திடுவோர்கட், கறுதிந்தமாயாதனுகரணங்க ளதனி
னாற் சிவத்துவமதனை, உறுதுமற்றவரைச் சிவன்முத்தர்க
ளென்றுரைத்திடப்படுவதெப்படியோ. (24)

அன்னைதன் முலைப்பாலருந்திடும்பருவ மகன்றப்பாற்
பருவம்வந்ததற்பின், அன்னைதன்முலைப்பாலருந்த வேண்டி
டினுமம் முலைவற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம்புசித்
திடும் பருவம் பெயர்ந்தப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், பின்னை
யின்போகம் புசிக்கவேண்டிடினும் பிராரத்த நீங்கியே
யிடுமால். (25)

இந்தநல்லொழுங்கின் முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்வசி
பதத்தடைந்தால், பந்தமில்சிவத்தை வடிவொடுமடையும்

பகுத்தவையொன்றி லொன்றொதுங்கிச், சந்ததந்தருக்கி
யசிபதத்தருத்தந் தனைத்தத்தம்பதத்தினிலொடுக்கும், அந்த
கர்தமக்கு மற்றொருக்காலு மசிபதமுத்தியேகிடையா. (26)

முத்தியிற்சிவமு முயிரிரண்டாகின் முத்திசாயுச்சிய
மின்றாம், முத்தியிற்சிவமுமுயிருமொன்றாகின் முத்தியே
பெற்றவனின்றாம், முத்தியிற்சிவத்துக்குயிரங்கமாகின் மொ
ழியுமற்றவையுண்டாமதனான், முத்தியிற் சிவமுமுயிருஞ்சை
யோக மொழியுந்தா தான்மியங்குறையே. (27)

சச்சிதானந்ததற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க
அச்சிதானந்த லீலையினாலே யனேகமாய்ச்சராசரமாகிக், சச்சி
தானந்தமேயுடல்பொறிக டகுகரணங்களாய்க்கொண்டே,
அச்சிதானந்த லீலையினடித்து மடைந்திடும்பண்டையப்படி
யே. (28)

ஏகமாயசையாத்தற் பரலிங்கமி லீலையிற்சரமனேகம
தாய், மோகமாமிருளா யவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிது
நாளிருந்துஞ், சோகமாமிந்தமருளதாயதனிற் றுவக்குண்டு
சிறிதுநாணடித்தும், பாகமாமோவாயதிற் சின்னாணடித்தும்
பண்டுபோனின்றிடுமன்றே. (29)

சலமதுதானே திரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்துட்புகவந்
தச்சலமாய், நிலமதின்விளங்குமஃதினைப்போல நிமலமாமரு
வருடானே, குலவுலீலையினாற்றிரண்டுருவாகிக் கூறின்றிக்
கூறதாய் நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய்நடித்து முன்போலு
மிருந்திடும் பண்டையப்படியே. (30)

சரமந்தவிருளிலிருந்திடுங்காலைத் தனுமுதனான்குமவ்
விருளாம், சரமந்தமருளினடித்திடுங்காலைத் தனுமுதனான்கு
மம்மருளாம், சரமந்தவோவினடித்திடுங்காலைத் தனுமுத
னான்குமவ்வோவாம், சரமந்தவருளினின்றிடுங்காலைத் தனு
முதனான்குமவ்வருளாம். (31)

இருள்வடிவதுவுமருள்வடிவதனி லெய்தியேமறைந்திடு
மிந்த, மருள்வடிவதுவுமோவடிவதனின் மறைந்திடுமோவடி
வதுவும், அருள்வடிவதனின்மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவது
வுமச்சிவத்தில், தெருள்வடிவானசத்தியாய்முன்போற்றிகழு
மென்றசி யுரைத்திடுமே.
(32)

அருளுறுவடிவே முன்னியல்பான்மா வாணவவிருளுறு
மன்றே, இருளுறுசுழுத்தி விழுங்கிடுமதனுக் கிந்தமாயை
யின்சிருட்டியதாம், மருளுறுகனவுவிழுங்கிடுமதற்கு வந்தது
பிரணவசிருட்டி, தெருளுறுமந்தப் பிரணவம் விழுங்கத் திக
ழுமவ்வருட்சிருட்டியதே.
(33)

மருள்வடிவதனி னீங்குதலின்றி மற்றுமொன்றறிவிலா
குழந்தை, வெருவருங்குமாரந் தருணமூப்பென்றே விளங்
குதல்போலவான்மாவும், அருள்வடிவதனி னீங்குதலின்றி
யாணவமாயையோவருளாய்ப், பருவமற்றவை யிலந்தந்த
வடிவாய்ப்பண்டுபோன் முடிவினின்றிடுமே.
(34)

இருளினிற் பகுப்பின்றியசடமயமாமிம்மருளுதயமதா
கின், உருவதாம்பஞ்சபூதமேமயமா மோவெளியுதயமதா
கின், உருவருபஞ்சாக்கரமதேமயமா மோங்கரு ளுதயமதா
கின், அருவதாம்பஞ்சசத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவமென்
றுணர்வாய்.
(35)

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்
நிற்கும், வடிவதிம்மாயையாய் நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சிவ
னுய்நிற்கும், வடிவதவ்வோவதாய் நிற்குங்காலை மன்னுயிர்
சீவன்முத்தனுமாம், வடிவதவ்வருளதாய் நிற்குங்காலை மன்
னுயிர்பரமமுத்தனுமாம்.
(36)

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலை யிருளதுவாகியே நிக
ழும், மருளுறுசீவனுய்நிற்குங்காலை மருளதுவாகியேநிகழும்,

தெருளுறுமோவின் முத்தனுங்காலைத் தெருள்பிரணவமதாய்
நிகழும், அருளுறுபரமமுத்தனுங்காலை யருளதாய் நிகழுமவ்
வருளே.
(37)

இருளதுவாகி நிகழ்ந்திடுங்காலை யிரும்பதியாகியேநிக
ழும், மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை மகபரமாகியேநிகழும்,
தெருள்பிரணவமாய் நிகழ்ந்திடுங்காலைச் சிவலிங்கமாகியே
நிகழும், அருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யச்சிவமாகுமச்
சிவமே.
(38)

அரியவவ்வருளேமூன்றியல்பதுவு மைந்துநற்குறியுமாய்
நிகழும், இரியுதலில்லாச்சத்தைபாச்சித்தா யின்பமாய்நிற்
குதலி யல்பாம், கிரியையுஞானமுமிச்சைபதுவுங் கிளர்திரோ
தையும் பரையதுவும், உரியது குறியாம்விரியிலையைந்தா
யொடுங்கிடி லொன்றதாய்நிற்கும்.
(39)

பிரணவமதுவு மூன்றியல்பதுவும் பிறங்குமைங்குறியு
மாய் நிகழும், திறமுறவவ்வுமுவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவே
நிற்குதலியல்பாம், உரமுறுநவ்வுமவ்வுமச்சிய்யு மோங்கிய
வவ்வும்பவ்வதுவும், விரவுறுகுறியாம் விரியிலையைந்தாய்
மேவிடிலொன்றதாய்நிற்கும்.
(40)

மருளுறுமாயையதுவுமூன்றியல்பும் வகுக்குமையுங்குறி
யுமாய்நிகழும், உருவுறுதமசுரசசுசத்துவமா யொன்றியே.
நிற்குதலியல்பாம், பிருதிவியுஞ்சலமுமனலதுவும் பெருகிய
வாயுவும் வானும், வருகுறியாகும்விரியிலையைந்தாய் வங்
தொடுங்கிடிலொன்றாய் நிற்கும்.
(41)

ஐந்துநற்குறியு மூன்றியல்பதுவு மாகியவருளதேயரு
வாம், ஐந்துநற்குறியு மூன்றியல்பதுவுமாகிய வோவரு வுரு
வாம், ஐந்துநற்குறியு மூன்றியல்பதுவுமாகிய மாயையேயுரு
வாம், ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவிவையிலா
னுளவாம்.
(42)

உருவமாமுணவே யெதிரதாமுபய முளத்தினிலுருசி மாத்திரமாம், அருவமாமுணவேதிருத்திமாத்திரமா யறிவினில் விளங்கிடுமந்த, உருவமாமுணவேசிவருக்குரித்தாமுபயமிம்முத்தருக்குரித்தாம், அருவமாமுணவே யம்முத்தருக்குரித்தாமென வறைந்திடுமரியே. (43)

உருவமாமுண வாலுருவமாமுபய வுணவினாலுபயமேமயமாம், அருவமாமுணவாலருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன் வடிவதுவே, உருவமாமுணவாற் சிவனாமுபய வுணவினாற் சீவன்முத்தனுமாம், அருவமாமுணவாற் பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்கிச னுயிரதுவே. (44)

அன்னியதசையை யருந்துதன்மனிதர்க் கடாதுமற்றதையருந்திடுவோர், அன்னியமிருகாதிக ளெனவறைய லாகுமற்றதிற்சிவாங்கிசரும், அன்னியமாயா வுணவருந்திடுத லடாதுமற்றதைபறிந்திடுவோர், அன்னியமாயா சகிதசீவர்க ளென் றறைந்திடலாகுமென்றுணர்வாய். (45)

அசுத்தவிவ்வுணவே புசித்திடுமளவுமசுத்தவாதனையது நீங்கி, அசுத்தவத்தையினைவிழுங்கிடுஞ்சுத்த வவத்தைவந் தடைதலே யிலையாம், அசுத்தவிவ்வுணவைச்சுத்தமதாக வகத்தினிர்ப்பாவனைசெய்தால், அசுத்தவிந்நினைவை நீங்கி யந்நினைவை யகத்தினிற் பொருந்தியேநிற்கும். (46)

திரிவிதகுணத்திற்றாமதமோகந் திகழுமிராசதமிராகம், உரியசத்துவமே ஞானமதாகு முலகிலிம் முக்குணவுணவே, விரியுமற்றவையி லெவைபுசித்ததுவோ விளங்கிடுமக்குண மல்லால், அரியசுத்தவத்தை யடைவதேயிலையவ் வவத்தை வந்துறும்வகை கேட்பாய். (47)

அன்னைதன் வயிற்றிற் புசித்தவக்குணமா யாக்கையும் பொறியுமம்மனமும், மன்னியும் பினுமப்புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்சையுற்றருந்தியேயுழலும், உன்னலும்பொறியு முடனு

மிம்மூன்று மொத்திடுமெனத் தெளிந்துணர்ந்து, தன்னதுள்ளவையிலுருருசிதிருத்தி தனில்வயிராகமேயாகும். (48)

உலகினில்விடயவிச்சையையுடையோ னுணவதற்கேற்கவேகூட்டி, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சிமேன்மேலு மேறியேவளர்ந்திடு மதுபோல், குலவிடும் வீட்டிலிச்சையேயுடையோன் கொண்டதற்கேற்கவேயுணவை, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சி மேன்மேலு மேறியேவளர்ந்திடுமன்றே. (49)

தமகுணப்புசிப்பே மயக்கத்தையளிக்குந்தரு மிராசதகுணப்புசிப்பே, மமதையையளிக்குஞ்சத்துவப் புசிப்பே மயக்கமும மதையுமகற்றி, அமலநல்லுணர்வே யளித்திடு மதனா லவையிரண்டினுநசையகற்றி, நிமலசத்துவமே *வருத்தனையாகநின்று சத்துவப்புசிப்பருந்தும். (50)

அடிசின்முன்னுரைக்கு மறுசுவையவையை யருந்திடு காலையினோக்கிக், கடினமுமுறைப்புமிராசதமவையிற் கழிந்திடும் புராதனமூசன், மடிவுறுதம சென்றிருமையுமகற்றி மாலைகாலைப் பொழுதகற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப் புசிப்பேகைக் கொண்டுதினமருந்திடுமால். (51)

இடம்பொருளேவன் மூன்றையுமுடை யோர்க்கித்தகையுணவுறுமந்த, இடம்பொருளேவன் மூன்றையுமகன்றோர்க்கித் தகையுணவுறாததனால், திடம்பெற வூரினுச்சியிலேகித் திருவருள்புசிப்பித்ததென்றே, விடம்பெறினுங் கைப்பெற்றதையருந்தில் விமலமாய்நின்றிடுஞ்சித்தம். (52)

தந்திரகிரியைநெறிதனிலீசன் றந்திடப்புசிக்கும் பின் மறைசொல், அந்தநல்லுபாசனாநெறியதனி லனைத்துநா மெனக்கண்டுபுசிக்கும், இந்தவவ்வுணவின்மாறுபாடின்றி யிரு

---

* வருத்தனை எ - து பெருகுதல்.

மையுமுடிந்ததேயாகின், தொந்தமில்சிவமேசடுமுகமாகித் தொக்கிருந்தருந்தன்மேனினைவாம். (53)

இருவகைநெறியும் வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிதுவன்றிமாயை, ஒருமுதலென்றுமித்தையதென்றுமுரைத்திடுநிட்டையும்விகற்ப, நிருவிகற்பமுமாய் நிகழ்ந்திடுஞ்சகச நிட்டையெக்காலையுமின்றென், றொருவிமற்றவையைச் சகசநிட்டையரை யுலகெங்குந்தேடியேயிடுமால். (54)

முன்புறுநிட்டைசவிகற்பமாகி முத்தியின் மூன்றுநின்றிலகும், பின்புறுநிட்டை நிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமமற்றென்றுநின்றிலகும், வன்புறந்நிட்டை யிருமையுமுறினும் வரவுபோக்குடையதாய் நிகழும், இன்புறந்நிட்டை சகசமதாகி யிலங்கிநின்றிடு நின்றபடியே. (55)

சவிகற்பநிருவிகற்ப நிட்டையதுஞ் சத்துவகுணத்தில் வந்ததுவாம், இவிகற்பநீங்கிவருடமாயிரமங் கிருந்திடினும் பினும் விழிக்கும், செவிதினிலடையுஞ் சகசநிட்டையதே திருவருடன்னில் வந்ததுவாம், தவிருதல்கூடலின்றியேயங்குத் தங்கிநின்றிடுநின்றபடியே. (56)

சகசநன்னிட்டை யியல்புதம்முயற்சி சற்றொன்றுமின்றியேயருளால், சகமதும்போகமதுவுந்தம்முடலுங் தகுகரணமு மவையெவையாய், அகமதிலுதித்ததுமறையாமலகன்றதுபின்னுதியாமல், அகமுரைகாய வருத்தமேயின்றியமர்ந்துநின்றிடு நின்றபடியே. (57)

அருளண்டமாகிலுயிர் பிண்டமாகு மண்டமுந்தோற்றன் மாத்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற் பிண்டமுமதுபோலாகியே நின்றிடுமண்டம், அருள்வடிவாகிற்பிண்டமுமுயிராயருளிற்றாதான்மியமடையும், அருளந்தச் சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்ந்து நின்றிடுநின்றபடியே. (58)

இருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்ததற்பி னியற்றிடுமுயற்சியொன்றின்றி, மருளினிலடைந்துமருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ்சகசமேபோல, மருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்ததற்பின் வருந்திடுமுயற்சியொன்றின்றி, அருளினிலடைந்திங் கருள்வடிவாகியமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (59)

மருள்வடிவதற்கு மஃதைநானென்றே மன்னுஞ்சீவனுக்குமாதரவாய், மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவே வயங்கிடுமற்றதையொருவி, அருள்வடிவமுத மூறிடவருந்தியஃதுமிச்சீவனுங்கரைந்தே, அருள்வடிவதுவுஞ் சிவாங்கிசனும்மாயமர்த்துநின்றிடுநின்றபடியே. (60)

சாக்கிரமதனினிற்குந்தத்துவத்திற்சாற்றுங்கேவலத்தினிற்சிறிது, நீக்கிமற்றதற்குநிற்குந்தத்துவத்தை நிறுத்துதல்போலநின்மலமாம், சாக்கிரமதனினீக்குதலின்றித் தத்துவமதனைத்துஞ்சுத்தத்தில், ஆக்கியேநிறுத்துந்திருவருளதனாலடைந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (61)

மருள்வடிவாகி யிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப் புசிப்பதுமருளாய், அருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மன்றியேநின்ற முன்போல, அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய், மருளிதின்மறைந்து நிற்குமென்பதுவுமாற்றி நின்றிடுநின்றபடியே. (62)

சகசநிட்டையதுலபித்திடுங்காலை தம்முயற்சியதொன்றுமின்றிச், சகசமதாகித்தன்னுளமதனிற் றானின்றிங்கிடைவிடாதூறும், சுகவருளமுதமதனையேயருந்தித் தொல்வடிவதுமெள்ளக்கரைந்து, சுகவருள்வடிவாய்ச் சுட்டெலாமருளாய்த்தோன்றி நின்றிடுநின்றபடியே. (63)

அருளொளியிச்சை யதுதனிலுதிக்கி லசைவறநின்றிடுஞ்சித்தம், அருளொளிஞானமதுதனிலுதிக்கி லகிலமவ்வருளதாய்த்தோன்றும், அருளொளிகிரியையதுதனிலுதிக்கி

லகத்தினின்றருளமுதூறும், அருளொளிய முதமருந்தியவ்
வடிவா யமர்ந்து நின்றிடுநின்றபடியே. (64)

இருளுறுமவத்தையடைந் தெங்குமிருளா யிருந்துபின்
விழித்திடல்போலும், அருளுறுமவத்தை யடைந்தெங்கு
மருளாயமர்ந்துபின் விழித்திடுமென்னில், இருளுறுமவத்தை
தமசினாலடைந்தே யிராசதத்தாற்பினும்விழிக்கும், அரு
ளுறுமவத்தை சத்துவத்தடைந்தே யந்தராசதத்திற் பின்
விழிக்கும். (65)

மாயையிலடைந்தபின்பிருளவத்தை வந்தடையாதுபின்
படைதன், மாயையின்றமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய்
நிகழ்ந்திடுமதன்மேல், ஆயவவ்வருளையடைந்த பின்மாயை
யடைவதேயிலைபினுமடைந்தால், ஆயவவ்வருளையடைந்த
தேயின்றா மடைந்ததுமாயைசத்துவத்தால். (66)

இருளினிலடைந்துதானு மவ்விருளா யிருந்தங்கு நின்ற
தாயிடினும், அருளினிலடைந்துதானுமவ்வருளாயமர்ந்தங்கு
நின்றதாயிடினும், மருளினிலடைந்தவடிவநில்லாது வடிவ
திங்கிருத்தலேதென்னில், இருளருளவத்தைதனிற்குண
போதமிலங்கியங்கிருத்தலினன்றே. (67)

சத்துவகுணமேவருத்தனையாகித் தங்கியேயுளத்தினு
ணின்றால், ஒத்துறுநிட்டைகூடிடுமிலதே லொருவியிச்சகல
கேவலத்தைத், தொத்துறுமன்றிக் குணமுமாயையினிற்
றோன்றினதாதலாலிந்த, ஒத்துறுநிட்டை யுண்மையேயன்றா
முபாசக நிட்டையென்றுணர்வாய். (68)

ஆதலிற்சகலகேவலசுத்த மடைந்திடலிங்குமாயையப
தாம், வாதனையொழிந்துங்குணமிருத்தலினிவ் வடிவகன்
றிடிற்பினுஞ்சுத்த, சாதமுற்றிடுதலன்றியேவீட்டைத்தான
டைந்திடுதலேயின்றாம், எதமிலருளினுண்மைநிட்டையினை
யெய்தினோர் சீவன்முத்தர்களே. (69)

சீவனிம்மாயை தனின்முத்தனருளிற் சீவன்முத்தன்
னடுவோவின், மேவலிற்சீவன்றனக்கந்தவருளு மெய்ம்முத்
தன்றனக் குமாயையுமில், சீவன்முத்தனுக் கேரியின்கரை
மீதிற் றிகழ்ந்திடுவோனைப்போற்றோன்றும், ஆவதுநாகங்
கண்கரிதுதிக்கை யறிதல்போற்காகங்கண்மணிபோல். (70)

அந்தரவடிவசீவன்முத்தர்களிவ் வடிசிலைப்புசித்ததே
யின்றாம், இந்தவிவ்வுலகிலிது புசித்திடுகென்றிங்நெறியோர்
கணின்றிறைஞ்சித், தந்திடினுணவு மளவின்றிப்புசிக்குஞ்
சமித்தது மலமதுமாகா, மந்திரமதனை வடிவதாக்கொண்ட
மகிமையிலென்றுணர்ந்திடுவாய். (71)

எங்கெங்குநோக்கின் மருண்மயமாகி யிருந்திடும்பந்த
மாந்திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியே
நின்றதுகுறிபோல், எங்கெங்குநோக்கிலருண்மயமாகி யிருந்
திடுமுத்தியாந்திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண் மயமாகித்
தயங்கியே நிற்குதல்குறியே. (72)

அருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றோக்கி லகப்படாதென்
றுநின்றிலகும், மருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றோக்கில் வந்
தகப்பட்டுநின்றிலகும், அருண்மருணடுவாமோவடிவதுவே
யகப்படும்பார்வையொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகு மோவடி
வோர்க்கு வாய்த்திடும்பார்வை யொன்றுக்கே. (73)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில்கட்டையினின்றும் பாம்பும்வெள்
ளியுங்கள்வனும்போல், எழுதரு * மாரோபிதமதிட்டான
மிலங்கிடிலாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம்வந்துதித்தவிச்
சீவன்முத்தருக்குலகமின்றுதித்தல், †கழுதிரதம்போற் காட்
சிமாத்திரமாய்க் கவும்விவகாரமேயின்றாம். (74)

---

* ஆரோபிதம் = ஒன்றின்செய்கையை மற்றொன்றிலறிதல்.
(உ-ம்.)—கிளிஞ்சில்வெள்ளி. † கழுதிரதம் எ-து கானற்சலம்.

கனவதுபோல் விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கி
யேவிழித்தால், கனவிதென்றுணருமாங்கவர்தமக்கக் கனவு
வந்துதவுதலுண்டோ, கனவுமுன்கண்டநினைவுமாத்திரமாய்க்
காணுறுமகற்றதுபோலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சிவன்முத்தருக்
குக்காணன்மாத்திரமதாய்நிகழும். (75)

சொற்பனமதனிற்கனவிதென்றிடுமோர் சொற்பனசாக்
கிரநடுவே, நிற்பனபோலுமருண்மருணடுவே நின்றிடும்பிர
ணவவடிவம், சிற்பரசிவன்முத்தனவ்வடிவாய்ச் செகமிதுஞ்
சிவமதுந்தோன்ற, நிற்பனதனக்குநிழலின்றிநிழற்போனிலத்
தடியின்றியேநிகழும். (76)

வெந்துறுபடமும்வறுத்திடும்வித்தும் விளங்கிடுங்கான
லிற் சலமும், இந்திரதனுவுங்கனலிருந்தகன்ற விடமதுமிங்கு
முன்னிருந்த, முந்துறுகடமுங்கடமதையெடுத்து முடிந்த
பின்றிகிரியிற்சுற்றும், கந்துறுநகரும்போன் முத்தர்வடிவுங்
காட்சிமாத்திரமதாய் நிகழும். (77)

மண்ணினின் றடுக்கச்சலத்தினினணைக்க வருங்கனலிற்
சுடவளியால், நண்ணிநின்றசைக்கவெளியிடம்விடவே நணு
கிடாதென்றுநின்றிலகும், புண்ணியசிவன்முத்தர்தம்வடி
வம்பொற்புறவ்வடிவு கண்டளவே, விண்ணின்மண்ணினிற்
பாதலத்தினி னுள்ளோர் வியப்பொடு மெழுந்திறைஞ்சிடு
வார். (78)

மூன்றுநற்சுடரினினனை பொப்பவராய் மூன்றுகாலமு
முணர்ந்தவராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்று
லகும்மறிந்தவராய், மூன்றுநற்காண்டமுந் தெரிந்தவராய்
மூன்றுசிற்பதமுமுற்றவராய், மூன்றுமுன்மலமு மொருங்
கறுப்பவராய் மூன்றுதாபமுமகன்றவராய். (79)

அகவிருண்மாயை கருமமிம்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்க
மாக்கித், தகநிறுத்திடுதல்கையதாமப்பாற் றன்னுயிராகியே

நிகழும், சுகசிவவுதயமாக்குதறியாஞ் சொற்றிடுதீக்கையி
னருத்தம், ஜெகமிதிலவையிற்பாவனைகடந்து செய்தங்கு
நிறுத்தவல்லவராய். (80)

பிரணவவமுதேபுசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதே
யாகி மரணமதுறுமிம் மனிதரைப்போல வடிவமாத்திரமதே
தோன்றிப், புரணநல்லொளிக்குமாயைக்குநடுவே புகுநதிருந்
திலங்குநற்குருவைச், சரணெனவடைந் திங்கவனருளாலே
தரிக்கப்பெற்றங்கத்திலிங்கம். (81)

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின்
மயத்தை, ஏகநின்றகற்றித் தீக்கையிலாசா னிவைக்கதிட்
டான மந்திரமே, ஆகநின்றமைத்தவகைகுருவருளா லறிந்
ததிற் பாவனைதிடமாய், ஊகமதுடனே முன்னினைவகற்றி
யுளத்தினிற்சகசமே பிறந்து. (82)

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கியம்புதலிலையதனு
லே, இக்குலந்தனை விட்டெச்சமயத்து மெய்து தனியாயம
தாகும், இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுஞானமுண்ட
தனுல், இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிட
லாகா. (83)

அன்னியசத்தங்கவருதலகற்றி யன்னியரசனையுமகற்றி,
அன்னியரூபநோக்குதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி, அன்
னிய சத்தங் கேட்குதலகற்றியன்னியநினைவதுமகற்றி, அன்
னிய ருடனேயிணங்குத லகற்றி யன்னிய ருறைவிட
மகற்றி. (84)

அன்னியர்கையில் வாங்குதலகற்றி யன்னியர்க் கீகுத
லகற்றி, அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையு
மகற்றி, அன்னியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியு
மகற்றி, அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்
துடங்கி. (85)

சமயநற்கிரியையனைத்தையும்விடினும் தனக்கந்தப்பிர
ணவவமுதம், அமைபநின்றூறியதனையேயருந்தி யவ்வடி
வாயிடுமளவும், சமயிகள் பாகமதனையேகொண்டு தற்பர
நிவேத்தியம்புரியும், அமைதியைவிட்டான் மேற்கொளா
தென்ப தறிந்ததை நியமமாய்க்கொள்ளும். (86)

புரிசடையோனுக்கற்பித்துக்கொளினும் பொருந்திய
பொருளதேவேண்டும், திரிவின்றியொன்றாய்ப் பாவித்துக்
கொளினுஞ் செல்லல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியநல்
லறத்தை வேண்டிடிற்பொருளு மறமதாயீட்டவேண்டிடும்
போல், உரியதற்சமயத் தொழுங்கினிற்புசித்தா லுளத்த
ழுக்கின்றியே வதியும். (87)

ஞானிசங்கமத்துக்கிந்நெறியதனை னவிற்றிடுஞ் சாதியுஞ்
சமயத், தீனமிலாசாரமும் விசாரித்த லியற்கையேயன்றெவ
ரேனும், ஊனமிலங்கந்தனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாண
மாய்க்கொண்டங், கானநற் * பயிக்கமவர்மனைதோறு மங்கை
யேற்றருந்திடலாமால். (88)

சடுத்தலமதினுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்
தருந்திபயின், கொடுத்தவன்றானுங் கொடுத்திடுபொருளுங்
கொள்ளுவோன்றானுமொன்றாக, அடுத்தவிம்மாயாவடிவதை
நோக்கியகற்றியவ்வோமயமாக, விடுத்தனுதினமும்புசித்திடி
லனைத்தும் † விமல ‡ வோமயமதாய்விடுமே. (89)

இன்னதன்மையவாஞ்சுத்தபாவனையி லிரும்பிராரத்தம்
போயொளித்துத், தன்னதுணின்றிங் கிடைவிடாதூறுந்
தக்கதோர்பிரணவவமுதம், அன்னதையருந்திமுன்வடிவதுவு
மங்ஙனமோமயமாகி, இந்நிலமதனிற் § றோற்றன்மாத்திரமா
யியங்குதல்சீவன்முத்தியதே. (90)

---

* பயிக்கம் எ-து பிச்சை. † விமலம் எ-து மலநீக்கம்.
‡ ஓம்=பிரணவம். § தோற்றல்மாத்திரம் எ-து சட்சுநீங்க
லாக மற்றைய ஸ்பரிசம்முதலிய நான்கு இந்திரியங்களால் அனுப
விக்கப்படராம்.

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்முலைப்பா லருந்திடுங்
குமாரங்காளையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்துதல்கண்டு
மதினசைசகசமாயிலதின், அறிவிலாச்சீவத்துவப்பருவத்தி
னருந்திடுமாயையினுணவை, அறிவிலாச்சீவருந்துதல்கண்டு
மதினசைசகசமாயின்றாம். (91,

அனமதும்பாலுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்
தேனும், இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியி னிதயநின்
றிடைவிடாதூறும், கனபிரணவவமுதத்தையே யருந்திக்
களிப்பவர்மீட்டுமிச்சகத்தின், பினமுறுவிடயவின்பையெண்
ணிடுமோ பிராரத்தமும்'நிலையவர்க்கே. (92)

உபயநல்லமுதே புசித்தனுதினமு முபயமேவடிவது
வாகி, அபயமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்
றவர்களைநோக்கி, உபயவந்நெறியின்பயனை முன்னுணத்தி
யுபநிடச்சுருதிநின்றுரைக்கும், அபயமற்றென்றுமிலாதவிந்
நெறியே யனுக்கிரகம்புரிந்திடுமால். (93)

இந்நிலை சின்னுட்சீவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமே
புரிந்தும், தந்நிலையதனினின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்
மயமாகி, அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழு
முன்போலென், றிந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்கு மிதுசி
வாத்துவிதமென்றுணர்வாய். (94)

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையே யிதயத்தும்
விளக்கிவாக்குள்ளும், நின்றுரைத்திந்தநெறி சொலுமருத்த
நினக்கும்வாய்த்திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுங்
கரணமுஞ்செகமுஞ் சேர்ந்திடும்போகமுந்தாறுய், நின்றனள்
கண்டேனிதற்குக்கைம்மாறென் னிருமலைவாழிநீடூழி. (95)

சுத்தசாதகம்-முற்றிற்று.

ஆக பாயிரம் உட்பட - 101.

விஞ்ஞானசாரம்.

காப்பு.

பாயிரம்.

விநாயகர் - துதி.

அஞ்சுகரமுடைக் - குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றுநில் - கொஞ்சமொன்று மில்.

(வேறு.)

[பெரியநாயகியார் - துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங் கண்டத்து மதற்காதார மாகி
னானை விமலருளத்தகலானை யெனையொர்பொருளாயாண்ட
விஞ்சையானை, நிமலமுதுகிரியிலமர் பெரியநாயகியையொரு
நிமலைதன்னை, முமலவிருட்கிரவியையென்கண்மணியைப்
பணிந்திடுவா மூன்றுபோதும். (1)

(வேறு.)

இதுவுமது.

ஊனாயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேபரையேயுயிர்க்
குயிரே, தானாய்நிகழுஞ்சுயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பி
கையே, ஞானானந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி,
நானாய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்று முரைசெய்வாய். (2)

அருளுமுமையி னடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றிமி
ரகன்று, மருளுமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசம்விளங்கச்,
சுருதிநெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ்,
வொரு விஞ்ஞான சாரமதை யுரைத்தேன் பரையினரு
ளாலே. (3)

பாயிரம் - முற்றும்.

நூல்.

முன்னாட்புரிந்த தவப்பயனான் முதல்வனொருவனுள
னென்றே, அன்னான்பணியே முத்திபத மடையக்கூட்டு
மெனவெண்ணிப், பின்னாசான்முன்னுருமூன்றும் பேணி
யொழுங்கிற் சாதனங்கள், மன்னான்கினையு முடையோனே
வகுத்தவிந்நூற் குரியவனாம். (1)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன்,
மித்தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல் சமையாதிக்,
கொத்தானவைகளோராறுங் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல்,
அத்தியான்மீக முத்திதனி லபேட்சையாதலிவை நான்
காம். (2)

சித்தம் பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்கு சாதனமும்,
சத்திநிபாதந் தான்பிறக்கிற் சாருமொளி சித்தந்தனிலே,
ஒத்துவினை கடள்ளுபடி யுண்டாஞ்சத்திநிபாதமதும், பத்தி
புரியின் மூவடிவிற் பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (3)

விடயமதின்மோகியைப்போல விமலந்தானே மூவுரு
வாய், அடையுமெனவேகண்டவுடனடிகள் பரவியன்பாகத்,
தடைகளிலது காயமனந் தனமீந்திடிற் சார்ந்திடு கன்மம்,
உடையுமலது மற்றொன்றா லுடையாதிதுவே யொழுங்கா
மால். (4)

தந்தைதனதுசுதர்கையின்முன் றந்தபொருளைத்தானே
பின், சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிரக்குஞ் செய்திபோல மூவடி
வாய், வந்துசிவமேயிரப்பாக வாங்குந்தனது மாயையினை,
இந்தவகையையுணர்ந்தியி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (5)

மூன்றுவடிவாய் மும்மலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தான்
கொண்டு, மூன்றுங்கெடுத்துநமதுடைய மூன்றுபொருளும்

பங்காக்கி, மூன்றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமான சத்தே மூன்றுவடிவாமெனப்பொருண்கண் மூன்றுமீந்தே பணிபுரிக. (6)

இந்தத்திறனிற் பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள் சமமாகில், அந்தத் தடங்களொத்து நிற்கு மந்தத்தராசினாவே போல், புந்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம் வினைகள் கெடும், சந்திப்பதுவாமப்பொழுதே சத்திநிபாதந் தான்பிறத்தல். (7)

சத்தி நிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றுமந்தக்கரணங்கள், சுத்தியதாகினவ்விடத்திற் றோன்றுநான்குசாதனமும், எத்திற்றானும்வேறொன்றா லெய்தாதெய்திற்றாயினும்பின், குத்திரமாகிப்போமெனவே கொள்ளார்மேலோரீதன்றி. (8)

சத்யாசத்ய வத்துவினைத் தகவேபிறித்துத் தானறியில், கொத்தாய்மற்றை மும்மூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவனையுறும், அத்தாலத்து நீயென்றுரைக்கு மமலவாக்கியப்படியே, ஒத்தாற பிரமந்தானாமே யுணருங்குருவினருளாலே. (9)

இந்த நான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும், அந்தஞானம்வெளியாகா தங்கிநயனத்தொடுதோன்றிப், பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்த நீரொக்கும், முந்த நான்கு சாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (10)

பண்டித்தலத்தை யுழவாளர் பண்டிமுகத்திற்கொழூப்பிணிக்கின், மண்டித்தடையற்றுழுமஃதின் மயக்கமுடையோர்க்கறிவருளின், மிண்டிப்பயமுமறமும்விட்டு வேண்டும்படியே சரிக்குமெனக், கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் கழலார்ஞானசற்குருவே. (11)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும் வந்தெய்தியதேல், தன்னேர் குரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சிடா

சாரமுறை, அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிந் தருடன்மிதிற் சுரப்பளவும், பின்னே திரிந்துமவன் கொடுக்கப்பெறவே வேண்டும் விஞ்ஞானம். (12)

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகையென், றானவவையில்விகங்கமேயமலவேதமுடிவதனில், ஞானமாகும்பிபீலிகையே நவிறந்திரத்தின் ஞானமாம். ஆனவிகங் கத்துணராமற் றதனின்வழியே யுணர்ந்திடுவாய். (13)

ஆசான்மாணாக்கன்னுடைய வதிகாரங்களவைபார்த்தே, பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமே மெய்யாய், மாசாருலகம்பொய்யாக மாணாக்கன்றனனுபவத்தில், தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தை பிறந்துதிடமாக. (14)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றோன்றுமதிலேவிடயங்கள், தோன்றுமந்த விடயமதைத் தோன்றவறிய வைம்பூதம், தோன்றுமிந்திரியந் தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள், தோன்றும்புருடன் காலபரந் தோன்றும் * வியோமம்பரந் தோன்றும். (15)

உலகமெதினின் றுதித்திடுமென் றுன்னிநோக்கினினைவதனில், இலகவுதிக்குமெனநினைவு மெதினின்றுதிக்குமெனநோக்கில், திலகவறிவுதனி லென்றே சேரவனைத்துமறிவானால், கலகமிடுதத்துவமெல்லாங் கலங்காவறிவாயே கரையும். (16)

உலகமிலங்கும் வகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநாமத், திலகவிளங்குமிவையைந்தி லியம்புமுன்மூன்றங்கிசமும், குலவுசொரூபசம்பந்தங் கூறும்பினிரண்டங்கிசமும், கலகமாயா சம்பந்தங் கருதிநோக்கிற் கற்பிதமே. (17)

---

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம்.

மூனறங்கிசமுமதிட்டான மொழியும் பினிரண்டங்கிசமும், ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனாற்சொரூபங் * காரணமாய்த்தோன்றுமுலகும சத்தாகுஞ் சொரூபமொன்றேசத்தாகும், ஊன்றிநோக்கி லெக்காலு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (18)

நாமரூபந்தனை மெய்யாய் நாடுமிடத்தின் முப்பொருளாம், நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம், நாமரூபந்தனைமெய்யாய்நாடிற் சீவனவனேயாம், நாமரூபந்தனைப் பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனேயாம். (19)

ஆடியதனிற்றோன்றுநிழ லதுபோல்விகற்பந் தீர்ந்தறிவில், கோடிவிவிதசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரண காரியமின்றி, நாடிவேறுபோற்பாய்த னாகமதத்தாற்றன்னிழலை, ஓடிப்பாயுமதுபோலென் றுரைப்பர் பிரமவாதிகளே. (20)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றாம்பிரமமதினின்றே, ஒருவிகற்பநினைவாலே யுலகுசிவபரமாகும், ஒருவினினைவை முப்பொருளு மொடுங்குமதுவே முப்பாழாம், ஒருவிகற்பநினைவதனுக் குதிக்கவொடுங்கவிடமதுவே. (21)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனேகமாய்க்காணும், தனதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க் காணும், தனதுசத்தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமானாந்தனையன்றி, தனதுசத்தி வேறாகா ததனாற்றானே தானிகழும். (22)

என்றுநிலையி லொருபடியா யிருந்துதனையே கண்டிருக்கச், சென்றுநினைவிற்பரசிவ செகமாய்விரியுமுன்னிலையில், நின்று நினைவைத்தானொடுக்கி னேரேமூன்றுஞ் சென்றொடுங்கு, மென்றுகண்டோன் மூன்றாம்பா ழிறந்தசொரூபமேயன்றோ. (23)

* காரணம் எ-து முதற்காரணம்.

அடியுமுடியு நடுவுமிலாவகண்ட வொளியாமொருதனையே, கடியநினைவாமாயையினாற் கலங்கிவேறாயனேகமாய்ப், படிகமலையிற் சுணங்கனைப்போற் பார்த்தலெனவேயதிட்டான, முடிவிறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர். (24)

இந்தநெறியி லுணராதார்க்கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை, வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும் வாதமின்றி யொழுங்காகப், பந்தமவையைநியதிகொடு பார்த்தேயொன்றொன்றாயகற்றி, எந்தப் பொருணின்றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக. (25)

வந்தவாறுநெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும் பிரமத்தில், அந்தமாயைதனிலீச னகிலவிடயமாய்நிகழும், இந்தவான்மா மற்றவையி லேகதேசவிடயமாம், வந்தவாறே யொடுக்கிவிடில் வயங்கும் பிரமமேயென்றும். (26)

அந்தப்பிரமந்தனி னின்றே யநிர்வாச்சியமாம் பினைதோன்றும், அந்தப்பினையின்மாயைவரு மதனிற்பாதத்துவமதனில், வந்தபடியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதினின்றே, தொந்தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும் பகுதிபகுதியின்மான். (27)

மதியினகங்காரந்தோன்றி வகுத்தமூன்றுகுணமாகும், அதிகசாத்துவிதகுணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியம், விதியாயிராசதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம், ஓதியதமசுகுணத்தினா லுண்டாந்தன்மாத்திரையைந்தும். (28)

அவையைப் பஞ்சீகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம், இவைக ளிருபத்தெட்டுமுட னியம்புமாயை பின்னையுமே, கவைசெய்முப்பதாகுமிவை கண்டப்படியேதானொழுங்கில், சிவையினருளானியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானாக. (29)

முப்பதினையுநீங்கிநிற்க மொழியுமவத்தை பத்தாகச்,
செப்புநனவு கனவினுடன் சிவசுழுத்திபரநனவு, வெப்ப
மகன்றபரகனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு, ஒப்புமிலது
மூன்றும் பாழுண்மையான குருவொன்றே. (30)

(வே று.)

நனவதனில்விசுவன்கன வினிற்றைசதனாகும்
நண்ணரியசுழுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன் பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி லிரணிய கெர்ப்பனுமாங்
கருத்தரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்
உனவரியசிவநனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவ கனவிற் பிரசாபத்தியனாம்
வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசாந்தனுமாய்
விளம்பிடுவர பிமானியவத்தையொன்பதினுமே. (31)

நனவதனிற்பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிந்திரியங் கன்ம விந்திரியமிவைகள்
கனவதனின்மனமதி மற்றகங்காரமூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சுழுத்தியினிற் பகுதிபரநனவில்
அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரன்வியோமம்
அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக்
கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. (32)

பிண்டந்தானாய் நின்றறிவைப் பிறிக்கிலந்தவனுபவத்
தில், அண்டந்தானாய்நின்றிடுமற் றந்தவறிவைத்தான் பிறிக்
கில், கண்டவிவைகட்குப்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய் நிகழு
மிதை, உண்டபொழுதே பொனிற்பணிக ளொன்றும்போற்
சித்தொன்றேயாம். (33)

பூதநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம்,
ஓதந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோமிருள்போகில், போ
தந்தோன்றும் புருடன்றான் போகிற்சர்வஞ்ஞத்வாதி, போ
தம் போகுங்காலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (34)

வந்தவியோம நீங்கியிடில் வாங்குமிரண்டாம்பாழ்பாத்
தின், தொந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில்,
பந்தமுறுமவ்வாதனைபோம் பகரவொண்ணாப் பினைநீங்கில்,
அந்த மூன்றும் பாழ்போகு மனைத்துமான சிவந்தோன்
றும். (35)

ஏதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்க டன்னி
டத்தப், போதேயகன்றவ் வனுபவத்திற் போக்கவேண்டு
மெலாமகற்றி, ஈதேயுள மற்றவையெல்லா மில்லதென்றே
யுணர்ந்தவையும், ஈதேயெனக்கண் டச்சிவத்தை யிடை
விடாதே பார்த்திருப்பார். (36)

நேரேநெறியி லடைவோர்க்கு நியதி நெறியிலடை
வோர்க்கும், ஊரேதொன்றே யோரொருவர்க் கோரொன்ற
தனிற்சம்மதமாம், ஆரேயெனினுமிவையிலொன்றி லாசா
னான் மாணாக்கனாத்தால், சாரேதொன்றுமில்லாத தனி
வீடேதாமாகுவரால். (37)

அறையிவ் வொழுங்குகளிலொன்றி லாசானான் மா
ணாக்கனாவ்வக், கறைசெய் யைம்பூதங்கண்முதற் கழரு
ணாத பிணையீறாய், இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்
தானாயேகண்ட, நிறைவோரறிவின் மகிழ்ச்சியினா னின்று
கூறுநிலைகேளாய். (38)

நானேயென்று மெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்கு
கேன், நானேயென்று மெவ்விடத்து நன்றாய்த்தோன்றி
விளங்குகேன், நானேயென்று மெவ்விடத்து நன்றாயின்ப
மாய்நிகழ்கேன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய் விளை
யாடா நிற்கேன். (39)

உண்டாயென்று மெவ்விடத்து முளதாயிருத்த லென் சத்தே, உண்டாயென்று மெவ்விடத்து முளதாய் விளக்க லென்சித்தே, உண்டாயென்று மெவ்விடத்து முளதாமின்ப மென்னின்பே, உண்டாயென்று மெவ்விடத்து முளதாமென் னுள் யான்மகிழ்கேன். (40)

இருந்தே தோன்றியிடவேண்டு மெந்தப் பொருளே யானாலும், இருந்தேதோன்றியிடும்பொருளே யின்பமாகியே நிகழும், இருந்தேதோன்று மெவ்விடத்து மென்றுநிகழ்த லொருநானே, இருந்தேதோன்று மென்னிடத்தி லின்பமா யானே மகிழ்கேன். (41)

எனது சுயலீலையினாலே யென்னைத்தானே நானாவாய், எனது சத்திதன்னாலே யின்னானன்னானிதுவதுமற், றெனது பிறாதிதுவதுவென் றெண்ணிமான முடைத்தாகி, எனது கண்ணே யான்றானே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (42)

எங்கும் விடயமாய்நிகழு மீசனாயங்கங்குத், தங்கு முயிர்களவைநானாய்ச் சாற்றுஞ் சங்கற்பமுநானாய், அங்கு நாமரூபமதை யையஞ்செப்புமனநானாய், அங்குத்துணியுமதி நானா யபிமானங்காரமுநானாய். (43)

சித்தநானாய்ச் சத்தமுன்னாய்ச் செப்புங் கந்தமீறாக, ஒத்த விடையமைந்தினையு முணருஞானேந்தியநானாய், சத்த முதலைந் தினையுணர்ந்து சாற்றும்வசனாதிகள்செய்ய, வைத்த கருமேந்தியநானாய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். (44)

உம்பர்நானாய்நரர்நானா யூர்வநீருறைவநானாய், வெம்பு மிருகங்களுநானாய் விகங்கமொடுதாபரநானாய், அம்புநானாய்ப் புவிநானா யனலுநானாய் வளிநானாய்த், தம்பவாகாயமுநா னாய்த் தானேவிளையாடாநிற்கேன். (45)

தந்தை நானாய்த்தாய் நானாய்த் தனையர் நானாய்த்தமர் நானாய்ச், சிந்தைமகிழ்தார முந்தவனுஞ் செப்புதமையன்றம்

பியுடன், விந்தைபுரிபூடணநானாய் வீடுதாதாபொருணானாய், புந்திமகிழ் கூர்தலுநானாய்ப் பொருந்தி விளையாடா நிற் கேன். (46)

தோற்ற நானாய்த்திதிநானாய்த் துடைத்தனானாய்த்திரோ பாவம், ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டு நானாயிவையைந்துள், சாற்றலான தொழிலனைத்துந் தகவேயடக்கியன்று முதல், தேற்றமானசத்தியினாற் றிருந்தவிளையாடாநிற்சேன். (47)

தங்கத்தனந்த விதமாகித் தானேநிகழும் பணிதியெல் லாம், தங்கத்தினுக்கோர் காலையினுந் தான்வேறாகத் தோன் றாதின், பங்கற்றொளிரு மென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ் சகமுழுதும், பங்கற்றொளிரும்பானென்றே பார்த்துவிளை யாடாநிற்கேன். (48)

சத்தையன்றி யொருபொருளுந் தானே யுண்டாயிருக் குமோ, சித்தையன்றியொருபொருளுந் தேஜசுண்டாய்விளங் குமோ, மித்தையான சகமுழுதும் விளங்கு மதினின்றதி னாலே, எத்தைநோக்கிமகிழ்ந்திடினு மியானேயென்று மியான் மகிழ்கேன். (49)

நித்தமாகியேநிற்கி னிகழுங்கால *பரிச்சேதம், ஒத்த பரிபூரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம், மத்தமானதேகமே யாகின் வத்துபரிச்சேதஞ், சித்தமாகியிம்மூன்றுஞ் செல்லா யென்னுள் யான்மகிழ்கேன். (50)

சத்தைவேறொன்றிலாமையினாற் சாதிபேதமதுமாயை, சித்தைவிட வேறிலாமையினாற் செப்பும்விசாதி பேதமது, மித்தை நிரவயவமாகின் வேறுவேறாஞ்சுவகதமும், மித்தை யானவென்னிடத்தின் மேவிவிளையாடா நிற்கேன். (51)

---

* பரிச்சேதம் எ-து எல்லை.

என்னையெனது நினைவினா விதுவாய் நானாவாய்க் காண்
கேன், என்னையெனது நினைவிலதி னேகமாயது வாய்க்காண்
கேன், என்னையன்றி யொருபொருளு மிங்குமங்கு மிலைய
தனால், என்னையிங்கு மங்குமா யானேகண்டு நான்மகிழ்
கேன். (52)

எல்லாநா னாயன்றுமுத லிருந்துவிளையாடாநிற்க, எல்
லாம்வேறென் றெண்ணியே யிருந்துமோக மடைந்தேனை,
எல்லா முடையவருட்சத்தி யிரங்கிமோகமறவீச, எல்லா
நானாப்பண்டைப்படி யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (53)

இதுவேதுணி வென்றறியாதா ரென்றுநீந் தாரிடர்க்
கடலை, இதுவேதுணி வென்றறிந்தோர்க ளென்றுநீந்தார்
சுகக்கடலை, இதுவேவேதமுரைப்பதுவு மீசன்முதலோரனு
பவமும், இதுவேதுணி வென்றங்கையினி லெடுப்பேன்
மழுவைச்சத்தியமே. (54)

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளோர்க் கியம்புஞான சரிதைப்
படி, அந்தவூழைநின்றிடுமற் றவைகளெல்லா மகன்றிடுமால்,
வந்ததேவர்மானிடர்க்கு மாதர் முதலோர்சங்கமில்லா, அந்த
வூழை நின்றிடல்போ லாமென்றறைவோர் கற்றுணர்ந்
தோர். (55)

குலத்தையுடையோர் தங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்
வழிநிற்கும், நலத்தையுடையசமயிகட்கு நவிற்றுநெறியே
தானிற்கும், பலத்தையுடையஞானிகட்குப் பகரும்படியே
தானிற்கும், வலத்தையுடையவூழென்றே வகுத்தேயுரைப்
பருயர்ந்தோரே. (56)

விடயமீதி *லுபாதியு மேவுமுயிர் மேனனியருளும்,
அடையுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே, தடையே

* உபரதி—வெறுப்பு.

யின்றிபிவைநான் கோர்தனுவாயுடையோர் தமைஞானம்,
உடையோ ரென்பரல்லாரை யுரைப்பர் சோரஞானி யென்
றே. (57)

ஆசாரங்களவையில்லா வசடரிடத்தில்விஞ்ஞானம், தே
சாய்விளங்காதபாமதுஞ் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர், மா
சார் பாண்டந்தனிலுறையும் வான்கங்கையினீரினினிழிவாம்,
ஏதாகிலும் யோக்கியத்தானத் திருந்தாற் பிரகாசத்தை
யுறும். (58)

கான்றசோற்றின் விடயமதைக்கண்டு முனங்கைவிடுத்
தொழிந்தே, ஆன்றவாசானடிபாவி யமலவேதநெறிசென்று,
தோன்றவனு பூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர் பினும்
பேய்த்தோர, போன்றவிடய மேவிடுமோ பொருந்திலவர்
ஞாளியையொக்கும். (59)

இயமநிய மத்துடையரா யெழிலார் ஞானயோகராய்,
உயர் நற்குருவினருளாலே யோரஞ்ஞான நிவிர்த்தியையும்,
சுயசித்தாந்தவா தியையுந் தோன்றுமனு பூதியிலடைந்தோர்,
பயனில் விடயந்தனைவிரும்பார் பற்றுயுழலுமற்றையரே. (60)

மனனசமாதியுடையோர்க்கு வகுத்தவிபமநியமமுமில்,
சனனமரண வித்தான தகுநீடருளுநிவிர்த்தியுமில், கனநற்
பரமானந்தமதுங் கைகூடாது தான்வாளா, மனனமதிலே
மகிழ்வெய்தி வசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். (61)

அந்தரங்கத் தொருவனையோ ரரிவையொருத்திதான்
புணரும், அந்தவகையின் வெளியாகு மரிவைவடி விலது
போல, பந்தமறுதத்துவமுணர்தல் பரமாந்தரங்கமானாலும்,
தொந்தமகன்றவகை தோன்றுஞ் சொல்லானடையாற் பா
வனையால். (62)

மருளையுடையபித்தனையு மருளில்லாதசுத்தனையும், மரு
ளையிலோ துணிவாகமதிக்குமது போலீதன்றே, தெருளை

யுடையஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும், தெரு ணையுடையோரே துணிவாய்த் தேருமவர்சொன்னடையி னுமே. (63)

தத்துவங்க ளெழுநான்குஞ் சாற்றுமாயைதானிவை யின், கொத்துகளைப் பார்த்தறவீசிக் கூறுமூன்றும் பாழ் கடந்து, தொத்து மற்றொன்றில்லாத சுவையானந்தப்பூவை யையே, அதத்துவிதமாய்த் தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம் வேண்டிடுமோ. (64)

யோகமதனினுறுபயனை யுவர்த்தே ஞானநெறிமேவி, ஏகமெனுமப்பிரமபத மெய்தியாரூடம்பிறந்தோர், தேகவடி வாயே நின்று சிந்தித்தனுசிந்திக்கினுள, போகமதனைமேவிடு மோ பொருந்திலார்ப்பன்றியையொக்கும். (65)

அலைவையிறந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மற் றவ்வின்பம், அலைவையுடையவிடத்தென்றெ லறியாமையினலெவ்விடத் தும், அலைவையிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றும்முதியா, தலைவையுடைய விடத் * தாரந்தை யென்றே யறிஞராலே யாரே. (66)

சுணங்கன்றனதுரசமிதென்றே தோன்றவறியாதெனும் பின்கண், இணங்கிமகிழுமதினின்ப மெய்தும்வழிகாணுதென் போல், பிணங்களெல்லாஞ் சுகமென்றே பேணிப்போகந் தனைவிரும்பும், குணங்கொள்ஞானியொருவனுமே கொள்ளா னின் புண்டெனப்போகம். (67)

உள்ளபொருட்கே யின்பென்று முளதாமென்றுமில் லாத, கள்ளமுடையபோகத்திற் காணுஞ்சுகமேதின்பென் றே, உள்ளமகிழு மசத்தரெலா மூணர்ந்தஞானியொருவ னுமே, பொள்ளலுடைய போகத்தைப் பொருந்தான் பொய் யாதலினாலே. (68)

* அரந்தை எ-து துன்பம்.

ஊனதாகிநிற்போற்கே யுலகனென்றுபேருடைத்தாம், ஆனவூனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின் ஞான மாகி நிற்போர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம், ஆன ஞானிதனக்கிந்த வகிலவின்பந் தோன்றாதே. (69)

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவா னந்தமதை, ஏக போகஞ் செயக்கூடா ததுபோற்சொரூபஞானிக்கும், ஏக தேசவின்பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே, ஏகபோகஞ் செயக்கூடா தினமுடையோர்கூடுமென்பார். (70)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமென வேகண், டங்கங்கருந்துவோமென்னி லறிஞர்கூ றுமுரையன் றே, இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்தினோர்கட்கொருக்கா லும், இங்கங்கென்றே தோன்றிடுமோ வென்றும் * புரண மியல்பானால். (71)

பங்கேதொன்றுமில்லாத பரமாயெங்கு நிற்கினுமுன், இங்கே நின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின் முன்சாதகத்தில், தங்கே தொன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலதேநிற்கும், இங் கேயுறைந்த பாண்டத்தி விலுப்பைப்பூவின் மணமுண் டோ. (72)

இயமநியமமியற்று மலெழிலார் நிட்டையடைவோர்க் குச் சுயநற்சொரூபா நந்தமதுந் தோன்றாதிருளு மாறாது, பயந்தபரமமடைந்தவர்போற் பாவித்துளத்திற்பினுமிந்தக், கயவர்க்குரித்தாம்போகத்தைக் கருதியிருந்துந்தொடர்ச்சி யென்பார். (73)

தனதென்றுரைக்கு மவையெல்லாந் தள்ளியினிமேற் றனதென்னக், கனவவ்வறிவுதானாகக் கண்டானந்தமடைந் தோர்க்கு, மனதில் வருந்துமவையெல்லாம்வந்து வருத்தா

* புரணம் எ-து பரிபூரணம்.

துடலினையே, தினமும்வருந்திவிடப்படாச் செய்கை யதுவே
வாதனையாம். (74)

உடந்தையானவுடன்முதலை யுயிர்க்குவேறுகூறாக்கிக்,
கடந்தசிவமேதானாகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்னாத்,
துடர்ந்தபோகங்கலங்கியிடுந் துடர்ந்தே நிற்கிற்றேறினதில்,
கடைந்ததயிருங் கடையாத கட்டித்தயிருந் தோன்றிடு
மே. (75)

ஆகுவுறையுங் கட்டியிதென் றறியப்போமோ வெனி
லந்த, ஆகுவுறைதற்கானதிலே யையந்தோன்று மதுபோல,
ஆகுமொழியையுடையோர்க ளையந்தோன்று ஞானமதற்,
காகும்விடயமுடையோர்க ளையந்தோன்றா துணர்ந்தோர்க்
கே. (76)

அகத்திலுளதே புறத்துண்டா மகத்தில்லாதே புறத்
தில்லை, சகத்திலுள்ளோரோதிடுமித் தகைமையென்றுமது
போலத், தகர்த்திவ்விடயமனுபவமாய்த் தனையேகண்டோர்
புறத்துறினுந் தகர்த்தபடியேநின்றுவிடுஞ் சாராதிதயத்துள
படியே. (77)

போடவேண்டும்புடமெல்லாம் போட்டுத்தங்கமாகின
தில், கேடதானகளிம்பென்றுங் கிட்டாதஃதினியதிபணிச்,
சேடமானசிவமாகித் தினமுமதுவாய் நின்றிடுவோர்க், கீட
தானமாயையென்று மிலதேயாகிற்போய்விடுமால். (78)

உலகத்துளவெப்பொருள்களையு முளலக்கணங்கொண்டி
ஃதிதென், றிலகக்குணிக்கலாமஃதி னில்லா மாயையில்
லெனவே, விலகியிதனுக்கதிட்டான மெய்யாம்பிரமமானோ
ரைக், குலவுமுணர்வு சரிதைகொண்டே குணிக்குமாயை
யொழிந்தோரே. (79)

பிணிகளொழுங்கிலாயு மற்றைப் பேசுந்தெய்விகத்தா
யும், தணியிலுடலிற் சுகம்பிறந்து தணிந்து தோன்றுமது

போல, எணியவெணியாங்கெவ்விதத்து மெய்திமகிழ்ந்தோர்
தமதறிவில், கணமதேனும் விடயமதிற்கலங்காதறிவாய்த்
தணிந்திருக்கும். (80)

எறியிற்கதிரோன் சாளரத்தி லிருந்துதோன்றும் பூத
வணு, அறிவிட்டெறியும் பேரொளியி லஃதுதோன்றாதது
போல, அறிவிற்றோன்றுமுலகெனினு மகண்டாகாரவறிவத
னில், செறியத்தோன்றாச் சிற்றறிவிற் செகம்போல் விளங்
கியிடுமன்றே. (81)

தரையுளோர்கண்மிகவருந்தித் தரினுமுடையூணிவை
யன்றிப், புரையில்லோர் கண்மற்றொன்றைப் பொருந்தநினை
யாரென்போலும், வரைவிலோர் கண்மிகவருந்தி வாங்கிப்
பொருந்திமயங்கியிடும், கரையில்கருமந்தன்னாலே கைவிட்
டொழிந்த ஞானிகளே. (82)

உடலைக்குறித்தோ பாலருந்த லூரைக்குறித்தோவ
வரவர்க்கே, * நடலையுலகை யொழிந்தந்த நாட்டம்பிறந்தவ்
வானந்தக், கடலையமிழ்ந்த லெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்து மன்
னோரைக், கடலைமண்டைக் கொண்டோரைக் காணுமது
போற்றோன்றிடுமே. (83)

கனியும் பாலுஞ்சருக்கரையுங் கலந்தவன்னநிரம்பவே,
அனிசம்புசிப்போர் நீர்க்கூழை யருந்தநினைக்குமோ வஃ
தின், இனியகுருவினருளாலே யிருளுநீங்கியானந்தம், நனி
யுமுடையோர் விடையமதை நணுகார் நணுகினகைக்கிட
மே. (84)

ஞானமுடையோர்க்கேதுறினு நணுகா குற்றமெனத்
துறவோர், ஊனமனையோருரைத்திடின்மற் றொன்றோகுற்ற
மனையுடையோர்க், கீனமுடையதுறவியர்க்கே யிரண்டாங்

* நடலை எ-து பொய்.

குற்றம்பரப்பிரட்டும், ஆனதுறவிலிழிவுமென வறையுமகன்ற பெரியோரே. (85)

அபரஞானமுயர்குருவா லையந் திரிவுழறக்கேட்டு, விபரமாகவந்நெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே, சபலமாகநீங்கிடத்திற் சகத்திலொன்றும்வேண்டாது, கபடஞானமுடையோரே கண்டோமெனும்போகத்துமுறும். (86)

அந்தமுகத்தின் புறவோர்க ளழியும்போக மின்பென்றே, இந்த முகத்திற்றிரும்பார்க ளென்று மீனஞானியர்கள், அந்தமுகத்தின் புற்றோரி னறையுஞ் சொன்மாத்திரமாகி, இந்தமுகத்திப் போகமதை யின்பென்றழுந்து மெய்போதும். (87)

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிறர்க்கீந்திடுவதுண்டோ, ஏகத்துறைவோன்றன்மனையை யிதயமொத்துப்பிறர்தமக்குச், சோகத்திறனும் போகத்தைச் சுகமென்றீயு மோவீயின், மோகத்துறை வோரகன்றோர்கண் மொழிவரவரைப்*பதிதரென்றே. (88)

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்கிச்சா லூழேசற்றுமிலவாகும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியூழூழென்றிடுவர்
கடையிலியமதூதர்களாற் கலங்கியூழூழென்றிடுவர். (89)

இதுவேநான்கு சாதனமு மியல்பாயுடையோ ரெய்துநெறி, இதுவேயென்றுமாறுத விருளின்றி மிரைத்தானறக்கும், இதுவேஞானானந்தரசம் ரமிக்கச்செய்யும் விஞ்ஞானம், இதுவேயுனக்குமுறுதியென விசைத்தா னென்னையாளருளுமையே. (90)

* பதிதர் எ-து குலம் சமயமுதலிய வொழுக்கத்திற்றவறினோர்.

இந்தநெறியில் விகங்கமதை யெய்தியானுமவளருளால், பந்தமகன்று பரவெளியைப் பார்த்தேனனைத் துந்தானாகி, அந்தநடுமுன் மூன்றுமில்லா வகண்டாகார வடிவாகித், தொந்தமொன்று மிலதாகிச் சுயமாய்விளங்கியிருந்ததுவே. (91)

(வேறு.)

நிமலமாம் பிரமவனுபவ முரைக்கே னின்றதுசிருட்டி முன்னானுப், நிமலமாமெனது நிலையினினின்றே நினைவெனுமாயைபிற்பாய்ந்து, நிமலமாம்பரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோலவேவிரிந்து, நிமலமாமென் கணப்படியொடுங்கி நின்றிடுவேனிது நிசமே. (92)

அலைவில்சிற் சொரூபமஃது மல்லாதா யதைவிடவேறு மல்லாதாய், அலைவுசெய்யஞ் ஞானத்திசைசத்தாயஃதகன்றிடும்பொழுதசத்தாய், அலைவின்றித்தேறின் முக்காலுமிலதா யனாதியா யனிர்வசனமதாய், அலைவுறுமாயையுடையமாயாவியானேநானாகிய சோகம். (93)

பரசொரூபத்துக்க பினமும்பினமும் பகர்பினாபின்னமுமலதாய், நிரவயமலதாய்ச் சாவயமலதாய் நிரவயசாவயமலதாய்த், திரசத்தை யசத்தைச்சத சத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிர்வசன மதாய்ப், பரபிரகிருதிதம செனுமகிமை பண்டையிலுடைய விச் சோகம். (94)

எனைமறைப் பறைச்சிதீண்டியுமகத்தி லிருளிறந்தும் மொளிபிறந்தும், பிணைநனிமாயை தூரத்தியாயும் பிரபஞ்சமருந்தியுமிவையின், உனிநின்று பார்க்கிற்பஞ்சகூதகமுமுண்டெனக்கே யிவைதீரா, துனிநின்று பார்க்கினிவை கட்காளானேனொரு விருத்தாசலமடைந்தே. (95)

என்னையே தோன்றுவகை கொலைபுரிந்து மினியதோர் ஞானமாணிக்கந், தன்னையேகளவுபுரிந்து மற்றதன்மேற் றவி

ர்ந்திடாமயக்கத்தைக்கொண்டும், பின்னையுமதிலே காமத்தைப்பெற்றும் பேச்சிறந்தது வெனவுரைத்தும், இன்னவைம் பாதகங்கட்காளானே னெழில் விருத்தா சலமடைந்தே. (96)

இத்தகை சூதங்கள் பாதகங்க ளெய்தியுமிட முதற்பற்றும், ஒத்தவிவ்வுடலிந்தியங் காணங்க ளொன்றுந் தாக்கற வெட்டவெளியில், வைத்தெனைக்கண்டு பாழ்செய்ததந்தோ மலையையேநம் பியுமுலகில், இத்தனை கொடுமையுடைவித்தலந்தா னெனக்கென்றேயிருந்ததோவறியேன். (97)

(வேறு.)

விருத்தகிரிவடிவான விறையவனும்வாழ்க
வினையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
காரணியையடையு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
சேர்ந்துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
எல்லோருமுணர்ந்துவாடுத லறவேவாழ்க. (98)

ஆ பாயிரம் உட்பட 100.

விஞ்ஞானசாரம்

முற்றிற்று.

நான்காவது

அத்துவிதவுண்மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

பொங்கரவதுமிந்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரந்தனிலிடத்தி லழகியமானையேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசந் தகர்த்தைந்துமொருங்கறுக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேகண்மணியே யருளேசீ நானென்றுகப்,
பூண்டவடிவை யென்னுடைய புந்தியதனுனின் றுணர்த்தி,
ஈண்டப்படியேயென்னுவிலிருந்துமுரைக்கவேண்டிடுநீ, நீண்
மாலுமயன்போற்று நிமலவிருத்தநாயகியே. (2)

பாயிரம் முற்றும்.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்ட சாதனங்கள் மேவிநிறைந்த பேர்க்குரைக்கின், மேலாமது நாமெனத்திடமாய் விளங்குமவையில்லாதவர்க்கு, மேலாம்பாமன் மான்மழுவாய் விளங்கியுரைத்தும் விளங்காது, மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ் சாதுசங்கம். (1)

உண்டாய்த் தோன்றிரமித்திடுத லொருநம்வடிவேயுருநாமம், கண்டேயிடன் மாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின் வேறில்லை, பண்டேமுதலித் தகவாகும் பலவாய்க்காணன் மைத்திரிவால், விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்கு நமது வடிவமே. (2)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சித்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (3)

எல்லாநாமே யெனவறிந்தா லெஃதை நினைவானினைத்
திடுதல், சொல்லாலெஃதை யுரைத்திடுத லெழிலா லெஃ
தைச் செய்திடுதல், நில்லாவுலகை வேறெனவே நினைத
லுரைத்தலெழில்புரிதல், நல்லாரனைத்து நாமெனவே நாடா
ரவையினென்றையுமே.
(4)

நானுவாகத் தோன்றியிடு நாமரூபமிவை யனைத்தும்,
நானுவல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள், தானுஞ்
சித்தாகாசத்திற் றன்னைத்தானேதான்றனே, தானுங்கருவி
யினில்வரைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல். (5)

தங்கந்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய் விளங்கு
தலின், அங்கமுதலாஞ் சகங்களா யறிவேவிளங்கு மயமில்லை,
இங்கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே,
துங்கவறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநானுவிதரூபம். (6)

இன்னுனன்னுனிதுவதுவென் றியம்புமுலகம்வேறன்று,
தன்னுனந்தலீலையினுற் றன்னைத்தானே தன்னிடத்தில், அன்
னுனின்னுனதுவிதுவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே,
உன்னு நின்று தானடிக்கு மொருகூத்தெனவே யியம்பு
வரால்.
(7)

தங்கமொன்றேபணிதிகளிற் சாற்றும்விதங்கள் வெவ்
வேறு, தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று,
தங்கமழியாப் பணியழியிற் சாற்றுமிந்தத் தகைமைபோல்,
எங்குநிறை சித்தாநம்மி லிலகுமிந்தவுலகமே. (8)

தானுண்டாகி லுலகுண்டாந் தானுண்டாகினுயிருண்
டாம், தானுண்டாகிற் பரமுண்டாந் தானுண்டாகில்வீடுண்

டாம், தானுண்டாகிற்பஞ்சதொழிற் றனுண்டாகுந்தனையன்
றித், தானுண்டோமற்றவையதனுற் றனேயனைத்தும் வே
றில்லை. (9)

மந்தவிருளிற்கயிற்றரவின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல்
போல், இந்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்றனுமுயிரடையும்,
பந்தம்வீடுமீசன்செய்பஞ்சகிருத்தியங்களுமே, அந்த நமது
சொரூபத்தி லாரோபிதமாய் நின்றிலகும். (10)

அனந்தவிதமாங் கீற்றையுடைத் தாகுஞ்சிலை யொன்
றதைப்பார்க்கின், அனந்தவிதமாய்த் தோன்றியிடு மந்தக்கீற்
றுஞ்சிலை யொன்றே, அனந்தமுடைய நம்மிடத்தி லகிலமந்
தத்தகைமைபோல், அனந்தவிதமாய்த் தோன்றியிடு மறிவே
யன்றி வேறில்லை. (11)

மையேமிகுநித்திரைமோக மயக்கிற்கனவைக் கனவத
னில், பொய்யேயெனத்தோன்றுதவர்க்கே புகலவேண்டுநன
வுணர்ந்தோர், மெய்யேபோலத் தோன்றிநனி விளங்குஞ்
சகஞ் சற்குருவன்றிப், பொய்யேயெனத் திட்டமதாகப்
பொருந்தத் தோன்று தொருக்காலும். (12)

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றெருருவற்
குரைத்திடினும், கனவிதெனவேகாணுது காணுந்தனக்கென்
றறிவுதிக்கின், வினவிலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமென
வேயுரைத்திடினும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்
தனக்கென்றறிவுதிக்கில். (13)

கனவைக்கனவென் றுணர்ந்தவனைக் கனவினீ யாரென
வொருவன், வினவிலவனுநனவதனில் விளங்குந்தனையே
யுரைப்பனதில், நனவைநினைவென் றுணர்ந்தவனை நனவினீ
யாரென வொருவன், வினவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்
பிரமமே யென்பன். (14)

நனவிற்றானோரிடத்திருக்க நவினித்திரையின்மோகத்தால், கனவிற்றேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனேக விதமஃதின், வினவினுமு மகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருந்திடவே, கனவிம்மாயைதனில் விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (15)

கனவிற்றோன்றும் பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென்றுணர்ந்தக்கால், நனவில்விவகாரந்தோன்று நவிற்றுமிந்தத் தகைமைபோல், நனவிற்றோன்றுஞ்சகமனைத்து நமதுசங்கற்பம்மெனவே, நனவிற்றோன்றியிடுங் காலை நமதுசொரூபந் தோன்றியிடும். (16)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்த விவகாரத், தனத்தமுறினுங்கலக்கமுறா னதிகமுறினு மகிழ்ச்சியுறான், மனத்தினனவில்விவகார மயங்கிநீங்காதிருப்பனதின், கனத்தசகஞ் சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனை நீங்காதிருப்பார். (17)

சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாரரசுங்கனவடைந்து, மங்காப்புலைத் தன்மையைமேவி வருந்துவோன்றனனவுணரின், அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமே நீங்குமதின், இங்காஞ்சிவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. (18)

கனவைக் கனவென்றுணர்ந்தக் கனவின னவை நோக்கிடினக், கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவில் விழிக்குமதின், நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்றனையேநோக்கியிடின், நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொரூபத்தேவிழிக்கும். (19)

கனவையொழிந்துநனவதனைக் கண்டார்நனவினின்றுபினக், கனவைநோக்கியிடின்முன்னங் கண்டபடியேதோன்றுமதின், நனவையொழிந்துதன்சொரூப நன்றாயுணர்ந்தோரதினின்று, நனவை நோக்கி நினைவுகொடு நாடின்முனம்போற்றோன்றியிடும். (20)

உறக்கமோகமதிற்கனவி னுலகமுயிர்கள் விவகாரம், சிறக்குமெய் போற்றோன்றியதைத் தேரிற்பொய்யாயிடு மஃதின், மறக்குமாயா மோகமதின் மாசார்பந்தம் வீடதெனப், பிறக்குமவை கடமைத்தேரிற் பேசும் பொய்யாய்ப்போய் விடுமால். (21)

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டா முறக்கமோகமதின், ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலியினு மிலதாகும், சொரூப நமதுண்டாகையினாற் றோன்று நானாவித சகநம், சொரூப மிலதேலில்லையதனாற் றோன்றுமனைத்துஞ் சொரூபமே. (22)

படிகத்தடுத்த நிறங்களதிற் பத்திபாயு மந்நிறமாய்ப், படிகமாகி நீங்கினதிற் பகருமிந்தத் தகைமைபோன், முடிவினமது சொரூபத்தின் மோகஞ் செயுமாயையிற்றோன்றும், முடிவில்பந்தம்வீடதுமின் மொழியுமாயையென்பதுமில். (23)

பழுதையதனிற் றோன்றியிடும் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில், பழுதையாயே தோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய் விடுமஃதின், பழுதில்சிவத்திற்றோன்றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின், பழுதில்சிவமேயாய்த் தோன்றும் பன்மையுலகுமதுவாய்ப்போம். (24)

தோன்றிவிளங்கும் பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவிசாரணையில், ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யூகமதனிற்பரிசயித்தால், தோன்றிவிளங்கு மறிவொன்றே சொன்மாத்திரமாய்விடுமுலகம், ஊன்றிநோக்காத வர்கட்கே யுளதுபோலத் தோன்றியிடும். (25)

ஏகமாகிநின்மலமா யிருக்குநமக்கிப்பந்தமெனும், மோகம் வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம், போகவழியேதெனநாடிப் பொருந்தும் வேதவிசாரணையால், யூகமதனிற்சிதைக்கினதி னுள்ளவியல்புபின்றோன்றும். (26

பரவைதானே யோரலையிற் பலவாய்விளங்கு மோரலை
யில், பரவைநீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின்,
பரவுஞ்சொரூபஞ்சங்கற்பப் பகுதியதனிற்பலவாகிப், பரவும
சங்கற்பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (27)

கடங்கடமது காரணத்தைக் காட்டிடாது முன்விளங்
கும், படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது, சடங்
களாகுமிச்சகமுந் தான்முன்விளங் குங்காரணமாம், இடங்
கொள்சொரூபத்தையுங்காட்டா திருக்குமதை விட்டகலா
தே. (28)

மாத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந்துவிளங்குமதைநோ
க்கின், மாத்தை மறைத்துத்தான் விளங்குமாறு போலச் சக
முழுதும், பரத்தை நோக்கினதின் மறைந்து பரமாய்விளங்
குஞ்சகநோக்கில், பரத்தைமறைத்துத் தான்விளங்கும் பரமே
யனைத்து மாதலினால். (29)

நாகந்துதிக்கைதனை நோக்கி னாசிகரமுந்தோன்றியிடும்
நாகநயனந்தனைநோக்கி னயனஞ்செவியுந்தோன்றியிடும், ஏக
கருவிபார்த்தபடி யிரண்டுவிதமும்விளங்குமதின், ஏகபரமும்
பார்த்தபடி யிலகுமுலகுஞ்சித்ததுமாய். (30)

ஊனும்போக மெமதென்றே யுன்னல்விசார மிலாமையி
னால், நீநானவைகளிவைகளென நிலைபோல்விளங்கியிடுமிந்த,
நானாவிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயென்றிவேறில்லை, தானாய்
நோக்கிற்றானாகுஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (31)

மாயையெனு மிவ்வுரைக்கருத்த மதிக்கின்யாதொன்றி
லாததுவே, மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பாதனையிருவ
கையாய், மாயைமெய் யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்
தனைமறந்தோர், மாயைபொய் யென்றுரைத்திடுவர் மயக்க
நீங்கித்தனை யறிந்தோர். (32)

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும், நாம
ரூபந்தனைநீக்கி நாடல றிவுமுண்முகமும், நாமரூபத்தெவ்வ
ளவு நாட்டஞ்சொரூபந் தோன்றாது, நாமரூப நாட்டம்விடி
னமது சொரூபந்தோன்றியிடும். (33)

அரையகுமாரன்புலையருட னணுகிமறந்துமொருவரால்,
அரையகுமாரனெனவறியிலஃதெப்போதுமறவாதின், தரை
யிலாசானெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்ததுநீயெனவுரைக்கின்,
புரையிலதுவாமுவவத்தை பொருந்தும் பொழுது மறவா
னால். (34)

படியிற்பொருளின் மெய்யொன்று படிறென்றிந்தவிரு
வகையும், முடிவின்மெய்பொய்பறிந்திடலா மொழியுமிந்தத்
தகைமைபோல், கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையு
மறிந்திடலாம், முடிவிற்சகம்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றே
மெய்யாகும். (35)

அகிலந்தோன்றும் பொழுமறைந் ததிட்டானமதாய்வி
ளங்கியிடும், அகிலநீங்கிற்றான்விளங்கு மந்தச்சச்சிதானந்தம்,
அகிலந்தோன்றும் பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல் போ
லதுதோன்றில், அகிலந்தோன்றாததனின்மறைந் ததனாலகில
மசத்தாமே. (36)

முத்தியாதோ வெனவெண்ணி முயங்க வேண்டாமிஃ
தறுதி, முத்தியுளதேற் பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையு
மில்லை, முத்திதானாஞ்சகம்வேறின் மோகமதிற்காண்பதைப்
போக்கின், முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றுவருந்திநிலை
கொள்வாய். (37)

இல்லாமாயை தங்கணிலை யாருநிற்கவம்மம்ம, பொல்
லாப் பிறப்பிற்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்ந்ததுமாய்,
நல்லாரிணக்கஞ் சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசார முதித்ததுமாய்,
எல்லாமாய் வீடடைந்ததுமா யார்க்குங் காட்டிமறைந் திடு
மே. (38)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி,
நல்லாருணருஞானநூ நவின்றுவிசாரஞ்செய்வ்துவும், பொல்
லாமனத்தை யொடுக்கிநிட்டை பொருந்திநோக்கல்லாநோக்
கும், இல்லாமாயைதனைத்துணிவா யில்லையெனவேகாண்கு
தற்கே.
(39)

விளங்குஞ் ,சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகணீ
ங்கி, விளங்குமதை மாத்திரநோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கண
மே, விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேறுய்விளங்காது,
விளங்கு மிந்தநிலை யெவர்க்கும் விளங்குமவி ரோதமதா
மே.
(40)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை, நாம
ரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம், நாமரூபத்திவ்
வளவு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை, நாமரூபந்தனைநோக்கி
நாடுமிடத்திலிவைநிகழும்.
(41)

உருவநாம நோக்கிடத்தி லுளதாமிந்தவை வகையும்,
உருவ நாமநீக்கிடத்திலொன்றுமிவைகளிலவாகிச், சொரூப
மொன்றே நிகழ்தலினுற் சொன்னவிவைகளேவகையும், சொ
ரூபமன்றிவேறில்லை தோன்றும்விவகாரத்திசையில். (42)

விவகாரத்திற் பகுப்புகளாய் விரியும்பர மார்த்தம்மத
னில், சிவகாரமதாய் விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத் துமாதவி
னுல், பவகாரியத்தை யுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுந்
தோன்றியிடும், பவகாரியத்தை யொழிந்தோர்க்குப் பகுப்
பொன்றின்றிச்சிவந் தோன்றும்.
(43)

பந்தத்திசையிற் பலவென்றும் பரமார்த்தத்தி லொன்
றென்றும், இந்தச்சடங்குசொரூபத்திலென்றுமில்லைநோக்கி
யிடின், எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபமிவை
மாயா, தொந்தயதனிற்றென்றியிடுஞ் சொரூபத்தாரோபித
மாகும்.
(44)

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி, சத்
தியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்கடுக்காதை, மித்திய
வாதி சகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும், சத்
தியவாதி சிவமொழிந்து சற்றும்வேறில்லெனவுரைக்கும்.(45)

சகமதென்பதிலையெங்குந் தானேநின்றுவிளங்கியிடும்,
சகமதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனி, லகம
தனிலேகண்டுணரா தவையிற்சிக்கிப்பந்தமுறு, மகமதனிலே
கண்டகற்றி லப்போபண்டைப்படிநிகழும். (46)

பந்தமின்றிவீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும்,
பந்தம்வீடுண்டெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோகமதில்,
சிந்தைவிரிவேபந்தமதாஞ்சிந்தையொடுக்கமேவீடாம், இந்த
வகையாம்பந்தம்வீ டியம்புமபவாதமதாகும். (47)

தோன்றிநிகழுமுலகெல்லாஞ் சொரூபமேமற்றுருநா
மம், தோன்றிநிகழ்தன்மாயையே சொரூபம்விடவும்வேறன்
று, தோன்றிநிகழுமுருநாமஞ் சொரூபம்விடவேறெனவுன்
னி, தோன்றிநிகழ்தல்பந்தமதாஞ் சொரூபமெனவேயுனல்
வீடாம்.
(48)

உருவநாமமவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ் சொரூபத்தினை
யன்றி, உருவநாமமவைதனக்கே யொருகாலையினுமிலதாகும்,
உருவநாமமவைநோக்க லொருவிநமையேநோக்கியிடின், உரு
வநாமநிகழ்ந்திடா தொருநம்வடிவாயேநிகழும். (49)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுநினைவேபந்தமதாம்,
பந்தமெங்காம்வீடெங்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினுல்,
தந்தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேமோகித்திடுமுயிர்கள், தந்த
மசங்கற்பந்தனிலே தாமேநீங்கியிடுமோகம். (50)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதன்னிலையைநீங்கினதா
ம், உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேநின்றதுவாம்,

உருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில், உருவநாமந்தானேயா யொளிருமதுவேமுத்தியுமாம். (51)

கொள்ளுநெறியேதேதுபந்தங்கூடும்வீடேதெனவேண்டாம், உள்ளும்புறம்புமெனவிவையி லுதவுமெஃதுதனக்கதனின், றெள்ளுஞ்சங்கற்பங்களெல்லா மிரியநோக்கிநின்றதன்னை, உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளியாய்க்காணலாகியிடும். (52)

ஒளியேயெங்கும்விளங்கிடுமவ் வொளியில்விளங்கு முலகெல்லாம், ஒளியேயன்றிவேறாமோவொளியை யறியாருலகென்பர், ஒளியேயன்றியுலகுதனக்கொருகாரணமுமில்லையதனால், ஒளியேயனைத்துந்திரை நுரைக ளுவரியலதுவேறாமோ. (53)

மாயைவேறொன்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதமதி, மாயையாகுமற்றஃதைவருந்தி முயன்றுபேர்த்திடுக, மாயைநீங்குமிந்தமதி வந்தவழியேதெனவேண்டாம், மாயைநெறியிலம்மதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். (54)

விளங்கியிடுமிவ்வுலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்பதுவும், விளங்கியெங்குந்தற்சொரூபம் விமலவடிவேயென்பதுவும், விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேறாய்க்காணுமஃதகற்றி, விளங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றாயே. (55)

தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும், தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகம்போயொடுங்குமதனாலே, தனதுவடிவேசகங்களெல்லாந் தன்னைவிடவேறிலைதங்கம், தனதுவடிவைவிடப்பணிக டான்வேறாகிவிளங்கிடுமோ. (56)

நிலைமைநீங்கிற்சகமுதித்து நிசமுமாகுமற்றலையின், நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போயொடுங்குந்தோற்றரவு, நிலைமையாகுந்தனைநோக்கி னீங்கிமறையுமிச்சகத்தின், நிலைமையொருவேதுவினுதிக்கு நீங்குமிருமையேதுவினில். (57)

எல்லாநாமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம் பார்த், தெல்லாநோக்கியிடுமிடத்தி லிருப்புந்தோற்றரவுமின்பும், எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியல்புமவையேபிறித்திட்டால், எல்லாமெங்கேதோன்றிடுமோ விதனாலெல்லாநாமாகும். (58)

வெள்ளிவிகற்பமதிற்கிளிஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனை நீக்கித், தள்ளின்வெள்ளியென்பதுபோய்த் தானேவிளங்குமக்கிளிஞ்சில், வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுதும், வெள்ளியாகிநீங்கினதில் விமலத்ததுபோன்மாயையுமே. (59)

ஒன்றேயென்னின்முத்தியில்லை யொருவன்வேறேயுண்டென்னில், ஒன்றேயாகமாட்டாமற்றொன்றாமென்னிலொன்றுகெடும், ஒன்றேயென்றவாதிகட்கு மோதுமிரண்டேயென்றவர்க்கும், ஒன்றேயிரண்டுமாமொன்றே யுண்மைகற்பிதமிரண்டே. (60)

விகற்பமிலதுமுதற்றோன்றி விளங்கும்விமலமதினின்றும், விகற்பமதனிற்சகந்தோன்றும் விண்ணிற்பீலிதோன்றுதல்போல், விகற்பமதிற்றோன்றுவதொழிந்து வேறில்லெனவேவிடுத்ததனை, விகற்பமின்றியேநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானாயே. (61)

இந்தவிடயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வந்துகிடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினனைத்துமடைந்ததுமாம். (62)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையேநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின் விளங்குஞ்செகசீவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமதாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (63)

நிருவிகற்பநமதிடத்தி னின்றுவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கேமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிந்நிலையைக் கூடவேண்டுநெறிநின்றே. (64)

ஏகபரத்திற்றோன்றுலகி லெங்கும்விடயமாதல்பரம்
ஏகவிடயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேமுத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (65)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளெக்காலுமிலையாகும்
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னாற்றளவேகூடிடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத் [லாம். (66)
தங்கிக்குருவா யெழுந்தருளித் தள்ளுமுயிர் கண்மறதியெ

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமந்த
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கியிடும்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (67)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே விந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர் கடமைமறந்த
பந்தநீங்கினக்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவில்லாமாயைக்கழிவி லதினிலைவீடெனல்கூடா. (68)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத்தள்ளிநீங்கிற்றான்விளங்கும்
தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவோர்பொருளில்லைதானேபிரமமாயையும்பின்
தன்னைவிடவேறாய்விளங்கா தானேயாகிவிளங்கியிடும். (69)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியி
டும், தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வு

லகம், தன்னையறியுமளவு மிவைதன்னை விடவேறிலையெ
னவே, தன்னைநோக்கியிடினவையுந்தானாய் விளங்குமுடி
வதனில். (70)

இல்லாமாயை தானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்த
மதாகா, இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்த
மதாம், இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்
தியதாம், இல்லாமாயையில்லையென்றே யியல்பாய்த்தோன்
றுந்தன்னிலையில். (71)

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றுவிரியுமும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிடுக. (72)

நினைவுநீங்கிலுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கேதிச்சையதினின்று
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டந்நிலையைவிட்டுநீங்காதென்றுநின்றிடுக. (73)

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொரூபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொரூபமறிந்ததுவும்
நினைவினோக்கிற்றானில்லை நிகழுமாயாமோகமதில். (74)

தனதுநிலையிற்றானிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறந்துயிர்போற் றங்கிநீங்கிற்றானிகழும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற்றானேயசத்தாய்விளங்கியிடும். (75)

கானனீருங்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற்கள்வனுமே,
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும், ஆன

தவைமெய்போற்ருேன்றுமதுபோற்சகமுமதிட்டானம் ஆன
சொரூபந் தோன்றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும். (76)

* அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கி
யிடும், அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கி
யிடும், அதிட்டானமது தோன்றளவு மசத்தென்றெணியே
நோக்ககற்றி, அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகி
விளங்கியிடும். (77)

தன்னைச்சிவனெனத் திரிவாய்த் தானின்றுணர்தலஞ்
ஞானம், தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின்றுணர்த
லேஞானம், முன்னைத்துடர்ச்சிவிடயமதுமூலவரவும்வாதனை
யும், பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும்பேணல்விடுதலவை
வேண்டா. (78)

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசா னெழுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
மும்மலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
மும்மலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுநிறைந்திடுமே. (79)

எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்குமியல்பையுடையநெஞ்சுடை
யோர்க், கிங்கோர்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்த நிலையா
கின், அங்கேயாசானெழுந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்த
வுடன் அங்கேசொரூபநாமெனவே யறுதியாகத் தோன்றி
யிடும். (80)

ஒருவவேண்டுமனைத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்
கில், ஒருவுமனைத்தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவை
யை, ஒருவல்பற்றலவைவையைவிடுத் துள்ளபடியேமுடியுமெ
னச், சொரூபநாமே யெனத்திடமாய்த் தோற்றுமதற்கே
முயன்றிடுக. (81)

---

* அதிட்டானம்=உண்மை.

சொரூபநாமே யெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்
லறத்தை, மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்
கில்லை, சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்
லறத்தை, ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோ முத்திபவ
மறுமோ. (82)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்
றும், ஒருவித்துறவை யடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்
கூடாது, சொரூபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்று
விடா, சொரூபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்று
விடும். (83)

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுல
கை, மித்தையெனக்காண்குதல்போதும் விட்டுநீங்குமுட
னெருங்கே, எத்தைவிடுத லெதைப்பற்ற லென்னிற்சீவத்
துவமான, அத்தைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்
நெறியாகும். (84)

இல்லமென்றுந்துறவென்று மெண்ணவேண்டா மற்றவை
யில், அல்லனீங்கியொருநினைவா யசைவற்றிருந்து சொரூப
மதைச், செல்லவிடையூறின்றியதைச்சேர்ந்தேனென்றுதன்
னிலையைப், புல்லவிடை யூறுகுமதைப் போக்கிவிடுகவே
தானும். (85)

விளக்குஞ்சொரூபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கி
யிடின், விளக்குஞ்சொரூபந் தோன்றாது விளங்குமுலகே
தோன்றியிடும், விளக்குஞ்சொரூபந்தனைநோக்கி விளங்கு
முலகைநோக்கமறில் விளக்குஞ்சொரூப மேதோன்றும் விள
ங்குமுலகு மதுவாய்ப்போம். (86)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீக்கித்தனையறியில்,
தன்னைவிடவோர்பொருளுமின்றித் தானேதானய்விளங்கியி

டும். தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னைவிடவேறிலையென்றே, தன்னைநோக்கி யொருநினைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண் டும். (87)

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமுநின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமுன்மூன்றுநின்றதுபோல்
சீலமதனிநோக்கியிடிற் சிவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொரூபமதாய்க் கூடிநிகழுமொன்றுயே.(88)

எல்லாமாகுந்தற்சொரூப மிருக்குமளவுமாயையுமுண் டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும் * பஞ்சதொழில், இல் லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனுற்சிவபரமுண்டு, சொல்லா நின்றவிவர்க்குக்கரி சொரூபந்தானேபகுத்துநிற்கும். (89)

பகுத்துநின்ற தற்சொரூபம் பரசிவருக்குச்சாட்சிய தாய்ப், பகுத்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசி யென்று, வகுத்துமாவாக்கியங்கூறுமற்றிச்சீவன் றனையல்ல, தொகுத்துக்கேட்டதிவனெனினுஞ் சொன்னதிவன் சாட்சி யைப்பார்த்தே. (90)

இந்தச்சீவன்கற்பிதமே யின்றிவேறோர்பொருளல்ல
அந்தச்சொரூபமிவனுகா னந்தச்சீவனென்றுகும்
இந்தச்சீவனதுநாமென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொரூபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிவனிலதின். (91)

இதனுற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனுற்பந்தமுத்தியுமின்
றிதனுன்முத்திபெற்றவனுண் டிதனுன் முத்திபெற்றவனின்
றிதனுற்பலவேயாகியிடு மிதனுலொன்றேயாகுமென
இதனுல்விரோதமதாகு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம். (92)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொரு நினைவா ய்ப், பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே,

* பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம், என்பனவாம்.

தொந்தமகற்றிப் பழையபடி சொரூபமதனினின்றிடென, இந்தவகையே யருள்புரிந்தா ளெனையாள்விருத்த வம்பி கையும். (93)

கோர்த்துப்பத்துத் திசைகளினுங் குலவும்பதினுலுல கத்தும், பார்த்துநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேசிற்கயானவ மாய்க், கூர்த்துநோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலே நாட்கழித் தேன், ஈர்த்துவிருத்தவம்பிகைநின்றிந்தோவென்றுள் யான் கண்டேன். (94)

கொக்குமிரைதேருதலி னருட்குருவினருளிலியானேக் கத், திக்குலோகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டி யுரைத் ததுவாய்த், திக்குலோகமும்மிறந்து தேருமியானுமிறந்தது வாய், ஒக்குமுவமையில்லாத வொளியாயெங்குநிறைந்த துவே. (95)

அந்தோவந்தோவாளாவிவ் வனுபூதியினை யறியாது, வெந்தோர் மயக்கி லகப்பட்டு வீணி ளைக் கழித்துவிட் டேன், இந்தோபாரென்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான் கண்ட, சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின் றறிவதுவே. (96)

எந்தனுடைய சரித்திரங்க ளெனக்கேநகைவந்திடுநினை க்கில், இந்தக்குறைகள்பாராம லெனையும்வலிதிற்பிடித்திழுத் து, பந்தமுத்திவிவகாரம்பறித்தேயெறிந்துபழையபடி, அந்த வெனதுநிலையில்வைத்தவன்னைக்கெனையோகைம்மாறே. (97)

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும், மன துமிகவும்வாடினதும் வழிகாணுமலேங்கினதும், தனது கனிற் றேன்றிடுநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வெந்ததுவும், தனதுகடைக்கண்ணுலொழித்த தாய்க்குமெனையோ கைம் மாறே. (98)

என்னை யறியாதிதுவரையு மேங்கியுழன்று கிடப்போற் குத், தன்னைநிகராம்விருத்தகிரி தங்குழுமையேதயவாகிப், பின்னையானுந் தானுமொன்றும் பிரமந்தனையே யறிவித்து, முன்னமயக்கந் தனைக்கெடுத்த முதல்விக் கெனையோ கைம் மாறே. (99)

எழிலார் விருத்தா சலவடிவா மெந்தைவாழ்க வெனை யாளும், எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக் கருளும், எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளைநோக்கி யிடும், எழிலாரடியார்களும்வாழ்க வெனைப்போலெல்லோர் களும்வாழ்க. (100)

(வேறு.)

ஏருரும்விருத்தகிரிக்குமாரதேவெனுமுனிவ னிசைக்குநா வாய்க், காரூரும்பழமலையிற்பெரியநாயகியிருந்தே கழறுமிந் தச், சீரூருமத்துவித வுண்மையனுபவமுணர்ந்தோர் திகழ்பா ரென்னும், தேரூருஞ் சிவஞானமுத்திபெற லுண்மையிது திண்ணந்தானே (101)

ஆ பாயிரம் உட்பட 103.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

ஐந்தாவது.

பிரமானுபூதிவிளக்கம்.

அனுபூதியானுரைக்க வாழ்த்துப்பிள்ளையெனக்
கனுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடுமே. (1)

பிரமானுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (2)

அவளருளினாலே யனுபூதியின்விளக்க
மிவனுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோரேகளிக்க. (3)

இவ்வனுபூதியையுரைக்கே னிவ்வனுபூதியைநன்றாய்ச்
செவ்விதியினறிந்தோர்கள் தேர்ந்துமிகக்களிக்க. (4)

வடிவினைநோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தெருதலினென்றன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோரருத்தம். (5)

அறிவறியாக்குழந்தைதன தனைமுன்னேகுழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேனனுபூதி. (6)

குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாடுமனைபோல
இழந்தவுயர்ஞானிகளு மென்னுரைகேட்டுண்மகிழ்வர். (7)

முத்தியைவேண்டிடினிப்போ முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெங்குங்கண்டனமே. (8)

தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தான்வேறாய்க்கண்டுவிடிற்
பினைச்சென்மநீங்காது பிரமானுபவமலவே. (9)

தன்னைவிடவேறொன்றுந் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னினைவினாலே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (10)

எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலஃதே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (11)

தங்குநினைவதனைச் சாராதுநீக்கிடத்தல்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (12)

மந்தவிருளிற்கயிறு மாசுணம்போற்றோன்றுதலி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரோபிதமாய். (13)

பழுதையினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றோன்றுதற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பரத்தினுமுண்டோர்சத்தி. (14)

சூனியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாயம். (15)

சங்கற்பசத்தியினாற் சகம்போலத்தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதுந் தன்னைவிடவேறில்லை. (16)

தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (17)

தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சித்தினாலே சகமும்விளங்கிடுமே. (18)

தன்னின்பேரின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்னின்பினாலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (19)

தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேநிகழ்ந்திடுமே. (20)

தனதசங்கற்பத்திற் றானுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமூன்றுஞ் சகத்திணிகழ்ந்திடுமே. (21)

தனதங்கிசமூன்றுந் தான்பிரித்துத்தானோக்கிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (22)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமூன்றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானமதாகும். (23)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றானதிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (24)

தானாய்ப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமுந்தானாய்த்தோன்றுந்
தானாய்ப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தோன்றும். (25)

தனைத்தவிரவேறொன்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (26)

தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (27)

உண்டாயொடுங்குவது முண்டானதன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (28)

ஐந்தொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடத்து
மைந்துகருத்தாவு மாகியிருந்தனமே. (29)

இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று*நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானோம். (30)

* நியதி=களைதல்.

இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனதிசயமே. (31)

இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
லெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (32)

இவ்வடிவந்தானாகி யெங்குந்திரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந்தானா யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (33)

ஒருவடிவுகாக்க வுழன்றுதிரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (34)

சிவனாய்நீக்கிற் றிகைத்தனனோருருவுக்குத்
தேவனாய்ப்பேர்நீக்கிற் றிகையேனொன்றினைக்குறித்தும். (35)

உலகமுயிர்பரமென் றுரைத்திடுமூவகைப்பொருளு
மிலகவேயானாக வென்னனுபூதியிற்கண்டேன். (36)

எனைத்தவிரவேறொன்று மில்லையெனக்கண்டளவிற்
பினைத்தவிப்புநீங்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன். (37)

தன்னுடையசந்நி தானந்தனினின்று
பின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்விளங்கிடுமே. (38)

சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரியு
மங்கப்படிநிகழு மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (39)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றும்வேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதும். (40)

ஓரிடத்திற்கூவு முறையுமப்படியெதிரிட்
டோரிடத்திற்கூவுதலி னுலகுநினைவேயாம். (41)

நினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோக்கிடத்திற்
றனையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல். (42)

யானாகேனென்றகற்றும் யாதும்பிறிவின்றி
யானாகிநிற்குகே னென்னவதிசயமே. (43)

ஆங்காரஞ்சித்த மந்தமனமதியிறந்து
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (44)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுமகக்கரண
மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாதிகளாம். (45)

ஐயந்துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனான்கும். (46)

ஓசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்றானறிய வறிவிந்தியந்தோன்றும். (47)

அறிவிந்தியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துந்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினாலாம். (48)

சங்கற்பம்வேறாகிற் றன்பதினாலும்வேறாஞ்
சங்கற்பந்தானாகிற் றானாய்விளங்கிடுமே. (49)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துநினைவெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (50)

அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (51)

எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன்றி
யெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டுவதில். (52)

ஓரொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டற்
பேருருவைக்கண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணாதே. (53)

எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றே. (54)

நினைவதனைநீக்கி நிஜசொரூபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (55)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னானந்தலேசமதே. (56)

அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (57)

சகலகர்மங்களையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (58)

ஒருகுடைக்கீழரசாள்வோ னோருருக்கரசாகக்
கருதுவனோனதினொன்றுங் கலங்காதிருந்தனமே. (59)

காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேறாகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றைவிடவரவுண்டோ. (60)

இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிற்கலக்கமில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியதாகும். (61)

பேதவாதியைக்குறித்துப் பேசுமறைசெகசிருட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும். (62)

தோற்றமொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
மாற்றரியபெத்தமுத்தி மருளென்றறிந்தனமே. (63)

முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்பந்தமுண்டாகும்
புத்தியினிலஃதொருவிப் போதமாயிருந்தனமே. (64)

வாரிபலவடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
நேரினாற்றான்றானே நிலையில்சகமாய்நிகழும். (65)

சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிடுதன்மாத்திரமே
யகமதிற்றோர்ந்திடுமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (66)

சத்தேயுளதென்றுஞ் சகமதனிற்றானின்று
சத்தேபோற்றோன்றியிடுந் தான்சித்தேயெக்காலும். (67)

தோற்றிடுதறன்சத்தே தோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (68)

சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்
சத்தைப்போற்றோற்றமில்லை சத்தையினிற்றானிகழும். (69)

சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேறுபோற்றோன்றிச்
சத்தைபோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ. (70)

அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதந்தவுளசத்தையே
யசத்தையுளதின்விளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே. (71)

தோற்றிடுதல்சத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடிந்ததுவே. (72)

சத்தைக்கேதோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சத்தையில்லாதிந்தச் சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (73)

சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதிந்தச் செகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (74)

ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்பும்முதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்கும்முளதோ. (75)

சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேநிகழும். (76)

தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநானுவாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (77)

சொரூபலக்கணஞ்சகத்திற் றோன்றிவிளங்குதலாற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (78)

அறியாமையாலே யகிலம்போற்றோன்றியிடு
மறியாமைநீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடும். (79)

என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன் னிலைகலங்கிநின்றனமே. (80)

நிலைபிரிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிரியாதேநிகழு நிஜசொரூபமல்லவோ. (81)

நிலைபிரிந்ததென்று நிலையினினின்றேநோக்கி
னிலைபிரிந்ததேயிலையாய் நிஜசொருபந்தோன்றினதே. (82)

பந்தமுத்தியென்னப் பகர்ந்திடுமிரண்டென்று
மந்தபரிபூரணத்தி லன்றேயிலையலவோ. (83)

தன்னையேகண்டு தானிருக்கவெல்லோருந்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (84)

கண்டிடுதலெல்லாங் கனசொருபமேயன்றோ
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (85)

தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன்றிவிளங்குவது சொரூபத்துக்கேயன்றோ. (86)

ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழிதிறந்து பொருளாயிருந்தனமே. (87)

முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (88)

வீடுபந்தமென்றிடுதன் மித்தையேயாதலினா
லீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (89)

ஒருகாலுநிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றதிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மதியாதிருந்தனமே. (90)

தெரிசனத்தின்முத்தியெனச் செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியநின்றனமே. (91)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூரணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (92)

செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாய்நின்றனமே. (93)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்குடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (94)

தந்தையார்தாயார் தாரமார்புத்திரரார்
பந்தமாரெல்லாம் பரமாயிருந்ததே. (95)

ஊரேதுலகே துடலேதுண்பொருளேது
சார்பேதுளவெல்லாந் தானாயிருந்தனமே. (96)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையா கமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்டே னெனைவிட வேறிலையென்றே. (97)

தெருள்விழியோர்துணிவிதெனத்தேர்ந்தனுபூதியிற்கொள்வர்
மருள்விழியோர்திரிவிலிதை மாயாவாதமதென்பர். (98)

ஓவதனின்மூவெழுத்து மோரெழுத்தேயானதுபோற்
சீவபரசிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (99)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான்றிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாறே. (100)

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமவனுபூதி
தானுணர்ந்தேயெல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும்(101)
மும்மலவிருளினைநீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
நிமலவிருத்தாம்பிகையே நீடூழிதான்வாழ்க. (102)

பிரமானுபூதிவிளக்கம் முற்றிற்று.

ஆறவது.

ஞானவம்மானை.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு தம்மானை
ஐயந்திரிவை யறுத்தேன்கா ணம்மானை
விருத்தவம்பிகைப்பத மேவியே யம்மானை
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழித்துப்பின் னம்மானை
கருத்திற்றுணிவைக் கருதிநின் றம்மானை
கண்டபடியே கழறுகே னம்மானை
தந்தைதாய்தாரந் தமரெனு மம்மானை
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி யம்மானை
புவிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு மம்மானை
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்திநின் றம்மானை.

குலமுஞ்செல்வமுங் குழகுங்கோல மம்மானை
குறைவில்லையென வெணிக்கொண்டுழன் றம்மானை
திரிதருகின்றேன் சிலகால மம்மானை
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா தம்மானை
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம லம்மானை
சித்தந்தெளிந்தது தெய்வீகத் தம்மானை
அனித்தமசுத்த மாந்தையே யம்மானை
ஆனவிம்மாயை யசத்தேகா ணம்மானை

நித்தியநின்மல நீடின்ப மம்மானை
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே யம்மானை.

என்னவுணர்ந்தபி னில்லின்பை யம்மானை
ஏறநோக்கா திளமைதனி லம்மானை
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே னம்மானை
போதகுருசாந்தன் பொன்னடிக் கம்மானை
வந்துதுதித்து வணங்கினே னம்மானை
மலரடியென்சென்னி வைத்துப்பின் னம்மானை
முத்திநெறியை மொழிந்துட னம்மானை
முதுகிரியிற்றவ முயலென்று னம்மானை
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந் தம்மானை
அல்லும்பகலு மசைவற வம்மானை.

மேவிநின்றேதவ மேவினே னம்மானை
விருத்தவம்பிகைவந்து விளக்கின ளம்மானை
அவள்விளக்கநன்று யனுபவ மம்மானை
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா ணம்மானை
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி லம்மானை
ஏகமாயனன்னிய மெய்த்துத லம்மானை
சம்மதமத்தகை சம்மதிக் கம்மானை
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு மம்மானை
இதச்சம்மதிக் குயிரீசனு மம்மானை
இருமுதலென்ற விழுவுகா னம்மானை.

ஒன்றாகின்முத்தியு மொன்றாதென் றம்மானை
உரைத்திடலபின்னையி லொன்றுங்கா ணம்மானை
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம லம்மானை
பேசொணாதபின்னையிற் பிரமமொன் றம்மானை
அபின்னையிலேகமா மனுபவ மம்மானை
ஐந்தாகும்பின்னையி லனுபவ மம்மானை

சத்தியின்றியுண்டு சத்திமா னம்மானே
சத்திமானையின்றிச் சத்தியி லம்மானே
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை யம்மானே
பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற தம்மானே.

இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு மம்மானே
ஏகமதையன்றி யிவையில்லை யம்மானே
அதனாலேகமென்ற லாந்துணி வம்மானே
ஆந்திரிவிருமுத லாகுமென் றம்மானே
பிரத்தியக்கமதாகப் பேசுகே னம்மானே
பிராகபாவமதிற் பிரமமொன் றம்மானே
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை யம்மானே
நிஜமாய்நோக்கிடிலிரண்டாய் நிகழுங்கா ணம்மானே
நினையுந்தனையன்றி நில்லாதென் றம்மானே
நீக்கிடிற்றானேயாய் நிகழுங்கா ணம்மானே

தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்மானே
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி லம்மானே
ஐந்துபதார்த்தமு மாறாறு மம்மானே
ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு மம்மானே
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத் தம்மானே
ஆறாறுமைந்து மதுவாங்கா ணம்மானே
இதனாலெல்லாநா மென்றுகண் டம்மானே
ஏதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா ணம்மானே
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா ணம்மானே
என்சித்தேதோன்றி யிடும்பின்னை யம்மானே

என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா ணம்மானே
எல்லாஞ்சத்துச்சித் தின்பங்கா ணம்மானே
என்னிலெனையுங்கண் டெய்தினேனம்மானே
இன்பமேயெய்தி யிருந்தேன்காணம்மானே

எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்தலம்மானே
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா ணம்மானே
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிநின் றம்மானே
இச்சைசெய்யேனதி லின்பமில் லம்மானே
ஆசைபயமவை யற்றேன்கா ணம்மானே
ஆனந்தநித்திய ஞானதா லம்மானே.

நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட தம்மானே
நிராசையிற்றுய்த்து நிலைநிற்கே னம்மானே
எனனினைவிலென்னை யிதுவென்றே யம்மானே
இன்னாவாய்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
என்னினைவின்மையி லேகமா யம்மானே
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
இங்குமங்குமென்னை யானேகண் டம்மானே
ஏதுங்கவலையற் றிருக்கேன்கா ணம்மானே
அசைவுசெய்பின்னையி லன்றேநின் றம்மானே
ஆடுகுதலிதென் றறிந்தேன்கா ணம்மானே.

என்னாணையெனையன்றி யிலையொன்று மம்மானே
இதுதுணிவெனமழு வேந்துவே னம்மானே
என்னையறியாம லிவ்வள வம்மானே
ஏங்கிவழிகாணா தேற்குமே யம்மானே
தன்னைநிகராகுஞ் சங்கரி யம்மானே
தண்ணருள்செய்த தயவினுக் கம்மானே
என்னகைம்மாறுமுண் டென்னிடத் தம்மானே
இனியவளடியவர்க் கெழிற்பணி யம்மானே
விரும்பியேசெய்வது விதியிந்த வம்மானே
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட வம்மானே.

ஞானவம்மானை முற்றுற்று.

ஏழாவது.

வேதாந்த

தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்.

மோக்ஷமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற்பந்தமும், உபசங்காரத்தின் முத்தியும், சித்தாந்த மாகையினுலே இம்மார்க்கத்தினுடைய பந்தமுத்தி வியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்றதெப்படியெனில்.—சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துவின் கண்ணின்று வாசகஞ் செயவொணுத பின்னுசத்தி தோன்றும்; அதினின்று மாயைதோன்றும்; அதில் ஊர்த்தமாயையினின்றும் பாதத்துவந் தோன்றும்; அதினின்றும் வியோமந் தோன்றும்; அதிற் காலபரந்தோன்றும்; அதோமாயையினின்றும் புருடன்ருேன்றும்; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான்தோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும், அந்தவாங்காரந் திரிகுணமாகவிரியும்; அவையிற்சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந்துந்தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்துந்தோன்றும்; இந்தச் சத்தாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டு கூறு செய்து அவையிலொரு கூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னுன்கு கூருகச் செய்து தனது கூறல்லாத நாலினுங் கூட்டப் பஞ்சீகரண தூலபூதமாம்: உபக்கிரம முற்றும். [இனித்தத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:—பஞ்சீகரணதூல பூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்கணுலு, புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம், ஆக தத்துவமிருபத் தெட்டுமேல் மாயையொன்று, பின்னுசத்தியொன்று ஆக 30: இவையேபந்தம்.

இனியிவை முப்பது நீங்கி மேற்சுயம் பிரகாசத்தை யடைதலே உபசங்காரம், இதற்கு மார்க்கமெப்படி யென்னில்:—தூலபூதமைந்து; சூக்ஷ்மபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ்சீவசாக்கிரம்; இத்திற்றிரோதாயி நீங்கும் மனம், புத்தி, ஆங்கார மூன்றுஞ்சீவசொற்பனம்; பிரகிருதி, சீவசுழுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற் பிரகிருதி நீங்கும்; காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும்; வியோமம், பரசுழுத்தி, பரம்சிவசாக்கிரம்; மாயை விசுவக்கிராசம் இதிற் கன்ம நீங்கும்; பின்னுசத்தி, உபசாந்தம், இதிற் சுத்தமாயை நீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில் ஆணவநீங்கும்; ஆகவவத்தைபத்து: இதுவேமுத்தி; இவ்வொழுங்கில் ஞானுசாரியர் கைகாட்டுப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து அநுபவம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது.

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது.

வேதாந்த

தசகாரியக்கட்டளை.

நித்திய நைமித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனுதி கன்மங்களை அநேகஜென்மாந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருத கிருத்தியனுய், நித்தியா நித்தியவத்துவிவேகம். இகமூத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவம் என்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அதிதீவரபக்குவமுடையோர் மேற்சென்ன மெடாதவகைக்கு, பிரமகைவல்லியஞ் சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலான

மார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாக இருக்கும்; இதற்குத்தொகை யெப்படியெனில் :—மாயாரூபமென்றும், மாயாதெரிசனை யென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சிவரூபமென்றும், சிவதெரிசனையென்றும், சிவ சுத்தியென்றும், பிர்ம்மரூபமென்றும், பிர்ம்ம தெரிசனையென்றும், தேக கைவல்லியமென்றும், விதேக கைவல்லியமென்றும் ஆகப் பத்து: இது தொகையாகிய சிரவணம்; இதற்குவகையெப்படியென்னில் :—மாயாரூபமாவது சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனே கூடிவிளங்குமெனக் காண்கை: மாயா தரிசனமாவது அந்த அங்கிசத்தில் இத்தனை யங்கிசம் மாயாசம்பந்த மெனக்காண்கை: மாயாசுத்தியாவது அதினுடைய வதிட்டானத்தைக் காண்கை: சீவரூபமாவது விளக்க விளங்கப்பட்ட மாயாரூபத்தைக் காண்குதற் கோரறிவுண்டெனக்காண்கை: சீவதேரிசனமாவது அவ்வறிவைத்தானெனக்காண்கை: சீவசுத்தியாவது அவ்வறிவினதிட்டானத்தைக் காண்கை: பிர்ம்மரூபமாவது மாயாரூபத்துக்குஞ் சீவரூபத்துக்கு மதிட்டானம் பிரமமெனக் காண்கை: பிர்ம்ம தேரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்தைவிட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ் சீவனும் பிரமமாகத்தானே காண்கை: தேக கைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்தானே காண்கிறபோதமு நீங்கி ஆனந்தமயமாய் நிற்கை: விதேக கைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமானந்தாதீதத்தை யடைகை: இது வகையாகியமனனம். இனி விரிவு எப்படியெனில் :—சத்தாதி விடயத்தி லவாவறுத்து ஓரே காந்தத்திலிருந்து நித்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருந்தி சாட்சாத்கரிக்கும் வகை: மாயாரூபமாவது இது வென்று காணப்பட்ட சர்வப்பிரபஞ்சமுமுண்டாய் விளங்கிரம்மியமாய் நாமரூபமாய் இவை ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்குதலைக் காண்கை: மாயா தேரிசனையாவது அந்த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்

பட்ட நாமரூபமாகிய விரண்டங்கிசமு மாயையெனக் காண்கை: இனி மாயாசுத்தியாவது இந்த மாயாசம்பந்தமாகிய நாமரூபத்துக்கு முன் சொல்லப்பட்ட உண்டாய்விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தை யுடைய அதிட்டானத்தைக் காண்கை: சீவரூபமாவது ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்கப்பட்ட சர்வத்தையு நோக்கி அவையில் பின்புசொல்லப்பட்ட இரண்டங்கிசமு மாயாசம்பந்த மென்றும் அந்த மாயாசம்பந்தமும் முன்பு சொரூபசம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்தத்தைவிட வேறின்மையென்றுங் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக் காண்கை: சீவதேரிசனையாவது நாமரூபமயமாகிய கேவலமு நீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகிய பிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை: இது சாக்கிர அவத்தை. சீவசுத்தியாவது அந்தச்சச்சிதானந்தமயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணுகக்கொண்டறிந்து அதிற் சிவத்துவபோதமடங்கி அச்சிவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமந்தானுய் நிற்கை: பிரமரூபமாவது மாயா ரூபமாகிய நாமரூபத்திற்கும் அதை யுணருஞ் சீவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை: இது சொற்பனவவத்தை. பிரமதேரிசனையாவது பழுதை, கிளிஞ்சில், கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண்முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்டபாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானனீர், ஆவரணம், கடகலச முதலியவாரோபிதம் விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமேயாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற நாம ரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையையறியப்படாநின்ற சீவனும் அதை விளக்கப்பட்ட பாமும், நாமரூப மறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்ட பரமே யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும் வேறுபோல் விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்கு நியதமாகிய கர்மமும், இந்த ஐந்துபதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்த சொரூபமேயாய்க் காண்கை: இது

சுழுத்தி. தேக கைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்து பதார்த்தமுஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்ட வாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபானந்தத்தைப் பெற்று நிற்கை: இது துரியம். விதேக கைவல்லியமாவது அந்தச் சொரூபானந்தத்தைப் பெற்று ஆனந்தாதீதனாய் வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய பிரம கைவல்லியத்தைப் பெறுகை: இது துரியாதீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலே சென்றுதசகாரியமு மனுபவப்பட்டுப் பிரமகைவல்லிய மடையில் அப்போதுபந்தமுத்தி வியவகாரஞ் சொற்பனம் போலக்கண்டு பண்டைப்படியாய் நின்று மேற்செனனத்துக்கு வித்தாகிய ஆசைபயமிரண்டுள், தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பிர்ம்மானந்த மயமாகையால் ஆசையும், தற்சொரூபமாகிய பிரமத்தைத்தவிர பிரத்தியக்கு வேறொன்றுமில்லாத தாகையால் பயமுமொழியும்.

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

சகசநிட்டை.

சவிகற்பநிருவிகற்பத் தகநிட்டையெனவுரைக்கும்
இவிகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சகசநிட்டை
செவியதினெனக்குநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்
அவியமில்விருத்தவெற்பி லம்மையேயன்பர்வாழ்வே. (1)

பொதுவுறத்தருமம்பண்ணிப் புகல்வினைச்சமமதாகி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமலமாயநித்தநித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தநித்தத் திகபரத்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தகர்ந்திடும்பத்திதோன்றும். (2)

பத்திதான்பதிந்தகாலைப் பகாங்கத்தலமடைந்து
சுத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகி
நித்தியானந்தலிங்க நேரதாய்த்தரிக்கப்பட்டுத்
தித்தியாநின்றவின்பந் திருத்தியிற்களிக்குமென்றும். (3)

சமரசம்பதிந்தகாலைத் தலமபிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாகி
விமலமாலிங்கந்தன்னை விளங்குநெஞ்சினிற்றரித்து
நிமலமாம்பரமானந்த நிஜதிருத்தியிற்களிக்கும். (4)

ஆனந்தம்பதிந்தகாலை யச்சாணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ஊனந்தமில்லாவின்ப வோசையிற்களிக்குமென்றும். (5)

அனுபவம்பதிந்தகாலை யடைந்துநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்சவாயுநின்றங் கெழிலாதிசத்தியாகி
உனுஞ்சரலிங்கந்தன்னை பொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (6)

அவதானம்பதிந்தகாலை யடைந்தந்தப்பிரசாதத்தை
இவனனேதயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வுருவினிற்களிக்குமென்றும். (7)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலை நன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் தகுஞானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
குயப்பெறுபரமானந்த வுருசியிற்களிக்குமென்றும். (8)

சற்பத்திபதிந்தகாலைத் தகும்பத்தத்தலமடைந்து
முற்பகர்தரையாமங்க மொய்யதாங்கிரிகையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென்றும். (9)

ஒருபத்திதானேயாறு யொருதலந்தானேயாறாய்
ஒருவங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறாய்
ஒருலிங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறாய்
ஒருவின்பந்தானேயாறு யொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும் (10)
அனாதியிற்சிவமேலிங்க மபினையேயங்கமாகும்
அனாதியிவ்வபினையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அனாதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அனாதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமிவையேயாகும். (11)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

பத்தாவது.

உபதேச

சித்தாந்தக்கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய அருட்சத்திதானேபாசவயிராகஞ், சிவகாருண்ணியம், ஈஸ்வரபக்தி, பிரமஞானமென்கிற நான்குமே ஒரு திருமேனியெனக்கொண்டருளிய ஞானாசாரியர், இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில் நித்தியாநித்தியவத்து விவேகம், இகமுத்தார்த்த பரபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவமென்கின்ற சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே, ஓர்வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை. உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோர்ஒருவனதுவியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்தனைதினத்தின்மேல் அவுடதங்கொடுக்கவேணுமென்று நியமமிருப்பினும், ஓரோர் அசாத்தியவியாதியையுடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமே கனமாகிய பூபதி முதலிய அவுடதங்களைக்கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும்; அதைப்போலச் சாதனங்களையுடைய தீவாதரபக்குவனுக்கும் ஓராண்டாகிலுஞ்சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்

ணவேணுமென்றாலும் ஓரோர் அதிதீவரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேசசித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம் பண்ணிப் பவரோகத்தையுடனே நிவிர்த்திபண்ணவேண்டும். இந்த உபதேசசித்தாந்தமார்க்கத்திலொழிந்து, மற்றையமார்க்கத்தினாலே பவரோக நீங்காதோவென்னில், பாதாதிகேசபரியந்தம் அக்கினிபற்றிக் கொண்டவனுக்கு விழுந்ததுறையிலே அவனை விழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்ச ஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனேயவிந்துமுடியாது; அதைப்போல அதீதபக்குவனுக்குடனே அவனையும்விழுங்கி மேலிடப்பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்கணமேயுண்டாம்; அதெப்படியென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனிரம்பிய மலரைத் தேடும் அளிகள்போல் பூதலமெங்குந்தேடி வெப்பந்தீராமல் வந்தடைந்துகண்ட அக்கணமே உள்ளமகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகிய சிவமேயெனக்கண்டு அவருடைய அருள்சுரக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு சுவாமி? நானார்? இந்த நானாகிய உலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனக்குச்செனனமரணம் வந்தவாறேது? இது யாதினாலே நீங்கும்? இவற்றையனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்; இவையிற் பிரதமத்தில் அடியேன் நானாரென்று விண்ணப்பஞ் செய்தபடிக்கு என்னையறிவித்தால் மற்றைநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்வேனென்று சற்சீடன் நானாரென்று கேட்க, ஆசாரியானுக்கிரகம் பண்ணுகிறார்; நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்றாகப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக சையோகம் பண்ணிக் கிருபாதிருஷ்டியினாலே நோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நீயேயென்னில், சுவாமி? இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன்? ஆனால் உனக்கிங்கே என்ன பிரகாசியா நிற்கிறதென்னில், சுவாமி?

நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது : ஆனாலந்தவுலகமெவ்விடத்தினின்று தோன்றுகிற தென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவிலே நின்று தோன்றுகிறது ; ஆனால் நினைவு வேறு உலகம்வேறோ வென்னில்? சுவாமி? உலக மெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தில்நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவைநோக்கி நாமரூபத்தைப் பாரென்னில், சுவாமி? அப்படிப் பார்க்குமிடத்தும் நாமரூபத்தைக்காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலகமேதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகிற தென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது. ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறோவென்னில், சுவாமி? என்னினைவாகையினாலே வேறின்றி நான்றானே, ஆனால் நினைவை நீக்கி யுன்னைப்பாரென்னில், சுவாமி? யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீயெப்படியாவாயென்னில், சுவாமி? நினைவு என்னைவிட வேறுதானே? ஆனால் உன்னைப்பிறித்து நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படிப்பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால் நினைவு யாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானது நானுமல்ல என்னைவிட வேறுமல்ல, ஆனால் அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி? தங்கத்தினிடத்திலே பணியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற்பிக்கப் பட்டதுபோல நினைவுமென்னிடத்திலே கற்பிதம். ஆனாலிந்த நினைவு வேறேசத்தையோவென்னில், சுவாமி? அதற்கு வேறே சத்தையில்லை ; என்னுடைய சத்தையே தோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி? இங்கேதோன்றிவிளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லா நீயே யென்று சொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்

போது எல்லாம் நானே யென்று நீசொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி? முதற்றிரிவினாலே எல்லாம் நானெப்படி யாவனென்று கேட்டேன், சுவாமி? கடாக்ஷத்தினாலே திரிவு பண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக்கண்டேன் ; ஆனால் உன்னைக்கண்ட இடத்தில் அனுபவமெப்படி யிருந்ததென்னில், சுவாமி? அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிறந்த சுகாதீதமாய்ப் பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருக்காலு மில்லாததுபோல், உலகமுயிர் பரமென்பது ஒருக்காலு மில்லாததாய்ப்பிரகாசியாநிற்கிறது; ஆனாலிதுவே தற்சொரூபமுத்தி : இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தம் நிற்பாயாக : இதன்றி அந்தமுத்தி நீ யானதுக்குக்குறி ; மற்றை நாலும் நீயுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்லென்னில், சுவாமி? நானாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம் ; அது சங்கற்பத்தையுடையது ; அந்தச் சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்லவென்று காணாததிரிவினாலே எனக்குச் சனனமரணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் செனனமரணமில்லை : இப்படி மற்றை நாலும், சுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே எனக்கனுபவமாயிற்று ; நல்லது, நம்முடைய அனுபவமிதுவே: சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே: உன்னுடைய வனுபவமு மிப்படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற்கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

பதினோராவது.

பிரமசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரிய
மானிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவற்
காடியினதுகொண் டம்முத்தியினை
அடைகுதலேபய னஃதினையன்றிச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யின்
ஏதமதாகு மெதினாலென்னில்
உலகத்தின்கண் ணொப்பிலொருவன்
அன்புகிடைத்தா லவனாலாகிய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பும்
அஃதினைப்போல வவனியின்மனிதப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறியை
அடைந்திடுமதனுக் கறிதற்கரிய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோதே
எத்தனம்பண்ணு திருப்பவன் றனக்குத்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகும்
இத்தகைவாகி னியம்பிடுசித்தி
அடைந்திடுகுதல்பய னலவோவென்னில்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்குள
பிரமசித்தி பெறுகுதலேபயன்
அணிமாதிசித்தி யடைகுதல்பயனன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பிடுமட்ட
யோகந்தானு மொள்ளியபிரம
சித்திக்கங்கஞ் செப்பியவவையின்
கருத்தறியாது கருதிமாறாக
அனுட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னைப்
பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மின்

காமாதிகளைக் கைவிடலியமம்
விட்டபொருள்கண் மேவிடிற்றள்ளி
நிற்குதனியம நிருபாதிகமாய்
ஓராதனத்தி லுறைகுதலாதனம்
நாமரூபத்தை நாடுமனத்தை
இருதயமதனி லிருக்கப்புகுத்தல்
பிராணாயாமம் புறவிடயத்தைப்
பெயர்த்துளேமீட்டல் பிரத்தியாகாரம்
விடயவாதனையை விகற்பறநிறுத்தல்
தாரணையாகுந் தற்சொரூபத்தை
நாடறியான நவிற்றிடுபுறமும்
உள்ளுமறவவ் வொளிதானேயாய்
ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமாதி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமதும்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்கம்
என்னலுமாகு மினிப்புத்தியதும்
பயனலவோவெனிற் பகர்ந்திடுபுத்தி
இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த்தி
என்றைவிதமா மிவையைந்தினையும்
நன்றாய்த்தேறி னன்முத்தியதாம்
இஃதினையன்றி யிம்மாயாவித
சம்பந்தந்தனைத் தானினைத்திடுதல்
அறியாமையாகு மஃதினைக்கேண்மின்
இடமுமழியா விடமேயிடமாம்
பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளாம்
உறவுநீங்கா வுறவேயுறவாம்
சுகநிரதிசய சுகமேசுகமாம்
புகழும்பெரியோர்புகழ்தலேபுகழாம்
ஆகையிற்புத்தி.யாகியவிதங்கள்

எழிலார்வீடே யிவ்வகையன்றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித்தி
புத்திகளென்று புகலிரண்டினையும்
அடைந்திட நினைத்த லபலமதாகும்
எதினாலென்னி லியம்பிடுமாயா
சம்பந்தத்தைத் தானடைகுதற்கும்
சத்தியமுத்திசம்பந்தத்தை
அடைந்திடுமதற்கு மாகியவருத்தம்
எட்டுணையானு மிச்சையச்சங்கள்
உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாயக்
கிலேசம்பண்ணிக் கிளர்தவமதனில்
அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந்த
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வும்
இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமாம்
இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டும்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபலம்
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபலம்
அன்றியுநன்று யறிந்தவிடத்தில்
அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினால்
இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினின்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவின்
ஆனந்தலேச மஃதறியாமையில்
இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோல்
அறிந்திடுமதனா லறிவானந்தம்
பொருந்திடிற்சகல புத்திசித்திகளும்
* ஏககாலத்தி லெய்தினதாகும்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்தும்
புருடார்த்தமாகப் புகனான்கினிலும்

* எக்காலமென்றும் பாடம்.

சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோதும்
அச்சிவமென்னு மழகியவீட்டை
ஐயந்திரிவு மறவேயடைதல்
எம்மார்க்கத்தா லென்றிடில்வேத
முடிவினின்மொழியு மொய்ந்நெறியதனில்
அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தின்
ஒழுங்கைக்கேண்மி னுபநிடமதனில்
ஏகமேவா வத்துவிதீயம்
பிரமமேயென்று பேசிடுமதற்குச்
சுசாவிசாதி சுவகதபேதம்
சொல்லியமூன்றுஞ் சொரூபத்தின்மை
என்றதுவாகி னெழில்வேதாந்தப்
பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்தம்
வீடிவையிரண்டின் விவகாரத்துணி
வெத்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்மின்
நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகால
பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவம்
ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமும்
ஏகமதாகி னியம்பிடுவத்து
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண்ணா
தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய்ப்
பந்தமுத்தியெனப் பகர்விவகாரம்
அதீதமாகி யசைவறவிளங்கும்
தன்னிடந்தனிலே சங்கற்பசத்தி
சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத்தி
என்றிவையிரண்டுண் டிவையிற்சங்கற்ப
சத்தியேதென்னிற் சாற்றிடக்கேண்மின்
நினைவுரூபமதா நிகழ்ந்திடுமதற்கு
வடிவேதென்னில் வகுத்திடுநாமம்

உருவமயமே யோரோரிடத்தில்
ஒருவன்கூவு முரையதுதானே
எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோல
நினைவதுவென்று நிகழ்ந்திடுநாமம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமில்
நவிற்றிடுரூப நாமமயமும்
மாயாமயமே மாயையென்றதுதான்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகும்
உள்ளதுமலவா யுருபபெயர்மயமாய்
நினைவுரூபமதாய் நிகழ்சங்கற்ப
சத்திசத்தாய தற்சொரூபமதாம்
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமாம்
ஆரோபிதமு மதிட்டானமின்றி
விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னைத்
தவிரச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன்றா
தித்தகைதோன்று மிருஞ்சங்கற்ப
சத்திமயமாஞ் சருவங்களையும்
சத்தாய்நிகழுந் தற்சொரூபத்தில்
ஆரோபிதமென் றறிந்தமையாது
புறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணிப்
பார்த்திடுமிடத்தில் பாருயிர்செகமென்
றுரைத்திடப்பட்ட வொருமுப்பொருளும்
விளங்கிடுமவையை விளம்பிடக்கேண்மின்
சங்கற்பசத்தி தன்மயமான
நாமரூபமதே நாட்டிடுசெகமாம்
அவையினைநோக்கு மறிவேயுயிராம்
அவையினைவிளக்கு மறிவேபரமாம்
இத்தகையாக வியம்புமுப்பொருளும்
உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டில்

மேற்பரஞ்சர்வ விடயமதாகும்
சீவனேவேக தேசவிடயம்
இந்தச்சீவ னிப்படிப்பொய்யாய்ச்
சடமாய்த்தோன்றுஞ் சகத்தினுடைய
புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடிவை
விட்டுடனிச்சை விளங்கிடுஞானக்
கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையில்
கன்மமுண்டாய்க் கன்மந்தன்னால்
தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டுச்
செனனமரணஞ் சென்றுடன்வரும்
இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற்ப
சத்தியேபந்தந் தகுமசங்கற்ப
சத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மின்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாறாகத்
திக்குகடம்மைத் தேருமிடத்தில்
சூரியனின்று தோற்றிய திசையைக்
கண்டுந்துணிவாய்க் காண்குதல்கூடா
தையமாய்த்தோன்று மடுத்தபிராந்தி
உண்ணின்றுநீங்கி லுள்ளபடியே
துணிவாய்நேரே தோற்றுமதன்றி
மந்தவிருளின் மறைந்திடுகற்றைப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தில்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்றும்
ஆறதனாலே யறிந்திடுபோதும்
துணிவதுவாகத் தோன்றாதந்த
மந்தாந்தகார மாறிடிற்றோன்றும்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்திர
ஜென்னியஞானஞ் செப்புதலின்றி
கிருதகிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்கள்

நான்குமுடைத்தாய் ஞானாசிரியர்
அருளதினாலே யாரணமுடிவாம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொருளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண்ணி
இச்செகஜீவ விருபரம்மவைக்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொரூபம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிருளை
யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின்ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந்து
தனதுசங்கற்ப சத்தியினாலே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்கள்
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதிட்
டானந்தானே யாமெனவென்றும்
பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலும்
இல்லாதஃதி னிவ்வாரோபிதம்
இலையெனநீங்கி யெழிலதிட்டானம்
ஆய்நிற்குதலே யசங்கற்பசத்தி
இதுவேமுத்தி யிச்சங்கற்பம்
அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுமிவற்றுக்
கதீதனேதானா கையிலவையின்
உளதாம்பந்த மோங்கியமுத்தி
இவைதனக்கதீத னென்னலுமாகும்
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளில்
ஐயந்திரிவற வறிந்துசொரூபம்
தன்னுடசந்நி தானமதனில்
சங்கற்பத்திற் றானானாவாய்
விரிந்ததுவென்றும் விரிந்திடுமெவையும்
அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்றும்
இவையேபந்த மெழில்வீடென்றும்

இவைகளிரண்டு மென்கனோர்காலும்
இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனில்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறிவு
கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கும்
தன்னளவதனுந் தயிலதாரையினில்
நின்றிடின்முடிவி னிகழ்பந்தமுத்திக்
கதீதமதாகு மழகியபிரம
சித்திபதனைச் சேருவனேரே.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது.

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுநிக ளுண்மகிழ்ச்சியுடன்
பணிந்திடுகின்ற பழங்கிரிமேய
விருத்தவம்பிகையே விண்ணப்பமொன் றுண்
டுரைக்கேன்யானு முன்செவிசாத்தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னில்
சடையனேன்றனக்குங் கருணையதாகச்
சுட்டிறந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகாச
சிவதரிசனத்தைச் செப்பிடவேண்டும்
நல்லதுனக்கு நாமேயகவிருள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத்த
வகைப்படியேநீ வகுத்துரையென்னில்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கில்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவம்
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதேநீ
நீவிளக்குஞ்சிவ நின்றறிகுதல்யான்
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியஞாதுரு

ஞானஞேயம்மிவை நண்ணிநிற்கையினில்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலாகா
என்றெனில்யானுரை யெழிலனுபவத்தில்
சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்றும்
உரைமாத்திரமவை யொருமுதலுமே
எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கேன்
சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமெனச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்காரத்
தடங்கிநின்றிடுமூன் றக்கரம்போலும்
நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலும்
கடமடமகதா காயமெனவே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவிவையில்
உரையேபின்ன முளபடநோக்கில்
ஏகமேயா மித்தகைபோல
நானீசிவமென நவிற்றிடுமூன்றும்
சொன்மாத்திரமே சொரூபமதொன்றே
ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவதுவென்
றுரைத்திடப்பட்ட வுருப்பெயர்மயமா
மாயைதோன்றும் வகையேதென்னில்
அஞ்ஞானத்தா லச்சொரூபத்தை
மறந்துயிரிதுவெனு மாயையைக்காணும்
ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்றால்
பரசிவமதற்கே பந்தமுண்டாகும்
மேலுமோர்சிவம் விளங்குதலிலையில்
ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்தம்
என்றெனிலந்த வெழிற்சொரூபற்குப்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகா
உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத்தை

* உபக்கிரமம் எடுக்குந்துறை.

அன்றெனக்குநீ யருளியவகையே
சொல்கேனந்தச் சொரூபவெளியில்
கதிரொளிதோன்றுங் கானலேபோலப்
பேசவொண்ணாத பின்னாசத்தி
தோன்றிடுமதனிற் சொரூபசிற்சத்தி
சாயைபதியிற் சகமுயிர்பரமென
ஓர்முப்பொருளு முடனேவிளங்கும்
எத்தகையென்னி லியம்பியபின்னை
திரிகுணசமுகஞ் சேர்ந்துநிகழும்
சத்துவகுணத்திற் சாயையேபரம்
எண்ணிறந்த விராசதகுணத்தில்
சாயைகளேயுயிர் தாமதமிரண்டாம்
இருண்மாயையென விருளுபிரவையை
மறைத்தேநிற்கு மாயைசெகமாம்
தனுமுதலான சகமதுண்டாகக்
கணக்கதுவாகிக் கன்மமுநிகழும்
இத்தகைபின்னு மிருஞ்சத்திதன்னில்
ஐந்துபொருளு மன்றேநிகழும்
இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகும்
இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசாயை
ஆகியவுயிர்க ளதிட்டானமான
தற்சொரூபத்தைத் தாமதவிருளால்
மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலும்
சத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலும்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளில்
தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிந்து
கூபத்தில்வீழ்ந்த குழந்தையெடுக்கத்
தாயேவீழ்ந்த தகைமையின்பரமே
மாயைதனிலே வந்துருவைக்கொண்

டைந்துதொழிலு மடைவுடனடத்தி
இருளினைமாற்றி யெழிலதிட்டான
தற்சொரூபத்தைத் தானடைவிக்கும்
இருளதுநீக்கி யிருந்தவிடத்தில்
உயிர்பரமிரண்டு முடனுயிர்போலப்
பின்னாசத்தியிற் பெற்றிடுமுத்தி
உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேயாகி
அபினாசத்தியி லடைந்திடுமுத்தி
அபினையைப்பார்த்தே யதுநீயென்ன
அருமறையோது மதுவறியாமல்
பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிகள்
பாவனையென்ற பகுத்துரைசெய்வர்
உயிரின்சாக்ஷி யொருநானேயாம்
பரத்தின்சாக்ஷி பரைநீயேயாம்
அப்பால்விளங்கு மதுசிவமேயாம்
பின்னாசத்தியிற் பிறிவைக்குறித்தே
இவ்வகைமூன்று மியம்புரையன்றிப்
பார்த்துடனோக்கிற் பரம்பொருளொன்றே
இப்பரம்பொருளே யெழிற்சிவதரிசனம்
என்றேமுன்ன மியம்பியதுமையே
சுட்டொடுநோக்கிற் றோன்றிடுமூன்றாய்ச்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றோன்றிடுமொன்றாய்
மூன்றுமிறந்த முப்பாழதனில்
தற்சிவசொரூபந் தானாய்விளங்கும்
பின்னாசத்தியிற் பிறந்ததுமூன்றும்
பின்னைதனிலே பெயர்ந்தேயொடுங்கும்
அப்பால்மவுனத் தழகியசிவமே
அழகியசிவத்தி லாரோபிதமாய்ப்
பின்னைநிகழும் பெயராதென்றும்

அதிட்டானமான வச்சிவநேயம்
உலகமாய்த்தோன்றி லுயிருமருளும்
விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதில்
உயிருமருளு மொருசிவமேயாம்
இத்தகைகண்டே னெழிற்சிவதரிசனம்
சிவனமக்கருளிய சிவதரிசனத்தின்
படியேயுனக்குநம் பார்வையிலுண்டாய்
விளங்கிற்றந்நிலை விட்டுநீங்காது
நில்லெனவருளி னிமலநாயகியே
மலந்தினுநாயை வளப்பமதுடைய
சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோல்
எனக்கேநகைவரு மெனதுசரித்திரம்
எனக்குமிந்த வெழிற்சிவதரிசனம்
அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறென்
பரையேயுனக்கே பாங்காணென்னைக்
காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்கண்
பார்த்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டருளே.

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றவது.

ஆகமநெறியகவல்.

சத்திநிபாதந் தான்பிறந்திதயம்
சுத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகும்
கான்றசோறதனிற் கண்டெனவிடுத்து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடினாகம
விசாரணைசெய்ய வேண்டிடுமுத்தி
உண்மையின்மும்முத லுண்மையதாகும்

அஃதையுமன்றி யவனியுலோர்பொருள்
உணர்ந்திடுமிடத்தி லுருவுடனுமம்
தோன்றுதன்முனமே தோன்றிடுஞ்சிவமதை
இருளினிற்றெரியா திதுவெனச்சுட்டி
எய்திடுமாயை யிருவினையதனின்
ஆகையிற்பதிபசு வாணவமாயை
கருமமுந்தோன்றுங் கருவிதினோக்கின்
மும்முதலவையின் முத்தியிற்பசுவை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனில்
இருவகையாகு மிரும்பதிபசுவும்
மூவகையாகு மும்மலந்தனின்மற்
றவைதனக்குக்குறி யதுவிதுவாகும்
அதுவிதுநீங்கி லவைமூன்றகலும்
அவையினின்மூல மாணவமாகும்
* அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமுவரும்
சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண்டு
மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட்டி
உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந்து
தொழில்செய்திடுவன் றென்மையிலேநின்
றந்தகன்கண்ணி லப்படலந்தனை
எடுத்திடுமுனமதற் கேற்றவுடதங்கள்
சேர்த்திடினிதமாய்த் தீர்ந்திடுகாலம்
பொருததுபோலும் புகன்றிடுமாயைப்
பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைநேர்நீக்கும்
நெறியேதெனவந் நெறியினையுரைப்பார்
ஆரெனத்தேடி யாற்றிடுகாலையின்
சிவமேஞான தேசிகனாகும்

---

* அறுவைக்கு—சீலைக்கு.

அவனருளாலே யாகமநெறியின்
ஐந்துதொழிற்கு மரனேயுரியன்
ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பெவையும்
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக்கி
அருளினைநோக்கி யாசானருளில்
உச்சியினிற்கு முபலம்போல
ஆணவமாயை யவையினிற்றோன்றும்
மறப்பு நினைப்பு மாற்றிடிலல்பகல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாகமம்
அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னின்
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போல
இதுவெனத்தோன்று மெவையவையனைத்தும்
நியதிசெய்ததுவாய் நிற்றல்சமாதி
சமாதியைநீக்கிய சாக்கிரந்தனிலும்
சிவமேயைந்து செய்கையினடித்தல்
கண்டுதற்செயலைக் கைவிடவேண்டும்
இத்தகைநெறியை யெய்திப்பாலன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்கண்
மருவியேநிற்றல் வாய்மைநெறியாம்
தேகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வன்
இஃதாகமநெறி யினியாரணநெறி.

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

பதிநான்காவது.

வேதநெறியகவல்.

சாதனநான்குந் தன்னிடத்துதித்த
பின்னர்விசாரம் பேதமபேதம்
எனவிரண்டவையு ளீசனுமுயிரும்

இருமுதலென்றே யியம்புதறிரிவு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியகாட்சி
ஆகையின்வேதத் தந்தவிசாரம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகமம்
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மீகம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப்பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுருதி
அரசனதுரையி னவைமற்றெல்லாம்
மற்றோருரையின் மறையினைப்பற்றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாசம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்காம்
அதனான்முந்திய தருமறையாகும்
இதற்கதிகார மின்றியவைசியர்
சூத்திராதி சொல்லியபேர்க்கும்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகும்
அவரவர்சரிதை யவரவர்க்கேயாம்
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமும்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகும்
அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமுலகம்
நற்குலம்வினையி னண்ணினதாகும்
மூன்றுகடனு முனமுடித்தோர்க்கே
ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளும்
நாமாரிந்த நானாவிதமாம்
பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தானே
எவரினையுடைய தெமக்கிப்பிறவி
எய்தினதெந்த வேதுவினிஃதும்
இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்றும்
தேர்ந்திடவேண்டுந் தேகேந்திரியாதி
நாமலசித்தே நமதுருவகிலம்

பழுதையையிரவிற் பாம்பென்பதுவின்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய்ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கற்பத்தில்
பழுதையினுளதாய்ப் பகர்ந்திடும்வடிவே
ஆரோபிதமா மரவிற்றங்கலில்
அச்சிவவடிவே யகிலந்தங்குஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின்ப
வடிவநாமமுமிவ் வகையந்தியல்பில்
உதித்திடுமுன்ன முரைத்திடுமூன்றும்
சொரூபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டும்
மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன்னை
யூகித்துணரா துணர்வுடைத்தாகித்
தோன்றிடும்பொருள் துவக்கிற்பிறவி
சிதைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னில்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னில்
பாம்பெனனீக்கிப் பழுதையென்றறிதல்
போலநாமாதி போக்கிச்சொரூபம்
பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியினுண்டாம்
அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிடுந்தீபம்
வந்துவிளக்கில் வகையதுபோல
ஆசானருளி லருமறையந்த
ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமாம்
அவ்விளக்கங்கொண் டறிந்திடவேண்டும்
அதிட்டானந்தோன்றி லாரோபிதம்போம்
தனையாரென்றே தான்முதற்றேரின
துளபடியுணரி னொருங்கேயனைத்தும்
தோன்றிடும்பழுதை தோன்றினவுடனே
கட்செவியென்றல் காணாதஃதின்
அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றில்

பேய்த்தேர்போலப் பிரவர்த்தகமும்
கனவதுபோலக் காண்டிடுமவையாய்
நின்றிடலொருவி நித்திரைதன்னில்
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியீதென்று
தனைவேறாகத் தானுணர்ந்திடலின்
உடன்முதற்றள்ளி யொருசிவனாமென்
றிருளகன் றுறுதி யிதயத்துதித்துக்
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சகம்
கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாமல்
நிற்றல்சமாதி நிலையிதுவாகும்
உடலந்தத்தி லொன்றுவன்முத்தி
இதுநின்மலமுடை யிதயருக்காகும்
மலினநெஞ்சுடைய மகற்குமுன்னை
விதமாமசுத்தம் விலக்கும்பொருட்டுச்
சுத்தவாதனையைத் தொடங்கி
மனோலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடும்வீடே.

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது.

பிரமானுபவ அகவல்.

நன்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கேள்
பிரமானுபவத்தைப் பிரத்தியக்கமதாய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளாய்
யாதோர்பொருளும் யாவராயினும்
சுருதியுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டும்
மனவுரையதனின் மதித்திடவொண்ணாச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தில்

சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்றும்
இருவகைச்சத்தி யெனவன்றேயுள
தவையினிற்பின்னை யகிலத்துக்கேது
சிற்சத்திமுத்தி தானதற்கேது
பரத்தினிலபினா பாவமாயொன்றாய்
சிற்சத்திநிற்குஞ் செகசத்தியதும்
தற்சொரூபத்தைத் தானதுவிடாமல்
வேறுபோற்றோன்றி விளங்குமுக்குணமாய்ச்
சாத்துவிதாசத தாமதமெனவே
சத்துவகுணத்திற் றாக்கியசாயை
பமாயெங்கும் பார்த்திடுமிராசத
சாயையுயிராந் தாமதமிரண்டாம்
இருண்மாயையென விருளுயிர்த்தடுக்கும்
இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்கக்
கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகும்
ஆகவைவிதமு மன்றேநிகழும்
இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின்னை
பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிலில்லை
சர்வவிடய தற்பாஞ்சுவாசம்
சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமாம்
என்றெனவோது மெழிலார்சுருதி
இஃதேதுணிவென் றெம்மையுமாண்ட
அருட்டேசிகனு மறைந்தனனன்றோ
நானாரெனவே ஞானநற்குருவை
வினவிடிலித்தகை விளங்கியபிரமம்
நீயேயென்று நிச்சயமாகத்
தத்துவமசிகொடு சாற்றினனன்றே
இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவத்தில்
காட்டுகேனுனக்குக் கருத்தசையாது

நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சகமே
அரசன்றன்சே யடாதார்சேரி
சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திடுமவனை
அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தேகி
அன்னோனிடத்தி லரசவிலக்கணம்
காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோல
நீசிவன்போ னிற்குமுன்கண்ணே
சிவத்தின்குறியைச் செப்பிடக்கேளாய்
சாக்கிரமதனிற் றாக்கிடும்பொருளில்
நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலையே.
நின்மலநிலையந் நிலையினினோக்கின்
விளங்கிடுஞேயம் விளங்கிடுஞானம்
நோக்கிடுஞாதுரு நுவலுமிம்மூன்றும்
நாமேயாக நன்றாய்விளங்கும்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியினால்
அபினாபாவ மாயேகமுமாம்
அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவில்
அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளும்
முன்பினின்றி முழுதுநிகழும்
இஃதுணர்ந்திடுத விரும்பின்னையினில்
அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கணமே
சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக்கு
நான்றானெனவே நவிற்றிடாநிற்கும்
இவையேசுருதி யெழிலாகமமாம்
நிலையினிலொன்றாய் நினைவினிலைந்தாய்
விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளால்
இத்தகையன்றே யிருந்துடனிகழும்
இதனாமே யிருஞ்சிவமாகும்
இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயும்

கண்டுடனிருந்துங் கலக்கமதுற்றுக்
கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேறாகச்
சிவனைப்போலத் தியங்கினையினி நீ
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கில்
கண்டிடைம்பொருளுங் கரையுநாமாக
நினைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கில்
விளம்புமைம்பொருளும் வேறாய்விளங்கும்
நின்றமுன்னிலைக்கு நினைவொடுநிலைக்கும்
நாமேயிடமென நம்மையேயன்றி
விளங்காதென்றும் விளங்கிடுமுன்னிலை
சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியபின்னிலை
அசற்சத்தியென்று மமையின்முற்சத்தி
சுயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத்தி
கற்பிதமென்றுங் கருதியுணர்ந்தே
அனைத்துநாமெனவே யறிந்தந்தறிவே
இடைவிடாதிவ்வுட லிறந்திடும்
வரையுநிற்றிடில் வாய்க்குநம்வீடே.

பிரமானுபவ அகவல் முற்றிற்று.

பதினாறாவது.

சிவசமரசவாத அகவல்.

கலிவலியினது கலக்கமோர்காலும்
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரிவாழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண்டருளும்
விருத்தவம்பிகையே வினையனேற்கிஃதொன்
றையமிவ்வைய மனையேநின்னால்
அன்றிமற்றொருவ ராரினுநீங்கா

திவ்வையந்தனை யானின்றகற்றத்
துணிவிதுவென்னச் சுருதியின்முடிவின்
அருளியபடியே யருள்செயவேண்டும்
எதெனிற்சொல்கே னெழில்வேதாகமத்
துயிர்பரமேக மோரிரண்டெனவே
ஓதியவகையி லும்பர்கண்முனிவர்
ஆரியர்தந்த மகமிசைக்கொண்ட
படியினிற்சென்று பரமடைந்தனர்கள்
அவையிலொன்றை யலநெறியென்றே
தள்ளுதல்கூடாச் சமரசமாகத்
திரிவைபமறச் சிவையேயுனதின்
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செய
வேண்டிடுமோர்நெறி மேவியேமுயலும்
சாதகர்தமக்குச் சமரசவாதம்
அருளில்விளங்கா தனுட்டித்தீறில்
தானிகழ்முத்தி தானானவர்கட்
கருளில்விளங்கு மருளாலுனக்குத்
திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்யிருளைத்
தீரவகற்றிச் சிவமதினாமே
வைத்தபரிசே வகுத்துரையென்னில்
உரைக்கேனியானு முன்னருளதனில்
இதுவதுவென்னு மியல்புகளில்லாச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தில்
பேதவபேதம் பேசுதலின்றி
அநிர்வசனமதா ய்துவுளபோதே
கயிற்றினிலரவு கற்பிதம்போல
நினைவுருபமதாய் நிகழ்ந்திடும்பின்னை
அஃதினில்விளங்கு மறைமுப்பொருளும்
எத்தகையென்னி லியம்பியநினைவும்

சுட்டியேநிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடில்
செகமதுவாகுஞ் செப்பியவதனைக்
காண்குதலுயிராங் காணவிளக்கல்
பரமதுவாகும் பற்றியசகத்தில்
செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்கப்
பண்ணலஞ்ஞானம் பார்த்திடுமிடத்தில்
அதுவிதுவெனலா லருள்வினையிவ்வகை
நினைவினின்மும்மல நிகழ்பரமுயிரென்
றைவகைப்பொருளு மனாதியேநிகழும்
சொரூபமுள்ளளவுஞ் சொற்றிடும்பின்னை
கற்பிதவடிவாய்க் கலந்துடனிற்கும்
நினைவதுவில்லா நிஜசொரூபத்தைக்
குறித்திவைகற்பிதங் குறியாவிடத்தில்
கற்பிதமாக வைந்துநிகழும்
நினைவில்சொரூப நிகழ்வேதாந்தம்
நினைவொடுசொரூப நிகழாகமாந்தம்
அதனாலிரண்டு மனாதியதாகும்
நிஜசொரூபற்கு நிகழ்பந்தமுத்தி
ஒருகாலமுமி லுளநினைவதனின்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகும்
நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியானும்
மறதியிலுயிர்போன் மயங்கியுழன்று
நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத்தும்
நீயுமியானு நினைவினிலுயிருடன்
போலவேநின்றும் போக்கியவிடத்தில்
ஒன்றாய்க்கண்டே னுறுதியதாக
இரண்டென்றவர்க்கு மிரண்டதாய்நிற்கும்
ஒன்றென்றவர்க்கு மொன்றதாய்நிற்கும்
இத்தகைகண்டே னெழின்முத்தியதை

இதனுலொன்றினே யுறுதியாய்க்கொண்டே
ஒன்றிணத்தள்ள வொருக்கா லுங்கூடா
நினேவில்சொரூப நிகழ்ந்திடுமிரண்டாய்
இஃதினிலேய மெள்ளளவானும்
இன்றியறிந்தே னிவ்வனுபூதி
திரிவோ துணிவோ செப்பிடவேண்டும்
வாராய்புதல்வா மாசறநீயும்
சமரசவாதஞ் சாற்றியபடியே
என்னனுபவமு மெழின்மறைமுடிவும்
இது * திரிவல்ல வெழிற்றுணிவேயாம்
நமதருளாலே நன்குயறிந்தாய்
இதினிவாழ்வா யென்றனேவாழ்த்தி
இதுபிரமாண மெனவன்றனக்கும்
உறுதியாய்நீயே யுரைக்கினுன்னருளில்
† திரிவைய மறத்தேர்ந்து
சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றேன்.

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவை முற்றிற்று.

* திரிவு=மயக்கம்.
† திரிவு=அஞ்ஞானம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

விரிவுறுமுருவநாமமதகற்றின் விடயங்கள் விளங்குரு
விதனுன், மருவுறுபொறிபோம்பொறியரக்கரண மாய்ந்
துறுங்கரணமாய்தலினுற், புருடன்முன்னேழுஞ் சுத்தமோ
ரைந்தும் போமிதாற்சச்சிதாநந்தங், கிரியைபற்றிலங்குமென் (1)
றனள் விருத்த கிரியமர்பெரிய நாயகியே.

உளப்படுமுருவநாமமதகற்றி னுள்ளசற்சிற் சுகந்தோன்
றும், வளப்படுமிதனுலுலகுகண்ணுடி வருநிழலாநிழன் மறிந்
தால், விளக்குறுஞான வெளியதாமிதனின் விளையுமின்பென (2)
வெனக்கிசைத்தாள், கிளக்குறுதவத் தோர்தரித்துரைவிரி
த்த கிரியமர் பெரியநாயகியே.

பழுதைபென்றுணரிற்றன் முனர்த்தோன்றும் பாம்
புமப் பழுதையாமதுபோன், முழுதுணரறிவாந் தன்னையே
காணின் முராணுஞ்சாராசர மெவையும், மெழுதருமறிவா
விளங்குமென்றிசைத்தா ளெழுபவந்துடைத் தெனேயளி (3)
த்த, கெழுமணிமுத்த நதிசெறிவிருத்த கிரியமர்பெரியநாய
கியே.

சொருபமேதா னென்றுணர்தரிற் பானுந்துகளுறுஞ்
சீவனுஞ்சகமு,மருவுதன்னினேவி லெழுந்தமித்தைகளாம் வந்
திடுபந்தம்வீடிலவா, மொருவுயிர் தானென்றுணரிலம் மூன்று (4)
முளபந்தம்வீடுமுண்டென்ருள், கிரிதவப்பயனுய்வருமொரு
விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே.

அறிபொருளறிவோனறி வினேக்கொடுப்போ னுன
முப்பொருளுமோர்விடயம், பொறியுறப்பிடித்தா லுளவிதை
விடுத்தோர் பொருளேநாடுதன் முனரிடையே, பிறிவறத்

தோன்றுஞ் சொருபமிங்கிலையிற்பேசுமுப் பொருள்களுமில வாங், கிறியறவறிதி யென்றனள்விருத்த கிரியமர்பெரிய நாயகியே. (5)

அரவிலை பழுதையுணர்ந்தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப் பொருளினையுணர்ந்தோர், கொருவுருதிருத்தலெலை யெனிற் கானலுறுசலமிலையெனவுணர்ந்தும், மருவலினுனுவிகாரமே தென்னின் மலிகனவினிலுறுமென்றாள், கிருதுசெய்மறை யோர்பரவிய விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (6)

தடத்தின் மற்றதனிற் றங்குபல் கடத்திற் சாயையுஞ் சாயையில் லதுமாய்த், திடத்தொடும்விளங்கும் விசும்பு போலீசன் சீவனிங்கிருவர் சாட்சிகளா, மிடத்துறும் பினை யிற்றோன்றுறுஞ் சிவமிங் கிருவர் சாட்சிகளுமொன்றென் றாள், கிடைத்தநன்னிதியா யெனக்குறும் விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (7)

ஆருயிர்தானு மவன்மனந்தைச தகங்காத்துதித்தது வாகும், பேருயிர் சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாத லாலவற்குக், கூருறுமுலகமயக்கமா மிவற்குக் குறித்ததன் லீலையாமென்றாள், கிரனையளித் தோற்குவந்ததாய் விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (8)

ஓதுருநாமமகற்றிடிற்றோன்று முள்ளசற்சிற்சுகமிதுவே, தீதறுசீவ சாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்திடுஞ் சிவனுமிதுவா, யேதமொன்றில்லாப் பிரமமாமென்றெ னிருளறவருள் புரிந் தளித்தாள், கேதமிறவத்தோர் சூழ்தரும்விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (9)

எஞ்சுறுமுளத் தோடென்னையாரென்றே யிரங்கியே திரிந்துழல்வேனை, மஞ்சுறற் காத்துக்கன்னனைக்குந்தி மக னெனவுணர்த்துதல்கடுப்ப, வஞ்சலென்றழைத்து நீயதுவா குமையமின்றென்னவேயளித்தாள், கிஞ்சுகவா யாலுஞ்சிட விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (10)

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.

வேதாந்தபோதினி:—3-வது பதிப்பு, இதில் விசேஷ நூதன விஷயங்கள் சேர்க்கப்பட்டன ... 0 8 0

வள்ளலார்சாஸ்திரம்-20:—நமது மதத்தின் இரகசியம், உண்மை, பெருமை இவைகளை யறியவேண்டின் இப்புத்தகத்திலுள்ளசத்தியஞானபோதம், பதிபசுபாசவிளக்கம், ஞானவிளக்கம், அத்துவிதக்கலிவெண்பா, அதிரகசியம், கர்னுமிர்தம், சுருதிசாரவிளக்கம் என்னும் அதிகாரங்களைப் படிப்பாராயின் நன்றாய் விளங்கும்... ... ... 1 8 0

பஞ்சதந்திரக்கதை :—இது நீதிநூலாகும். தர்மாதர்மங்களைப் போதித்து அறிவை விளங்கச்செய்யும், புத்தியைக் கூர்மையாக்கும். 0 4 0

பத்திரகிரியார் புலம்பல் :—இது சிறந்ததோர் இரத்தினமாகும் 0 1 0

வாசுதேவமனனம் என்று வழங்குகிற விவேகசாரம்:—வசனரூபமாய்ச் சகல வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங்களுமடங்கியிருக்கின்றது, அழகானகாலிகோ பயிண்டு 1 0 0

மகாராஜாதுறவு:—ஸ்ரீ குமாரதேவர் அருளிச்செய்த சாத்திரங்கள் பதினாறனுள் முதலாவது ... 0 6 0

வேண்டுபவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னை, திராவிட புத்தக டிபோ,

நெ. 16, வேளாளர்வீதி.

புரசைப்பாக்கம், மதிராஸ்.

THE TAYLOR WORKS, PRINTERS, MADRAS—1907.